

AKOMÜNİST

TÜRKİYE KOMÜNİST EMEK PARTİSİ MERKEZ YAYIN ORGANI

BÜTÜN
ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ
BİRLEŞİN

- * **NEWROZ'da**
Kürt Ulusuyla Omuz Omuz
- * **BİRLİK İÇİN ARTIK ADIM ATILMALI**
- * **DEVİRİMCİ ZOR**
- * **İNANÇ VE BİLİNÇ**
- * **O.D.İ.B. ÇALIŞMA RAPORU**

YIL: 12 SAYI: 23 MART 1992

8 MART KADINLARI

SINAN ÇETİN

Şimdi diyeceksiniz ki "8 Mart" kadını da ne demek? anlatmaya çalışmadan önce, açıklamak istediğim başka bir şey var. Bilindiği gibi özel günlerde, yani anma günlerinde adetimiz olduğu üzere "politika yapma" huylarımız daha bir depreşir. Sanki kendimizi daha bir ajite ederiz. İlgili anma günü hangi si ise, diğer zamanlarda hiç önemli değilmiş gibi o gün bütün gücümüzle o soruna yükleniriz. Son dönemlerde bunu da yavaş yavaş bırakıyoruz ya neyse...

Ben, Komünist'e 8 MART üzerine mektup yazmayı düşünürken bu sefer birazcıkta olsa geleneklerimizimize dışına çıkıp "günün anlam ve önemi"ne haiz ajitasyon ve politika yapmak yerine başka şeyler anlatmayı tasarlıyordum (ama ne mümkün, can çıkar huy çıkmaz).

Örneğin KADIN'dan söz etmek istiyordum. Kadın denince aklıma takılan düşüncelerden. Yalnızca kalbimize küçük takılar attırıp yüzümüzün pembeleşmesine sebep olanlardan değil tabiki. Bu mekt'ba süğürbildiğim kadarı ilede olsa bilim ve sanatta kadından söz edecektim. Rönesans ressamlarının o güzelim "NU"lerindeki kadınların erkekler üzerinde yarattığı çağrışımları kendimce irdeleyecektim. Leonardo da Vinci'nin ünlü Mona Lisa tablosundaki kadının gizemli gülümseyişini yüzlerce kez yorumlayanlara birde ben katılacaktım. Belki de yapılmış en kötü yorumla...

Eğer mektubumda yer kalsaydı, bir de Nazım'ın kadınlarından söz açacaktım. Savaşta ki, şiirdeki, aşk'taki kadınlarından.

Bir anımı anlatmak istiyordum. Bunu genede kısaca yapabilirim. Yıllar önceydi, bir arkadaşları Unkapanı'ndan Eminönü'ne doğru yürüyor ve başıra çağırma kadınlar üzerine tartışıyorduk. Yaptığımız, tartışmadan çok ağır dalışına benzese de, ben arkadaşları kadınların "düşmüslük"lerinin esas olarak "akılsızlık"larından (bu, onun iddiasıydı) değil, toplumsal yapı ve sistemden kaynaklı olduğunu (bu, emtaye uğraşıyordum. Biz ağır dalışıyla karışık tartışmamızı sürdürürken, gözüm yolun kenarında bir noktaya takıldı ve kelimenin gerçek anlamıyla olduğum yerde donup kaldım. Kendime geldiğimde deliller gibi sağıma soluma bakıp fotoğraf makinesi olan birini, en azından bir turist görmeye çalıştıysam da nafille...

Arkadaşım halime şaşkınsaşkın bakarak ne olduğunu sorunca, "işte" dedim, "biraz önce tartıştığımız konunun kanıtı. Bak orda duruyor" dedim. Gerçi gördüğümüz manzara İstanbul'da olağan türdendi. Ama yine de o anda beni fazlasıyla etkilemişti...

Yolun kenarındaki çöp konteynerini bir kadın karıştırıyordu, ama dışından değil, içinden. Yaşlıca bir kadın çöp konteynerinin içine girmiş ve öyle kağıt türü şeyler değil, yiyecek arıyor, bir taraftan da bulduklarını oracıkta yiyordum. İnsanlığımızdan utandık, başkalarının yerine...

İşte ben bu mektupta bunları anlatmak istiyordum. Ama nafille, "Politika" sız olmaz.

Gellelim 8 MART kadınına. Kadınlar ikiye ayrılır: MART kadınları ve diğerleri. Şimdilik diğerlerini bir tarafa bırakalım. Bana çöze, 8 MART kadını, yaşadığı sanıfsal (çünkü o emekçidir) ve toplumsal sömürünün bilincinde olan, üzerindeki sömürünün çifte baskısına karşı yıldı bir gün değil, 365 gün mücadele eden kadındır. Kadın, ancak, salt bu sömürünün farkında ya da bilincinde değil, taşıdığı bilinci MÜCADELEYE ve ÖRGÜTLENMEYE dönüştürbiliyorsa, 8 MART kadını olabilir. 8 MART kadınları da kendi içlerinde ikiye ayrılır: Yıldı 365 gün canını dişine takıp mücadele edenler ve mücadeleyi 8 MART sa-bahı hatırlayıp, başına ağrı girenler. Bu tür, genellikle, kalan 364 günü de politik GEVEZELİK ve TEMBELİĞE mazaret aramakla geçirir. (Kusura bakmayın, okulda dört matematik işlemin sadece birisini öğrenmiş gibi, ha babam bölüp duruyorum. Ama ülkemizde geçit o kadar bol ki, "bölmemek" mümkün değil)

İşte geride kalanların ayamazlıklarını da silkip atarak, bizleri, erkeği ve kadınıyla ayağa kaldırarak olanlar bu birinci kümedeki 8 MART kadınlarıdır. Onlar ne kadar çoğalırsa, mücadelemiz de hedefine o kadar yaklaşılıyor demektir. (Bu bir abartma değil, kesinlikle mücadele düzeyi için bir kıstas)

Ya erkekleri! Biz 8 MART'ta ne yaptık? 8 MART KADINLARINA layık olabildik mi? Daha da ötede, genel olarak (isteyen üstüne alabilir) kadınlara karşı ikiye bölümlüğümüzü aşma çabalarımız ne durumda? Umarım ikinci yüzümüzü kazıyıp atarak, Marxizmin, örneğin ekonomik-politikasında benimsemiş olduğumuz kadın sorununda da hatırlayabiliriz (bu da ayrı bir kıstas). Ben kendi payıma 8 MART kadınlarını seviyorum...

İ Ç İ N D E K İ L E R

* YOLDAŞÇA	-KOMÜNİST-	Sf: 2
* NEWROZ'da KÜRT ULUSUYLA OMUZ OMUZA		Sf: 3
* DEĞİŞEN DENGELER ve ORTADOĞU		Sf: 5
* TOPLUSÖZLEŞMELER ve SENDİKAL KONGRELER YILINDA SINIF SENDİKACILIĞI	-AYDIN GÜRSEL-	Sf: 8
* DEVRİMCİ ZOR	-BARAN RONA-	Sf: 12
* BİRLİK İÇİN ARTIK ADIM ATMALI		Sf: 15
* POLİS OPERASYONU ve PROVAKASYON ÜZERİNE		Sf: 16
* BELGELER		Sf: 16
* BİLDİRİ		Sf: 18
* ODİB ÇALIŞMA RAPORU	-Önder ÇELEN-	Sf: 20
* ARINMA RAPORLARINDAN ÖRNEKLER		Sf: 24
* YAPAVADIĞIMIZ NEDİR	-Ahmet CENGİZ-	Sf: 34
* POLİTİK ÇİZGİ ve PROGRAM ÜZERİNE	-S. KAYNAK-	Sf: 36
* İNANÇ ve BİLİNÇ	-Tevlim TÖRE-	Sf: 39
* YASAL SOL PARTİ ve BİRLİK	-F. ÇİÇ-	Sf: 42
* "KAGİDİN NE SUÇU VARDIR"	-Özlem YILDIZIM-	Sf: 45
* NE KÜÇÜMSEMELİ NE ABARTMALIYIZ	-Dilan BARAN-	Sf: 48
* 8 MART KADINLARI	-Ezgi YILDIZ-	Sf: 49
* 8 MART KADINLARI	-Sinan ÇETİN-	Sf: 52

* 8 MART KADINLARI	-Sinan ÇETİN-	Sf: 48
* NE KÜÇÜMSEMELİ NE ABARTMALIYIZ	-Dilan BARAN-	Sf: 49
	-Ezgi YILDIZ-	

KOMÜNİST 23. Sayısı'yla bir kez daha merhaba diyoruz. KOMÜNİST'in içeriği, okuyucu ve giderek artan sayıda yazarlarının katkılarıyla giderek derinleşiyor. Bu gelişme ne kadar hızlanırsa, hedefimiz olan sık periyotlu bir KOMÜNİST'e de o kadar hızlı ulaşacağız.

Gecen sayımızda "Yayında sağlanan yöneltiş, içerik, biçim ve dağıtımın bugünkü durumu gibi temel hedeflerin, eksikliklerin daha geniş bir kolektifite tarafından sorgulanması..." amacıyla, bir anket çalışması yapacağız diydük. Şimdi görev her KOMÜNİST okurunun, yazarının, tüm partili ve taraftarlarının bu ankele en geniş katılımı sağlayarak cevaplamasıdır. Cevaplar, illada anketteki sorunlarla sınırlı olmamalı, önemli görülen her konuyu kapsamalıdır.

KOMÜNİST, bu sayıdan itibaren yayında yer verilen örgütsel sorunlarla birlikte, FELSEFE konusuna özel önem vermemesinin, Yazarlarımızdan konuyla ilgili yazılar bekliyoruz. Felsefe konusunu ele almamız salt bir teorik açılım sağlamak amacıyla değil, sosyalist hareketin birliği, birliği, daha köklü nedenimiz var. Bilindiği gibi dün kadar Türkiye devrimci hareketinin sirtlarını dayadıkları sosyalist sistem, kumandan kale gibi başımıza yıkılanlık devrimci hareketi de yoğun bir kırsızlık ve bunalım yaşadı/yasıyor. Sosyalist sistemin çöküşü ile ilgili halâ net bir değerlendirme ve geçmişle hesaplama görülmüyor. Devrimci hareketimizin çıkışı kaldığı nokta, dün kadar sosyalist sisteme dayanarak döndürmeye çalıştığı teorik felsefi boşluğunu kırsızlığı aşamamasıdır.

İkinci sorun ve nedenimiz, Dünyayı Kavrama bilimi olarak felsefi açılımlara düşünmeden daha fazla ihtiyacımız olmasında düğümleniyor. Bu güne kadar sergilenen mücadele süreci, felsefeye gereken önemi vermemiş geçmiştir. Felsefe, daha çok politikanın içine yedirilerek ele alındı. Politika, yani dünyayı değiştirme sanatı felsefenin yerini aldı. Bu ters-yüz edildi, bugün örgütlenme ve kitlelere doğru komünist politikalar geliştirilememiş ödünde engel olmaktadır. Marksist felsefeyi kavramaya yaşamı yönlendiren kavramı haline getirme görevi, bugün daha yakıcı olarak önümüzde duruyor. Açıkta ki, dünyayı, toplumsal yaşamı ve yaşamı oluşturan bireyi kavramadan, bunları değiştirebilmek mümkün değildir. Kavrama ve dönüştürme... Marksist felsefe ve komünist politika. Bu ikisinin diyalektik birliğini olmadan yüklediğimiz görevlerin üstesinden gelemez. Bütün okuyucularımızı konuyla ilgili düşünmeye ve üretmeye çağırıyoruz.

Mart ayı, bilindiği gibi politik gündemimiz açısından oldukça yüklü. Mart ayında, SEHİTLER/SEHİTLERİMİZ gelir akla. 13, 16, 31 MART SEHİTLERİMİZ... Kırt halkının NEWROZ'u/SEHİTDAN'ı gelir akla. HALİPE KATLAMI, 5000 Kürdün kimyasal bombalar altında yok edildiği gelir akla. 21 Mart Uluslararası İrkçılık ve Sömürgecilikle Mücadele ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü gelir akla...

Tüm bunlar üzerine Partimizin mesajını ileten çeşitli yazı, özel sayı ve bildirileri yayınlanıyor-yayınlanacak. Biz burada Mart ayını vesile ederek, okuyucularımızdan özel bir isteğe bulunmak istiyoruz. Bütün şehitlerimizi ayrı ayrı günlerde anmak yerine, anlamla ve herüz belgelerdeki tazeliğini koruyan 13 MART'ı, Tüm TKP'li şehitlerin anıldığı özel bir güne çevirmek istiyoruz. Bunun için bir arşiv ve SEHİTLER ARBÜMÜ'ne giderek ihtiyacımız var. Bu amaca ulaşmak için, şehitlerimizi yakından tanıyan tüm okuyucularımızdan bir an önce, şehitlerimizle ilgili her türlü bilgi, belge, fotoğraf ve onların toplayarak bize iletmelerini istiyoruz. Şehitlerimizi hepimizizdir. Onlara karşı olan bu görevlerimizi yerine getirelim.

8 Martla ilgili özel bir yazı yazmadık. Onun yerine partili kadınlardan mücadelelerinden bir kesit ve farklı bir yaklaşım sunan bir yazıyı yayınlıyoruz. 8 Mart'ı klasik tarzda anmak yerine, kadın yoldaşlarımızdan gelen ve açılan tartışmayı derinleştiren böylece bir yazının daha iyi olacağını düşündük. 8 Mart'ın tüm emekçi kadınlara ve kadın yoldaşlarına muza başarılar dolu bir yıl getirmesini diliyoruz.

KOMÜNİST

İstekleri, beklentileri ile kolektifitenin talepleri arasında uyum sağlamak ve genel çıkarlarını öne almaktır. "Benim birey olarak gelişimini sağlayacak görev ve alanlar"dan daha önce, kolektifitenin gelişimini sağlamak bakımından üstlenilmesi zor olan görevler gelmelidir. Birey olarak her kadronun kendi isteğine göre görev ve alan belirlemesi sonuçta örgütlülükle bağdaşmaz ve anarşi yaratır.

HER DÖNEMİN VE HER GÖREVNİN KADROSU OLMAK

11 yıllık yaşamda edindiğimiz birikimleri ne abartmalıyız, ne de "hizmetler sekteörü", "cephe gerisini tanzim eden yedekler" ve "işleri" olarak değerlendirip küçümsemeliyiz. Bu sadece yaptığımız işleri küçümsemek değil, aynı zamanda kendi kendimizi küçümsemek anlamına gelir. Bu birikimlerimizin değerini bilmeliyiz. Aksi inkarcılık olur. Ve bu tutum, bizim kendimize olan güvenimizi zayıflatmaktan başka bir sonuca yol vermez. "Yaratılma şöyle itildik, böyle itildik; bu yaşam bizden çok şey aldı götürdü" gibi yakınlıklar çoğunlukla gereksiz yakınlıklar oluyordun. Bundan sıyrılmalı ve bu yaşamımızın gerçek anlamını bilince çıkarmalı, Partinin tarihinde yerli yerine oturtmalıyız. Birikimlerimizi, deneyimlerimizi küçümsemek değil; bununla yetinmemek, daha fazlasını hedeflemek esas tutumumuz olmalıdır. Yeni dönemde yeni görevler üstlenmeyi, yeni alanlarda başarılar elde etmeyi becerebilmeliyiz. Tıpki 12 Eylül koşullarında adanmış olduğumuz ve sonraki dönemde üstlendiğimiz görevlerde olduğu gibi, basarılı düzeyler yaratmak bizi bekliyor.

Bir parti kadrosu, değişen koşullara uygun olarak önüne çıkan her zorunlu görevi üstlenebilecek anlayışa sahip olmalıdır.

Bizler, 12 Eylül öncesi dönemde millî devrimcileriydik. Sonrası dönemin yeraltı yaşamında yerini almış kadrolar olduk. Şimdi bir kere daha kitlesel zeminlerde çalışan kadrolar olmayı becerebiliriz, becereceğiz. Bugünkü koşullar, kitlesel çalışma alanlarında görev aldığımız dönemden çok farklılıklar içerse de, biz en azından bu alanın yabancısı değiliz. Bizler bu bakımdan kendimizi hazır hissediyoruz. Biz selesen ve 11 yıl önceki yaşamdaki yerimizi, rolümüzü "çok önemli olmayan işler" olarak değerlendiren kadın yoldaşlara sormak gerekiyor: Siz, her dönemde ve her göreviniz kadrosu olmak bakımından ne kadar biriktirdiğinizde emniyet durumundasınız? Bugünkü konum ve görevlerimizin tam ziddi görev ve alanlarla yüz yüze geldiğinizde, bu görevleri üstlenmeye kendinizi (en azından anlayış olarak) hazır hissediyormusunuz?

Yoldaşların öneme üzerindeki durdukları konulardan biri, kadının kendi özel yaşamında, erkeğin baskısından uzak düzenlemeler yapması; ilişkilerini yeni bağları düzenlemesi konusudur. Bu, her kadın açısından olduğu gibi yoldaşlarımız açısından da esas olarak kişisel bir problemin çözümü değildir. Eğer partili yaşamda bir gelişmeye hizmet etmeyecekse, bu "gözüm" sadece ve sadece kişisel bir sorunun çözümü düzeyinde kalacaktır. Partili kadının esas sorunu ise bu değildir.

Şimdi yoldaşlara bir kere daha sormak gerekiyor: Özel yaşamınızda gerçekleştirildiğiniz yenilik, partili yaşamda yeni ve ileri konular elde etmek bakımından nasıl avantajlar sundu? Siz yeni sosyal konumunuzla, Partide yeni konular elde etmek bakımından ne kadar iddialısınız? Bu iddialarınızı gerçekleştirebilmek bakımından nasıl ve hangi yöneltişlere girdiniz? Ve buradan çıkardığınız deneyimler olarak bize, sahip olduğunuz ilişkiyi geri-feed ilişkiler sandığınız partili kadınlara (belirtelim ki bizim özel ailevi ilişkilerimizi yeni baştan düzenlemek diye bir problemimiz yok. Gözüm bekleyen problemimiz, Partinin yaşamındaki ilişkilerimizi yeni baştan ve bugünkünden farklı biçimde düzenlemektir) sunduğunuz perspektif nedir?

Partili kadınlar olarak esas üzerinde durmamız ve gerçekten değiştirmemiz gereken yönümüz, Parti içindeki konularımızdır. Partide kadın ve erkek yoldaşları arasındaki dengelerin değiştirilmesi gibi bir iddiaya, hedefe sahip olmak ve bunun gereğini yerine getirmek... Sorunumuz budur.

ise çoğu kez evin geçimini sağlamak görevi (düşen) partili kadın, kimin "koltuk değneği"dir? Ve "kendi ayakları üzerinde değil" de, kimin ayakları üzerinde duruyor? O dönemin önemli görevlerinden biri olan kuruyelik görevini üstlenmiş bir kadın "geri hizmet" görevlisi değildir. Ortada bir savaş hali olsa ve kurye kadın cepheye cephe taşıyan, erkek yoldaşlarımız da cepheye savaşanlar konumunda olsalardı, işte o zaman kuruyelik "geri hizmet" olarak görülürdü. Kuruyelik görevini genellikle kadınların yerine getirmesi bu görevin "geri"liğinden değil, kadınların erkeklerden daha iyi gerçekleştirebildiklerinden kaynaklanmıştır.

Eğer, bütün bu yaşam boyunca devam eden ve esas olarak kadınlarca yerine getirilen ev işleri söz konusu ediliyor ve "geri hizmetler" olarak adlandırılıyorsa, bu gereksiz bir abartı olur. Çünkü adını ettiğimiz yaşımda ev işleri bir referuatır. Ve öne çıkarılması abestir. Bizler hiç bir zaman ev işlerini görevlerimizin önüne geçirmedik. Önce görevlerimiz sonra ev işleri, bizim anlayışımız oldu. Yeraltı basınında üstlenmiş kadını "ev kölesi" olarak nitelerek bu kadınlara yapılmış bir hakarettir. Bizler "sıradan ev kadını" sıfatını taşımak istemedik ve onun için bu yaşamı seçtik. Ve böyle bir sıfatı da hak etmiyoruz. Çünkü ev kadını olmanın ötesinde gurur duyduğumuz ve duyulmamız gereken çok şeyler yaptık ve yapmaya devam ediyoruz. Buradan, erkek yoldaşlarımızın ev işlerine olan duyarlılığını (bütün erkek yoldaşlarımızı da böyle nitelenecek doğru değildir) ve bu işleri kadınların üstlenmesi gerektiğini kanıksadığımız sonucu çıkarılmamalıdır. Komünist de olsalar erkek yoldaşlarımızda varolan bu duyarlılığı kırmak kolay değildir. Bunları "şöyle duyarızlar, böyle duyarızlar" diye kendi kendimize dert yanarak tepki duyarak aşamayız. Şu anda bulunduğumuz konumuzdan sıyrılmaya gerek yok. Bu daha ileri konular elde etmek için çaba sarfetmemiz gerekir. Bunu başarabildiğimiz ölçüde erkek yoldaşlarımızı değiştirebiliriz.

Yeraltı yaşamında görev üstlenmiş kadınlar olarak konularımızı konularımızı geliştiremezik, yeni dönemin birliğinde henüz yeni görev alanlarına açılarak, yeni görevlerin kadrosu haline gelemedik. Bu bir gerçektir. Fakat bu sadece kadınlara has bir durum değil.

Bugün yeni alanlara açılmak söz konusu olunca bizlerde olduğu kadar, erkek yoldaşlarımızda da tereddütler yaşanıyor. Bunun sebebinin ise sadece ideolojik-politik yetersizliğe dayanılmak doğru değildir. Söz konusu hayatın kişilerde yarattığı yıpranma, uzunca bir süre kitlesel çalışmada onların kopukluğunu getirmiş olduğu yabancılığa ve yinebu hayatın açık alanların zorlayıcılığından uzak, kişinin kendi iradi çabasına dayalı bir ideolojik-teorik eğitim çalışmasının gerektiği düzeyde sürdürülebilmesi, bizim konumuzdaki kadrolarda genel bir gelişeme durumuna yol vermektedir. Kitlesel ve açık çalışma alanları ise zaten, kadrolar üzerinde zorlayıcı, birçok yönden geliştirici rol oynayabiliyor.

Toplumda varolan bireycilik, bencillik son yıllarda partimizi de etkiliyor ve kolektivitinin gelişimi için yapılması gereken zorunlu görevlerin üstlenilmesi değil, kadroların birey olarak gelişimini sağlayacak görevlerin üstlenilmesi öne çıkarılıyor. Pekî, kadrolar olarak her bireyimiz kendi isteklerimizle, beklentilerimize denk düşen ve gelişimimizi sağlayacak görevler alırsak, Parti'nin üstlenilmesi gereken zorunlu görevlerini kim üstlenecek? Herkes görevlenmede genelini çıkarlarını değil, kendi istek ve eğilimlerini esas alacaksa, örgütlü olmanın anlamı nedir? Böyle bir tutum genelini çıkarını düşünmek değil, kişinin kendi çıkarını düşünmek anlamına gelir ki, bu da doğal olarak konformizme yol verir.

Kuşkusuz Parti'nin kadrolarını görevlendirmede, bireyin yeteneklerini istek ve eğilimlerini dikkate alması ve bu özelliklere denk düşen belirlemeler yapması, olması gerekmektedir. Ancak bu, yeterli kadro rezervinin olduğu koşullarda mümkündür. Parti'nin görevine denk düşen kadro belirlemede tercihin şansının olmadığı ya da kısıtlı olduğu koşullarda (ki, bugünkü durumumuz da budur) istense de bunu gerçekleştirilemez zordur. Ve böyle koşullarda her kadro kendi yetenek ve eğilimlerine denk düşen görevlenmeden ziyade, Parti'nin ihtiyaçlarına göre görev üstlenmeye açık olmak zorundadır. Yapmamız gereken; kadronun birey olarak yetenekleri,

NEWROZ'da Kürt Ulusuyla Omuz Omuz

Ortadoğu halkları için, özellikle Kürt halkı için, büyük önemi olan NEWROZ yaklaşıyor. NEWROZ, Kürt halkı için, yeni bir yıl, yeni bir gün yükselişini simgeleyen; baharı ve güzelliği, kardeşliği çağrıştıran ulusal bayram günüdür.

Ama 1992 NEWROZ'nu, terör, katliam, kan getiriyor. Tüm Kürt emekçilerine yönelik işgücü Türk ordusunun yeni bir saldırı kampanyasını simgeleyen.

Bu rezaletin tek bir suçlusu vardır. O da: faşist TC. devletidir. TC. devletin 70 yıldır uyguladığı Kemalist politikasının temel çizgisini hâlâ ve inatla devam ettirmeye çalışan DYP-SHP koalisyon hükümetidir.

Demirel, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını özgürce kullanmasına karşı açıkça tutum almıştır. "Misak-ı Milli" ve "Üniter Devlet" politikasından geri adım atamayacaklarını vurgulamıştır. Kendi egemenliği kazanma yolunda SERHILDAN'ı yükselten Kürt halkına, devrimci, yurtsever güçlerine ve PKK gerillalarına karşı yeni bir saldırı kampanyası başlatmayı yeğlemiştir. Bu şoven politikayı uygulamak için Milli Güvenlik Kurulu'nu, hükümetin üstünde yetkili bir organ olarak devreye sokmuştur. Böylece, karşı olduğunu iddia ettiği 12 Eylül faşist rejiminin ve onun Anayasasının temel organı olan MGK'da, devletin faşist kurumlaşmasıyla bir uyum ve uzlaşma içine girmiştir.

Kemalist devletin ilkelerinden kopamayan şoven Türk burjuva siyasetlerinin "demokratlığı" buraya kadardır. Kürt ulusunun temel hakları konularında "demokratlık" yerini şovenizme, gericiliğe, faşizme bırakır.

Kürt halkı SERHILDAN'ı yükselttikçe ve TC. ordusunun Kürdistan topraklarını zaptı zorlaştıkça, Kürt düşmanlığı yolunda şoven ve faşist-ırkçı kampanyalar yaygınlaştırılmaktadır. MİT ve Kontrgerilla, tüm Türkiye sahilinde Kürtlere karşı düşmanlık ve baskı kampanyalarını örgütlemekle özellikle Batı bölgelerinde "Türk Müdafâ Cemiyetleri" adı altında tüm faşist ve gerici kuvvetleri organize etmektedir. Bu kampanyanın bir parçası olarak Türkiye "bozkurtlarını" savaş düzenine sokmaktadır. "Demokratik Sol" Ecevit, tüm Türk boylarının koruyucusu olarak, şoven kampanyada yerini almaktadır.

Sonuçta, Kürt halkı Mart ayıyla birlikte, bütün Türk şoven, gerici, faşist güçlerinin devlet ve sivil hareket yönünden tekil saldırısıyla ve baskısıyla karşı karşıyadır. Halbuki, tersine, Mart ayı, Halepçe katliamlarının, NEWROZ yasaklarının, buğüne karşılaştığı tüm hakaretlerin hesabını Kürt halkının sorması en fazla gereken bir aydır.

Liamlarının, NEWROZ yasaklarının, buğüne kadar karşılaştığı tüm hakaretlerin hesabını Kürt halkının sorması, en fazla gereken bir aydır.

Suçlu olan TC. devleti, Kürt halkından hesap sormaya kalkmaktadır.

TÜRK PROLETARYASININ VE DEVRİMCİLERİNİN GÖREVI:

Kürt halkı bu zor günlerinde, başarıya ulaşmanın, Türk kardeşleriyle birlikte omuz omuz mücadeleye girişmekle mümkün olabileceğini biliyor ve Türk halkına elini uzatıyor. Bu eli boş bırakmamalıyız. Kürt ulusunun özgürlüğü ve hakları uğruna mücadele, asıl bizim mücadelelerimizdir. Ama Türk proleterleri, emekçileri, devrimci ve demokratları olarak, hâlâ bu gerici bilincimize yerleştirmiş; aktif dayanışma eylemleriyle mücadeleyi tüm ülke saatinde yayabilmiş değiliz.

Sınıf bilinçli, sosyalist işçiler bile, sermayeye karşı fabrika müca-
delelerinin, sendikal ve toplu sözleşme kavgaalarının sınırlarını aşmış,
Kürt halkının hakları için mücadeleleri ve kitlesel eylemlere girişimiyle
Önlerine görev olarak koymuyorlar. Gençlik ve aydınlarımız, kararlı ve
birleşik tutumlarıyla, aktif eylemlerle Kürt halkının yanında TC. devleti-
ne karşı etkili bir protesto geliştiremiyorlar. Ortalıkta söven Türk
burjuvazisine yaramaya çalışan Murat Belge gibi bezirganlar doluyor.

Bu zaaflarımızın temel sebebi, kuşkusuz en başta bizden, Türkiye'de
Komünist, devrimci parti ve örgütlerin yetersizliğinden kaynaklanıyor.
Parti ve örgütler olarak biraraya gelmemiz; Kürt halkının ulusal ve top-
lumsal kurtuluş mücadelesiyle omuz omuza ortak bir kavgaayı TC. devlete
karşı yükselmemiz gerekiyor. Bu amaçla, ortak irademizi, birleşik tutu-
mumuzu yığınlarla ilteceğimiz merkezi birliğimiz temelinde, toplanabilir,
protesto gösterileri ve direniş eylemleriyle bir ileri adım atmamız zorun-
dur.

Nitekim TKRP ve TKP-ML/Hareketi, Türkiye ve Kuzey Kürdistanlı
devrimci parti ve örgütlere, Kürt halkının örgütlük mücadelesini tüm ül-
keye yaymak, güçlendirmek ve katliamlara karşı koymak için, bir merkezi
eylem birliğini örgütlemeye çalışıyor. Hemem herkes, bu çağrıya o-
lumlu bakıyor, gerekli görüyor. Ama iş, merkezi bir ortak tutumla birleş-
miş eylemin örgütlenmesine gelince, şu ya da bu gerekçeyle, somut adımlar
çok yavaş ve gecikmeli oluyor.

Bir kere daha vurguluyoruz. Türkiye işçi sınıfı, emekçileri, devrimci
ve demokrat güçleri NEWROZ günlerinde önemli bir sınavdan geçiyor. Ya
Kürt ulusu üzerindeki saldırı ve teröre aktif olarak karşı koyacağız;
protesto ve direniş eylemlerimizle TC. devletine geri adım atacağız.
Yada, Kürt halkının, gerillaların bombalamasına, kanlarının aktılma-
sına seyirci kalacak, Kürt halkının güven ve kardeşlik duygularını kendi
elimizle yok edeceğiz.

Türkiye'de demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin, sınıf savaşının ba-
şarı yolu, Kürt ulusunun örgütlüğünden, kendi kaderini tayin hakkını el-
de etmekten geçiyor. İkisi arasındaki kopmaz bağı kurmadan Türkiye'de
demokrasi ve özgürlük bulamayacağız.

Bu anlayışla, bahar ayları boyunca, Türkiye'deki işçiler, emekçiler ve
devrimci güçler olarak, her alanda, insiyatifli ve aktif eylemlerimizle,
Kürt halkının mücadelesine destek kampanyasını kitlesel olarak yayacağız.
Tüm devrimci güçlerin ortak tutumla eyleme birliğine çalışmalıyız. Bu amaç-
la yayınlanan ortak bildiriileri en geniş alanlara ulaştırmalı, uyarmalı-
yız. Kürt devrimci ve yurtseverler güçleriyle her alanda ortak eylemlere
ve dayanışmaya girişmeliyiz. Halkların kardeşliği çağrısını kitlesel
birlikte götürmeliyiz.

NEWROZ'un bu yılki temel hedefleri olan: "Türk Ordusu Kürdistan'dan
Çekil", "Olganlıktaki Hal ve Özel Savaşın Son", "Yasasın Kürt-Türk Halkının
Mücadele Birliği ve Kardeşliği" şarhlarını, birleşik eylemlerimizle hay-
ırmalıyız.

* * *

kinliklerde rol üstlenmek, öğrencileri bu etkinliklere katmak, diğer si-
yasi örgütlerle ideolojik tartışmalar yapmak, seminerlere katılmak, mi-
tinglerde aktif rol almak, eğitim çalışmalarını düzenlemek, bağış toplama-
k, bildiri ve yayın dağıtmak, kurşenlik yapmak, geceleri elde silah nö-
bet tutmak 12 Eylül öncesi yaptıklarımızın belli başlıcalarıydı. (Tabii
tüm bunları ailelerimizimizin baskılarına rağmen yapıyorduk)

12 Eylül bir dönemi kapatmış, yeni bir dönem başlamıştı. Bir zaman-
lar bizzat birlikte olanlar, sıradan günlük yaşamlarına dönmüştü.
Kullandığımız evlerin kapıları yüzümüze kapamaya başlamıştı. Aranmalar,
baskınlar, kaçağa düşmeler, tutuklanmalar her geçen gün artıyor ve bizler
sınırlı olanaklarla bir yandan çalışmalarımızı sürdürürken, bir yandan da
ele geçemeye çalışıyoruz. 12 Eylül öncesinde edindiğimiz bir takım a-
liskanlıkların da yardımıyla bunda başarılı da oluyorduk.

Evet, 12 Eylül bizi yeni bir yaşam tarzıyla karşı karşıya getirmişti.
Ya yenilip "teslim" olub evimizin kadını olacaktık; ya da yenilmiyip mü-
cadeleye devam edecektik. Biz, partili yaşam tercihiyle tüm alle bağla-
rımdan sıyrılıp ikincisini seçtik ve Parti'nin belli temel alanlarda
yoğunlaşma perspektifine uygun olarak 'da konuştuk. En başta ba-
rınma sorunu burada da karşımıza çıkıyordu. Yabancı bir çevrede tutunmak
daha fazla sorun yaratıyordu. Ve tüm olanaksızlıklara rağmen birer ev
kurduk, Parti'nin kullandığına sunduk. Diğer bir sorun ise, büyük şehirde
tutunmanın gereği olarak iş bulma sorunu oldu. Oysa herhangi bir mesleği-
miz yoktu. Geçimimizi sağlama zorunluluğu meslek edinmemize yolaçtı.

Faşist diktatörlüğün terör ve sindirme politikasının yarattığı yığın
hareketindeki düşüş ve sınımsızlık, örgütlü yapıları ayakta kalma uğraş-
ı karşı karşıya getirmişti. İşte burada "geri hizmet" olarak görülün ve
kütümsenen ev kurma, evin güvenliğini ve ona uygun çevre ilişkilerini
sağlama vs. gibi görevler o dönemin öne çıkan görevleri arasındaydı. Öy-
lekli, bir mekan doğru kez kadro kadar önemliydi. Bu dönemde bir evde top-
lantı yapılabilmesi veya herhangi bir teknik görevin yürütülmesi için ev
sahibinin genellikle bir kadro olması ve o kadronun da bunu bir görev o-
larak kabul etmesi gerekiyordu.

Yine kütümsenen kurşenlik, bu dönemin öne çıkan görevleri arasındaydı.
Bir malzemeyi, bir belgeyi, bir haberi, tüm köşe başlarını tutulduğu
bir ortamda, bir yerden başta bir yere aktarmak önceki dönemin kitlesel
yönelik propaganda-ajitasyon çalışmasından çok daha önemli bir görev
haline gelmişti. Ve bu görevin yerine getirilmesinde kadınların başarı-
larının tartışılmazlığını belirtmeye bile gerek yok.

Yeni dönemde öne çıkan görevlerden bir diğeri ve en önemlisi YERALTI
BASINI'ydı. Parti'nin, faşizmin ideolojik-politik saldırılarına karşısın-
da kadroların ve çevre ilişkilerinin bilincini diri tutmak, kitlesel
bağ kurmak, Parti'yi işleyen bir mekanizma olarak ayakta tutmak için yer-
altı basınına ihtiyacı vardı. Kağıt almanın bile güvenlik açısından risk-
li olduğu bir dönemde, kendi çabamız ve isteğimizle bu görevi üstlendik.
Bu faaliyeti, eşlerimizin "Koltuk değneği", "erkek eşi tamamlayan" ya-
dekliller şeklinde değil, aynı organ faaliyeti içinde birlikte yer ala-
rak ve yer yer de erkek yoldaşlarımızdan daha etkin bir şekilde yürüt-
tük. Kongre belgelerimizde dahi "yüz akımız" diye bahsedilen yeraltı ba-
sınının kesintisiz bir şekilde devam ettirilmesine büyük payları olan
kadınları, "geri hizmetler" üstlenmiş olarak görmek, aslında yeraltı
basınının önemli kavrayamamak ve onu küçümsemek anlamına gelir. Daha
dün yaşanan örgütsel bunalım ve dağınıklıkta "yeraltı basınındaki görev-
me"lerin rolünü geçitli kolektif vitelerde tespit eden yoldaşlarımızın,
başka bir vesileyle de bu görevi hafife almaları anlaşılır gibi değil.

Bütün bu süreç boyunca üstlendiğimiz görevler (kendisini bunun dışın-
da gören veya gerçekte öyle olan yoldaşlarımızı olabılır), ne "geri hiz-
metler" ne de "tali görevler" olarak görülebilir. Yeraltı basını gibi
bir görev "geri hizmet" olarak görülecekse, o dönemin "ileri cephe hiz-
metleri" acaba hangi görevlerdir? İçinde yeraltıdaki teknik bir organın
esas omurgasını teşkil eden (beraber görev üstlendiği erkek yoldaşlarına

NE KÜÇÜMSEMELİ, NE ABARTMALIYIZ

DILAN BARAN-EZGİ YILDIZ

Bir süredir parti yayınlarında, "Partili kadın", "Yeraltı çalışmasını da kadın" üzerine değerlendirme, eleştirme ve öneriler içeren yazılar yer alıyor. Eksikliklerin, açılması amacıyla tespiti, yeni konular elde etmenin yollarının bulunması bakımından böylece tartışmaların yararı açıktır. Yapılan bu tartışmaların partili kadınların Parti'de daha etkin rol oynamalarına hizmet etmesi esas amacımız olmalıdır.

Böyle bir tartışmada doğruların yanında, yanlışların da söylenebileceği doğaldır. İşte bu yanlışları da tespit etmek gerekiyor ki tartışma amacına ulaşsın. Bu yazının amacı da tartışılan konuda, yaşanmış deneylerden hareketle, yaşadığımız süreç ve deneyimler üzerine yapılan yanlış yorumları, değerlendirmeleri ortaya koymaktır. Sunu da hemen belirteyim ki, durumumuzu değerlendirirken ve geçmişimizi irdeleyen amacımız "yeni gereksinimler" ya da "kendimizden kaçmak" değildir. Amacımız; Başarılarımız-başarısızlıklarımızla bir dönemi değerlendirmek, yasa dışı kadın kadroların yaşamından bir kesit sunmak ve yanlış yorumlara dilimiz döndüğünce cevap vermektir.

Gerek Komünist 21. sayıda yayınlanan D. Güngör'ün imzalı "Partili Kadınların Durumu" başlıklı yazıda, gerekse 22. sayıda Z. Çalişkan ve M. Güler imzalı "Merhaba" başlıklı yazıda getirilen bazı görüş-öneri ve eleştirilere katıldığımızı belirtelim. Ancak sorun, hepimizin hemfikir olduğumuz konuları tekrar burada dile getirmek değildir.

Yazımızın esas konusuna geçmeden önce, Komünist 22. sayıda yayınlanan "Merhaba" başlıklı yazının geneli hakkında kısa da olsa birşeyler söylemek gereğini hissediyorum. Voldaşlarımızın yabancısı oldukları ve yeteri kadar bilgiye sahip olmadıkları bir alan hakkında hüküm yürütmeleri, onları doğal olarak yanlıya düşürüyor. Bu yönüyle de yazı, okuyucuda "zorlama bir yazı" imajı bırakıyor. Diğer taraftan yoldaşlarımız yazının başından itibaren partili kadınların tümüne yönelik konuşurken, sonunda ki çağrıyla ise esasen yeraltı yaşamında yer alan kadınlarla yönelterek kendilerini ayırtıp ve gerçekçi olmayan bir konuşma oturtarak somandırlıyor. Yapılması gereken, bir çağrıyı partili kadınların geneline yöneltilmek. Çünkü ele alınan sorunlar, partili kadınların toplamlarını sorunudur. Partili kadınların tümü bugün olmaları gereken yer ve konumda değildir. Özellikle, Parti'nin yönetim kademelerinde yer almak, her türlü eylemin ileri örnekler yaratmadık. Bu nedenle tümümüze yönelik olmalıdır. Eğer, partili kadınların (her alandakilerin) durumunu doğru kavrayamamış oluruz ki, bu da çağrıyı yanlış ya da eksik hedeflere yöneltelemize yolaçar. Söz konusu yazıda yapılan da budur.

Şimdi esas konumuza dönebiliriz.

Yeraltında faaliyet yürüten kadınların konularının, yaşamlarının ve yaşadığı faaliyetlerde nasıl yer aldıklarının daha iyi anlaşılması için 12 Eylül öncesindeki çalışmalarına kısa da olsa değinmek gerekiyor.

Öncelikle sunu belirtmek gerekir ki, devrimci mücadeleye çok bilinçli atıldığımız söylenemez. O zamanki devrimci çöküş ve kitlelerin hareketine gemeye hazır ruh hali bizi devrimci mücadelenin içine itti. Önceleri okullarda boykotlara aktif olarak katılmakla başlayan çalışmalarımız, Emel'in Birliği ile tanışmamızla birlikte, GEB ve EKD'nin üyeleri olarak örgütlü mücadeleye atılmamızın ilk adımını oluşturdu.

EKD'nin üyeleri olarak bulunduğumuz il ve ilgelerle özellikle ev kadınlarının örgütlenmesine yönelik toplantılar, seminerler düzenlemek, bu kadınları EKD'ye üye yapmak, onların canalıcı sorunlarından yaklaşılarak örgütlemek ve kadınların dernekte yapılacak toplantılara, miting ve yürüyüşlere, bazı kutlamalara (8 Mart gibi) katılmalarını sağlamak.

GEB üyeleri olarak belli başlı yıldönümlerinde okullarda yapılan et-

DEĞİŞEN DENGELER VE ORTADOĞU

Bölgenin Ortadoğu, petrol yatakları ortaya çıkartıldığından buyana, ABD ve diğer Batılı emperyalistlerin her zaman dikkat merkezinde oldu. Bu olağanüstü "ilgi", Bölgeyi her gün yeni olaylara gebe bırakıyor. Özellikle son yıllarda, "Doğu-Batı" arasındaki soğuk savaş rüzgarlarının "Güney-Kuzey" bölgelerine yöneltilmesinden buyana, kaynayan Ortadoğu kazanınin alevleri daha da güçlendirildi. Ortadoğu haritasını, dev kaynak sömürsü ve petrol üzerindeki egemenliğini garanti edecek şekilde yeniden çizme planlarını adım adım uygulamaya koyan emperyalizm, bölgeye askeri gücüyle de iyice yerleşti. Bir yandan savaş ve askeri müdahaleleri, bir yandan ekonomik yaptırımları kullanarak bölgenin tüm kaynakları üzerindeki kesin egemenlik kurma peşinde koşarken, öte yandan da uluslararası konferanslarla bölgenin "bitmeyen kavgaları"ni kendi hesapları doğrultusunda bitirmeye çalışıyor.

Pentaqonun harita odalarında yeniden çizilmekte olan bölge haritası karşısında Ortadoğu devrimci güçleri ve emekçi halklar kenar alternatifleri ve iradelerini ortaya koyarak varolan statükoları emperyalist egemenliğe son verecek şekilde parçalama yoluna girebilecek mi, giremeyecekler mi? Bu soru bugün bölgenizdeki tüm komünist, devrimci, ilerici, antiemperyalist yurtsever güçlerin önündeki en önemli sorudur.

Bu soruya bugün açısından ya da yakın gelecek için olumlu yanıt vermek pek mümkün değil. Çünkü, bugün Ortadoğu'da bunalmın en devrimci hareket yaşamaktadır. Emperyalizm ve onun Türkiye, Mısır, İsrail gibi bölge işbirlikçilerinin, bölgeye yönelik planlarında devrimci hareketin gücünü eskiden olduğu gibi, gözönünde bulundurması ve dahası Ortadoğu komünist ve devrimci güçlerinin tutarlı bir ortak görüş birliği ve birleşik eyleminin bulunmaması da bunu göstermektedir.

Bölgenin antiemperyalist güçleri olarak bilinen ve eskiden sosyalist blokun (çeşitli sorunlar ve pürüzlerine rağmen) yanında yer alan Suriye, D. Yemen, Libya gibi ülkelerin, değişen güçler dengesiyle birlikte hızla biçimde emperyalizmle iyi ilişkiler içine girmesi ve bazılarının pişip bir kenara çekilmesi, Ortadoğu halklarının ve devrimci hareketinin yaşadığı bunalmın bir başka boyutunu oluşturuyor.

Emperyalizm leyhine değişen bu güç dengeleri, en başta, bölgenizin iki temel sorunu olan Filistin ulusal kurtuluş devrimiyile, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesini derinden etkiliyor.

Bölgeniz halklarının ve devrimci mücadelesini yakından ilgilendiren ve bölgesel aktivitenin ana dinamiklerini oluşturan bu iki kurtuluş mücadelesi, tarihinin en kritik dönemini yaşıyor. Hem Filistin devrimi, hem de Kürt ulusal hareketi, tarihi bir fırsatı değerlendirmeye ya da elden çıkarma ve başka mecralara sürüklenme gibi son derece titizlik isteyen seneklelelerle yüz yüze. İçine girilmiş olan bu süreç, hem fırsatı halkların çıkarına kullanabilme olanaklarını sunuyor ve hem de yeni bunalmalar ve tehlikelerle dolu.

YA TESLİMİYET, YA SAVASA DEVAM

İsrail siyonizmini görüşme masasına çekme ve ırkçı, siyonist yüzünü dünya önünde bir kez daha teşhir etme olanağını; sağlanabilecek anlaşmalarda, genç devletlerini kendi topraklarının (bir bölümü bile olsa) üzerine taşıma fırsatını yakalayan Filistin halkı, birinci olanağı iyi değerlendirdi. İsrail siyonizmiyle birlikte, emperyalistlerin ve BM'nin irkçı, çifte standartlı yüzünü dünya halklarının bir kez daha görmesini sağladı. Ancak, sürgünde kurduğu devletini kendi topraklarına taşıması için önünde sayısız engellerin var olduğunu kısa sürede gördü. Bunların başında teslimiyet geliyordu. Uluslararası konferansta yer alan sahte "barış sever" bütün Batılı devletler ve İsrail siyonizmi, Filistin halkına bir tek seçenecek dayattı: Teslimiyet... Ya emperyalizm ve siyonizm şartlarını kabul edip teslim olur, silahlı bırakır, onların egemenliğinin al-

luna girersin; ya da bunca geniş bir düşman cephesiyle savaşmaya devam edersin... Gerçekten zor ve son derece kritik bir noktaya gelen Filistin devrim hareketi, çöken sosyalizmin en büyük darbesini bu bakımdan yiyor-du.

Tüm zorluklara rağmen, Filistin halkı teslimiyeti kabul etmediğini ve etmeyeceğini karelerce göstermiştir. Onu silahla teslim almayı başarananlar masabası görülmeleriyle teslim almayı deniyorlar. Ama böyleli müahakerelerle de teslim alamayacaklarını göstermektedirler. Çünkü, Filistin ulusal Kurtuluş devrimi bölgenin, en kültürlü, en bilginli halkının modern bir kurtuluş hareketidir. Aşiretçiliği çöken aşım, modern toplum örgütlenmesinin örneklerini vermiştir. Bu niteliğinden dolayı Filistin halkı ve onun devrimi bölgenin devrimleştirici rolünü koruyabilir. Ama çok zor bir dönemde olduğunu da görmek gerekiyor. Filistin devrimi etrafındaki gerici kuşatma, bütün "antiemperyalist" ilericilerle, ülkelerin pasiflesmesiyle daha etkili olmaya, sosyalist blokun dağılmasıyla da daha pervasız devranmaya başladı. Filistin halkı ve devrimi, bu zor memento, ancak ve ancak bölge emekçi halklarının, devrimci örgüt, parti ve hatta tek tek insanların sıkı enternasyonal dayanışmasıyla, etkin desteğiyle asabilir.

Bölgemiz devrimci hareketinin devrimci dinamikler üzerinde yeniden toplanmasında ve aktifleşmesinde önemli bir halka olan Filistin devrimi, enternasyonal dayanışmanın bir odağı haline getirilmelidir. Bölgemiz devrimci güçlerinin öndeki temel görevlerinden birisi budur.

KÜRDİSTAN'IN KURTULUŞUNDA YOL AYRIMI:

Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin durumunu ise, içine girilen süreç ve ortaya çıkan olanaklar bakımından benzerlik taşımakla birlikte, Filistin devriminden daha farklı sorunlar ve karmaşa ile yüzüştür. Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi, tarihinde, bölge ve dünya kamuyu nezdinde varlığını duyurmuş, öne çıkma ve sorunlarını ortaya koyma bakımından bugünkü gibi bir ortam bulamamıştır. Kürt halkının öbünde de bakımısızlık yolunda değeriendirilebilir yeni olanaklar bulunmaktadır.

Herşeyden önce, Kürt ulusal kurtuluş hareketini on yıllar boyunca boğan Türkiye, İran, Irak arasında ilan edilmiş anlaşma çembereği zayıflamaya başlamıştır. Kürdistan topraklarının büyük parçalarını ellerinde tutan ve ortak çıkarları temelinde yürüttükleri doğal ittifakla Kürtlerin boğazını sıkıca bu üç ülke arasındaki ittifak, bugün daha zayıftır. Yeniden bir araya gelip eskiden olduğu gibi, ittifaklarını pekiştirmeleri artık kolay değildir. Kürdistanı parçalamak için İngiliz, Fransız sömürgelerince konuşmuş olan yapay sınırlar bozulmaya başlamıştır. Gerçi bu sınırların bozulması, Körfez savaşından sonra ABD emperyalizminin "güvenlik" amacıyla oluşturduğu "36. paralel"le başlamış, ABD'nin düzenlediği bu alana PKK ayı gerekçesiyle Türkiye'nin girip "hakim tepeleri ele geçirmek" için ilerlemesiyle devam etmektedir. Ama böyle bile olsa, sınırlar bir kez bozulmaya başlayınca bunun sonu gelmez. Ve Kürdistan toprakları üzerine kurulmuş yapay sınırlar tümünden bozulabilir. Bu durum, diğer Kürt halkı bağımsız iradesi ve etkinliğini ortaya koyabilirse, kendi ulusal sınırlarını yeniden ve kendi ulusal bütünlüğü anlamında belirleymesinin olanaklarını artırmaktadır.

Ancak Kürt halkının öbündeki handikaplar işte bu noktada ortaya çıkmaktadır.

Birincisi: ABD emperyalizmi başta olmak üzere, tüm Batılı emperyalistler, "Kürt planı"ni uygulamaya koymak için yoğun bir girişim başlatmışlardır. ABD emperyalizmi Kürt sorununun halledilmesini de Ortadoğu paketi için istemektedir. Kürt sorununun Avrupa emperyalistlerini tek insiyatıflı çözümlerle bırakmamak istediği de bu soruna eşitlenmesini bir nedendir. İşbirliğine hazır, aşiretçiliği aşmamış burjuva önderlikler de işbaşında, Körfez savaşında elde ettiği galibiyete ve Kürtler üzerinde oluşturduğu "kurtarıcı" illüzyonuna dayanarak, öne geçip insiyatıflı ele almak istemektedir.

İkincisi: Kürt ulusal hareketinin liderleri işbirlikçiliğe hazır, mazileri bilinen burjuva-feodal karması önderliklerden oluşmaktadır. "Düş-

başarmışların bir hayli artmış olduğunu gösteriyordu. Ama bunlar tutarsızlıklarını, kişiliksizliklerini laf kalabalığına getirerek örtülmeye çalışıyorlardı. Şıvan, bunu da beceremiyor, bütün cehaletiyle, son derece saygısız ve pervasız davranıyordu. Çift oy hakkına sahip olması (geçilemeyen başka bir delegenin oyunu devralmıştı) saygısızlığını daha da artırıyordu.

Kongre başkanlık divanı seçilip oturumlara başlandı. Taraflar bütününle netleşmişti. Bazıları çift oy taşıyan ve kataları sonradan "değıştiren" tek insanlardan oluşan muhalefet kanadıyla partili delegeler eşit sayıda bölünmüştü. Merkez komitesi (muhalefetten K.Pek'i in de hazırlanmasına katıldığı ve kabul ettiği) politik ve faaliyet raporunu sundu. Rapor üzerinde tartışmalarda, muhalefeten söz alanlardan hemen hiç birisi ciddi ve tutarlı bir eleştiri ortaya koymadı. Ama, yine de karşıydılar. Nelerine, niçin karşı olduklarını bile açıklayamıyorlardı. Örneğin, I. oşkun kağıyor "bu raporun içi bombos, hiç bir şey yok" diyor ve bu iddialı (!) eleştirisine kendi grubundaki arkadaşlarını bile kıs kıs güldürüyordu.

İşte bu tartışmalar sırasında, bir tek Şıvan rapora niye karşı olduklarını açık bir şekilde ortaya koydu:

"Açık konuşuyorum" dedi. "Biz bu rapora niye karşıyız, bu Merkez Komitesi'ne kızdığımız için karşıyız. Yoksa kağıdın ne suçu vardır, altı üstü kağıt parçasıdır. İçinde güzel sözler de yazmışlardır. Gerçi onları ben de yazardım, hergün radyo da söylüyor. Ama bu Merkez Komitesi'ni istemiyoruz, onun için bu rapor kağıdı reddediyoruz. Şahsen ben öyleyim". Evet, aynen bunları söylüyordu. TKP'ın kendisini fesh edip TKP'ye katılması görüşünü katalarına öyle yerleştirmişlerdi ki, önlere Marx'ın kitabını da koyarsan, "içi boş", "reddediyoruz" diyeceklerdi. Ama bunu o-lancca apolitikliği ve bir o kadar da ağırlığıyla Şıvan dile getirmişti.

Sonuçta, muhalefet kanadından bir iki kişinin çekimser kalması sonucu oy çokluğu ile MK politik ve faaliyet raporu onaylandı. Kongre, program tasarıklarını görüşmeye geçmeden -zorunlu nedenlerle- yeniden kısa ştrede toplanmak üzere dağılmak zorunda kaldı. Ayküstü yapılanoylamada, eski MK bileşiminin Kogreyi yeniden toplanmasına kadar, aynen devam etmesi ve yürürlükteki TKP programının esas alınması kararı alındı.

Delegeler çalışma bölgelerine döndüler. Sonrası... Sonrası bilinmiyor. Ya da sonrası başka yazıların konusu... Ama Şıvan'ın sonunu belirtmeden olmaz. 1986 polis darbesinde Şıvan da yakalandı. Ben tanık olmadım ama, onunla birlikte yakalananların anlattığına göre, Şıvan çözümlerle kalmamış, orada da kafayı bir kez daha değiştirecek, polislerin aydağına kapanaarak yalvarıp, yüksek sesle kuran okuyormuş (davudi bir sesi vardı ve güzel türkü söylüyordu). O davudi sesiyle şimdi, imam olup kuran okumaya başlamış...

* * *

Bu anılatıklarında romansı ya da mizahi bir abartı yok. Olduğu gibi vermeye çalıştım. Ama buna rağmen, Şıvan'ı tanıdığım iddia edemem. Belki, daha görmediğim ve görmediğim bir dizi zaafı ve kişilik bozukluğu vardır. Belki de, farklı konuşularda ve olaylarda hiç ummadığım biçimde ortaya çıkabilecek insani çözümleri vardır. O nedenle, Şıvan tipolojisinde, tutarsızlığı, kişilik bozukluklarını, samimiyetsiz davranışları, fırsatçılığı ve cehaleti anlamaya çalıştım. Kağıdım suçlamayın lütfen!...

Tatlı bir Kürt aksanıyla konuşan şivan,

- Valla ne diyeyim ki, hiç bir şey yaptıkları yok biçiminde, kısa yazılar verip duruyorduk. Bir türlü beklenen sohbet kurulamamıştı.

Yeni tanışıyor olmanın sıkıntısı desem... Değil, Havadan sudan konuşmalarında, sakalaşmalarında çok rahat. "Uzmanlık alanı"yla ilgili konuda ketum. Sekreter yoldaş onu deselemeye çalışıyor, ama bir türlü sonuç alamıyordu. Sonra birden aklına gelmiş gibi sordu:

- Sahi yoldaş, sen hangi kitle örgütünde çalışıyordun? Hangi kesimin hareketine önderlik yapıyorsun? İste N.Şivan'ın duymak istemediği soru buydu. "Ünkü gerçekte, kitle önderliğiyle, kitle hareketiyle ilgisi yoktu. Ama nasıl yapmış, nasıl başlamış sa, kendisini çevresine "kitle önderi" olarak tanıtmayı, kabul ettirmeyi başarmış. Hatta bu "önderlik" onu o zamanki kardeş partimiz KKP'nin yönetici organına bile getirmişti.

- Yok canım, öyle herhangi bir kitle örgütünde çalışmıyorum, kahvele-re gidiyor, hamballarla konuşuyorum.Dedi.

Sekreter yoldaş, biraz hamballarla ilgili "bilgilen"dikten sonra, ar-tık sormayı bıraktı.. Onu kitle önderi diye tanıtan yoldaşa, "Yahu yol-daş bu nasıl kitle önderi, bizi mi kandırıyor, yoksa kendi kendisini mi?" diye sordu ve böylesi yoldaşlara, bu tip sıfatlar ve misyonlar yükleme-nin eleştirel değerlendirmesini yaptı.

İki gün sonra N.Şivan da Kongre çalışmalarının sürdüğü mekana gitti. Kongre hazırlık çalışmalarının sürdüğü mekanda kulisler kurulmuş, Salman Yusufalî, Salt ve K.Pek'in başını çektiği TKEP içindeki TKP'liler muha-lefeti, TKP'nin o zamanki "Ulusal Demokrasi" programının bir taklidini, kendilerinin program taslağı olarak hazırlayıp sunmuş, gruplaşma önemli ölçüde netleşmiş, karşılıklı tartışmalar harıl harıl sürüyordu.

Oraya her giden delegenin hemen etrafı kuşatılıyor; çoğu Avrupa'dan gelmiş muhaliflerimiz, kazanacaklarını umdukları, zayıflıklarını ve so-runlarını sezdikleri delegelerin birer birer koluna girip, akıl almaz spekülasyonlar yapıyorlardı.

N.Şivan'ı da hemen kuşatmaya aldılar. O sıra, N.Şivan'ın çalıştığı bölgede küçük bir darbe yemmiş, "bir süre gelmesin" diye haber gönderil-mişti. Şivan, bu problemin bunalmı içindeydi. Kulağına fısıldamaya baş-ladular: "TKP kadrolarını çok iyi korudu, 12 Eylül geldiğinde, her TKP-li-nin arka cebinde pasaportu hazırda, dünya komünist hareketi onu tanı-yor, SBKP onu tanıyor. Kadrolarını Bilimler Akademisi'nde okutuyor. Has-talarını sosyalist ülkelerde tedavi ettiriyorlar. Avrupa'da büyük der-nekleri var. Bir yıl-ğın insanları hem çalışıp para kazanıyor, ailesine bakıyor, hem de devrimcilik yapıyorlar. Biz ne yapıyoruz? Ne hastaları-mıza bakabiliyoruz, ne kadrolarımızı koruyabiliyoruz.. Tükeniş sürecin-deyiz. TKP ile biran önce birleşmek lazım. Komünistlikse, o da komünist. Hem de dünya komünist hareketi bizi değil, onları resmi olarak tanıyor. vb. vb..."

O güne kadar, TKP'ye veryansın eden, hatta kalız güfurler ettiği için uyarılan, 1983 plenumunda TKP ile Birlik Süreci kararı alındığı için, TKEP-MK'ni eleştirip suçlayan N.Şivan, birkaç gün içinde kendi deyimiyle "kafayı değiştirecek" müthiş bir TKP yanlısı olup çıktı.

KKP delegesi genç bir yoldaş; -"Bu ne tutarsızlık, daha birkaç gün önce TKP'ye etmedik küfür bırak-mıyorduk, böyle küfürler etme diye biz, seni eleştiriyorduk. Nasıl oldu-da bir iki günde tam tersine döndün" onu tutarlı olmaya davet etmişti. N.Şivan, bu eleştiriler karşısında daha da cevıyarak; "O zamanki ka-fam, şimdiki kafanız gibiydi. Ama ben kafayı değiştirdim, sizde değişt-i-rin siz de.." diyerek ükalalık ediyordu. Tabi ki, bir gecede "kafayı de-ğiştiren" sadece Şivan değildi. Yaşar Yusuf gibi çok bilmiş ve Avrupa'ya "teorisyen olmak" için giden lafazanlardan,Zeynel Abidin gibi hasta-lığını sosyalist ülkede tedavi ettirme "sözü" alanlara, Ç.Derviş gibi, kısa süre önce "Muhalefet Marksizm-Leninizmden Sapıyor" diye manşet ata-rak, TKP'yi ve TKP yanlılarını yazısında yerden yere vuranlar gibi.. Tüm bunlar, N.Şivan'ın tek örnek olmadığını, kişiliksizliklerini gizlemeyi

manamın düşmanı dostumdur" felsefesiyle yıllardır Kürt halkını egemen-likleri altında tutan şoven devletlerden bazen biriyile, bazen ötekıyla ittifak aramış, ittifaka girmiş, her ittifakin sonunda Kürt halkının bü-yük bir darbe almasına yol açmışlardır. Bugün de ABD ve TC. devleti ile ilişkiler ve ittifak peşinde olan bu önderlikler işbaşındadır. Ve Kürt halkının lehine doğmuş olan ortamın değerlendirmesinde aktifite gös-termektedirler. Bu iki önemli aşmaz, Kürt halkının önündeki olanakların emperyalistler tarafından tersyüz edilmesinin ortamını da yaratmaktadır.

Emperyalizmin, Kürt halkını egemenliği altına alarak kukla bir özerk-lik ya da Kürt devletiyle, halkın ulusal bağımsızlık potansiyelini em-peryalizme bağımlılık kanallarına akıtması tehlikesi dünkünden daha bü-yüktür. "Kürtleri Saddam'dan koruma" yalanıyla,Türkiye Kürdistanı'na ko-nuçlandırdığı "Çekiş Güç"e arkış tutan bilingsiz Kürtlerin, ABD masalla-rına inanması tehlikesi vardır.

Bütün bunlar, Kürt halkının son derece zor bir dönemin başına geldi-gini gösteriyor. Bu dönemde, Ya Kürt halkı kendi gücüne, bağımsız ir-a-desine ve ulusal onuruna sahip çıkarak, doğmuş olan fırsatı bağımsızlık yolunda değerlendirecek, ya da emperyalizmin bağımlılık uçurumuna yuvar-lanacak. Emperyalizmin bağımlılık ağlarına düğmemesi için, Bölgenizin bü-tün devrimci güçleri Kürt halkının yanında olmalı, ona dön veremedikleri etkin desteği bugün vermek için yoğun çaba sarfetmelidirler. Unutulmama-lı ki, bölgenizde emperyalist egemenliğin himayesi altında yeni bir kuk-la-işbirlikçi devlet kurulmasını tek suçlusuz, Kürt işbirlikçi, feodal burjuva önderlikler olmayacaktır. Bölgenin bütün devrimcileri, ilerici, demokrat antiemperyalist güçleri bu sonucun sorumluları durumunda ola-caktı.

Kürt halkı da, gerek kendi tarihine, gerekse başka ulusal mücadelele-ryn tarihine bakarak görmelidir ki, ne ABD, ne Batılı emperyalistler ve nede şoven TC yöneticileri, Saddam ve çağdaşı mollalar, Kürt halkının dostları değildir ve olamazlar da. Onlar, sadece ve sadece kendi bencil sömürge çıkarları için, Kürt halkından faydalanarak, Kürt sorununda bir birlerine karşı koz olarak kullanmak için "Kürt yanlısı" görünmekte veya yanlarına çağarmaktadırlar.

Kürt halkının gerçek dostu, dünya ve bölge emekçi halklarıdır. Özel-likle de Irak, İran ve Türkiye halklarıdır. Kürt halkının dayanması, gü-venmesi ve sıkı bir enternasyonal dayanışma içinde olması gereken gerçek dostları bu halklardır; onların devrimci örgütleridir. Bugün kendilerin-den beklenen desteği sunamıyor olsalar da, özgülüğün/bağımsızlığını/kar-deşliğin güvencesi, halkların dostluğu ve dayanışmasıdır.

Mevcut ortam bu ulusal kurtuluş mücadelelerine tarihi bir fırsat sun-duğu gibi, bölge devrimcilerine ve komünistlerine de birleşme, sorunla-rına ortak çözümler üretme, bölgenin bugünü ve geleceğinde söz sahibi olma fırsatı sunuyor. Bu fırsatı mutlaka değerlendirmeliyiz.

Emperyalist kaynak sömürsünün Körfez Savaşıyla birlikte iyice azgın-laştığı bölgemizde, Türkiye ve Mısır gibi kapitalist ülkeler başta olmak üzere, kapitalizmin vahşi sömürsünün, adaletsizliklerinin ve yozlaştı-ricı kültür saldırısının, emekçiler üzerinde yarattığı derin tepkiler, bölge çapında yeni bir toplumsal devrim dalgalanını koşullarını adım adım olgunlaştırmaktadır. Ancak bu devrimci mayalanma, sosyalizmdeki çözüml-e ve emperyalist güç odaklarının bölgedeki etkinliği nedeniyle zamana ya-yılmakta; daha uzun bir olgunlaşma evresi gerekmektedir.

Halbuki, Kürt ve Filistin halkları ulusal kurtuluş mücadelelerinde da-ha ileri yolculuğa sağlamışlar ve çözümlün eşliğine gelmişlerdir. Ortadoğu komünistleri ve devrimci güçleri, bu ulusal kurtuluş mücade-leleri halkası etrafında, bölgedeki tüm devrim güçlerinin antiemperya-list mücadelesini birleştirerek, sağlam ve eylem değeri olan bir enter-nasyonal dayanışma kurarak geleceğin devrimci dalgalarını daha güçlü ve insiyatıflı bir konumda karşılayabilirler."Ortadoğu Halkları Birleşik Devrim Cephesi"biçiminde de ifade edebileceğimiz bu dayanışma hareketi, hem toplumsal kurtuluş devrimleri için, emperyalizm karşısında çok daha güçlü bir konum sağlar, hem de ulusal kurtuluş mücadelelerinin emperya-lizmin baskıları altında teslimiyete yönelmeleri, işbirlikçi konuma düş-meleri tehlikesini engeller.

Toplu Sözleşmeler ve Sendikalar Kongreleri Yılında

SINIF SENDİKACILIĞI

AYDIN GÜRSEL

1992, toplu sözleşmeler ve sendikalar kongreleri yılı olarak yaşanacak. Mensukların doludizgin sürdürüldüğü; sermaye ve iktidarca, fiyat artışıların önüne geçmek bir yana yakalanmasını bile mümkün kılmayan ücret artışlarının dayatıldığı ve dayatılacağı; sendikaların işçi kitleleri açısından değerini yitirdiği, sendikalar hareketle tam bir bunalmış durumda; sınıf sendikacılığı savunusunda ve bu yönde mevziler kazanma, kazanılanları koruma mücadelesinde durğunluğun yaşandığı bugünkü koşullarda 1992, işçi sınıfı açısından zorlu bir mücadele yılı olacaktır.

Uluslararası konjunktürün de etkisiyle önemli bir durğunluk yaşayan sınıf sendikacılığı hareketini geliştirmek bakımından sınıf bilimsel işçilere, sınıf sendikacılığından yana sendikacılara, bütün devrimci güçlere önemli görevler düşüyor. Sınıf sendikacılığı anlayışını söylemeden Öteye geçirmek, koşullara denk düşen somutlukta ortaya koyarak savunmak ve pratikte uygulanır kılmak bu görevin esasıdır.

TOPLUSÖZLEŞME DÖNEMİNDE SINIF SENDİKACILIĞI TAVRI

Toplusözleşme dönemleri, işçi kitleleri açısından daha bir duyurulmuş yaşandığı dönemlerdir. Bu duyurulmuş, sınıf sendikacılığı anlayışı temelinde sarı-reformist sendikacılığa ve sermayeye karşı mücadelesinin yükseltilmesi, tabanın katılımının artırılması, taban örgütlenmesinin ve sınıf dayanışmasının geliştirilmesinde değerlendirilmeye değerlidir.

Toplusözleşme ücret ve sosyal hak artışlarıyla sınırlı görülmemeli; toplu sözleşme görüşmeleri de sendikalar yönetimleri bırakılmamalıdır. Özellikle, toplu sözleşme tasarılarının hazırlanması aşamasından başlayarak görüşmelerin sürdürülmesi sürecinde ve bağlatılması noktasında tabanın katılımı öne çıkarılmalıdır. İşçilerin, her aşamada görüş ve onaylarının alınması zorunludur, yasal mevzuata rağmen sendika yönetimlerine dayatılmalarıdır. Ortalama işçi kitesini bile bu anlayışla hareketle geçirmek, toplu sözleşme koşullarında mümkündür. Toplusözleşme sürecine katılımı örgütlediğin kılmak için işyerlerinde komiteler, kurullar biçiminde örgütlenmeyi ısrarla savunmak ve uygulamak gerekir. Bu yönde alınacak adımlar ve elde edilecek başarılar, fiili olarak toplu sözleşme dönemi ile sınırlı kalmamak için işçiler arasında sınıf sendikacılığı anlayışının temel ilkesi olan tabana dayalı örgütlenme ve katılımı bakımdan iz bırakacaktır.

Öte yandan, sözleşme metinlerinde ücret artışı ve sosyal haklarla ilgili maddelere takılıp kalmamak, idari tedbirlerle ilgili maddelere önem vermek gerekir. Çünkü, çoğu kez bu maddeler, ücret artışı ve sosyal hak sağlanan maddeleri bile geçersiz kılan sonuçlara yol veriyor. İşbirlikçi sendikalar yönetimleri de işveren ve kendi çıkarlarını esas bu maddelere dayanarak koruyorlar. Örneğin, İşyeri Disiplin Kurulları'nın oluşumu ve çalışma yöntemi hem işverene, hem de onunla işbirliği halinde olan sarı, reformist sendikalar yönetimine, işlerine gelmeyen işçileri işten atarak kurtulma imkânını veriyor. Bu tür maddelerin işçiler lehine düzenlenmesi ve toplu sözleşme görüşmelerinde işverene dayatılması zorunludur.

Daha işin başından itibaren işverenler, burjuva yazarlar ve sarı sendikacılar, işçilerin toplu sözleşmeler için öne sürdükleri taleplerle alay etmeye, "bu da olurmu? Göçmüdu maası doktorunkinden fazla" gibi propandalarla işçileri üzerindeki psikolojik baskı kurmaya yöneldiler. Bu tutumdaki maksadı bilerek karşı tavır almak, işçi kitlelerinin yaratılmaya çalışılan psikolojik havaya kapılmalarını çözmek için çalışılmalıdır.

Tarihimizden

«KAĞIDIN NE SUÇU VARDIR?»

ÖZLEM YILDIRIM

Yazının başlığına göz atarak, "kağıdın" suç unsuru" bilgileri yataklık etmesiyle ilgili bir konu herhalde" deyin geçmeyin. Sabredip yazıyı sonra kağıt okursanız, bu sözlerin tahmin edemeyeceğiniz bir anlamda kullanıldığını öğreneceksiniz, belki katilla katilla güleceksiniz, belki de derin derin düşüneceksiniz...

Evet, mücadele tarihimize hep örnek alınacak, gıpta edilecek, övünülecek millitanelarla dolu değil. Olanak kişiliksizliklerin, baygınlıkların, yalan ve aldatmacaların sergilendiği tiplerimiz de var. Bunlar da bizim tarihimizin bir parçası. Belki de, önemli momentlerde, örgüt, parti, kadernin belirlenmesinde görüş ve oy belirtmiş, önemli sorunlara neden olmuş insanlarımız.. Tarihimizi, kahramanı ve korkatıyla, namuslu ve alçaklarıyla, onurlusu ve onursuzuyla birlikte yazarsak, o, tarih değil, "yağdırmak" olur. Bu nedenle, tarihimizden köşesinde ben, zaman zaman bu tipleri de tanıtmaya çalışacağım.

* * *

İnsan tanımak yetenek işi midir? yada kültür? Yoksa tecrübe mi belirleyicidir? Ya da tümü birden mi gerekir? Bilemiyorum. Ben dünyada enzor geçen insan tanımak olduğuna inanıyorum. Bakmayın siz "ben adamı bir bakışta anlarım" diyenlerin sıpsıklığına... Çünkü, kişiliğindeki zaatları, zayıflıkları gizlemeyi beceren tek canlı insandır. En cabillinden en kültürlüsüne, her insan bu konuda çok başarılıdır. O nedenle insanı, her defasında, her olayda ve dönemde yeniden ve yeniden tanımakla, anlamakla geçer insanın ömrü..

Deği, bir insanı tanımak için en çok nelere bakılır? Boyuna-posuna mı? konuşmasına-davranışlarına mı? Düşünce ve kültürene mi? İdeal olanı herhalde pozitif olarak tümünün bir arada olmasıdır. Ama yine de, ister biliminde olsunlar, ister olmasınlar, önce "boyuna-posuna" bakıldığında ve fiilin bir ucundan tutarak "işte fil bu" tariflerinin yapıldığına çok tanınmış oldum. Rahmetli, kısa boylu, saska vücutlu Alpekin, 1983 Plenumunda "muhalefet bayrağını" kaldırdığında, meğerse Yusufali'nin "boyuna-posuna" görünmüştü.. Aradan bir süre geçip, onu başka yönleriyle de tanıtmaya başlayınca, "boyuna-posuna bakın da seni bir adam be eller, meğer ne kadar sığınmışın, dibi görünüyor kardeşim" deyivermişti...

* * *

1985 sonbaharındayız. Parti tarihimize "yarım kalan kongre" diye geçen III. Kongreye hazırlanıyoruz. Bir yandan program tasarımları, bir yandan tezler, öneri ve eleştiriler raporları hazırlanıyor. Tarifsiz bir sevinç ve yoğun bir koşuşturma içindeyiz. İlkeden gruplar halinde delege yoldaşlar gelmeye başlıyor. Herbiriyi sımsıcak kucaklamak, hasret gidermek bitir, zorunlu süreçte bulunan yoldaşlar için ipile çekilen en mutlu anlardır. İlkinizin, içindeki sıcak mücadelesinin havasını soluyoruz, yoldaşlarımızın gözbekelerinde durumu kavramaya çalışıyoruz..

N.Şivan, K.Kürdistan'ın önemli kentlerinden birinden KKP adına Kongreye katılacak yoldaşlardan birisi. Daha gelmeden önce, bazı yönetici yoldaşlar, onun kitlelerin içinde geldiğini, "kitle önderi" olduğunu söylüyorlar. İçin, Sekreter yoldaş onu daha bir merakla bekliyor. Kitlelerin durumunu, ruh halini onların içinden gelen canlı bir tanrıktan dinlemek, nasıl bir çalışma sürdürüldüğünü öğrenmek için kolay bulunmaz bir fırsattır.

Sarım-görüm, hoşbeşten ve güzel bir akşam yemeğinden sonra, onu dinlemek için sabırsızlanan sekreter yoldaş, hemen yanbaşına kuruluşturdu; - Eee, anlat hele yoldaş, ne var ne yok. İnsanlarımız ne diyor, ne düşünüyor, neler yapıyor? diye sordu.

adım atmıyoruz. Başka bir söylemle, teorimiz pratiklerimizden çok ilerde, arada uçurum açılmış; kapanması gerek. Diğer bir yanımız da, tek pratiklerimiz, yasal parti ve birlik yönelimimiz tutmuyor... Öyleyse ne yapmalıyız? Verilecek yanıt Partimizi öne çıkarmalıyız. Enerjimizi bu yönde aktivitelerimiz üzerinde yoğunlaştırmalıyız. Kitlesek kalkışmalarına öne geçmeliyiz...

Tüm bunları yaparken, yasal parti ve birlik sorununu tamamen rafa kaldıralım sonucunda da çıkarmayalım yukarıdaki değişimlerden. Elbetteki koşulların uygulanışı bağlamında, toplum yeni den gündeme alınabilir. Ama uzun erimde böyle bir gelişmenin olacağı ufukta görülmüyor. Geçirdiğimiz tecrübeler böyle bir oluşumu ne kadar zor olduğunu gösterdi. Daha ülkenin sosyalist hareketlerinin dar kabilelerini kırarak, sosyalist hareketleri bir oluşum ise genişlik ve esneklik gerektirir. Her kesim kendi dar kabuğuna kırıma, daha geniş ve daha kitlesele açılmaları henüz hazır değil. Biraz daha sert söylesek, Türk toplumun böyle bir derdi yok. O zaman ne yapmalıyız? Legal alan daha geniş kullanılmaya müsaitse, kitleseleleşmenin yolu da legal alanda yoğunlaşmaktan geçiyorsa, yani öncülüğünde soyduğumuz sınıf ve katmanlarla bu toplumun yolu bu güzergahı kullanmaktan geçiyorsa, legal alan sade dernek, büro, sendika vb. demokratik kitle örgütleri ile doldurulamaz, daha geniş kesimlere gidilemez ise, burjuvazinin sunduğu açık parti olayını kullanmak, bu vesile ile daha geniş kesimlere, daha değişik ve zengin araçlarla gitme imkânını kullanmamız gerekmektedir.

Böylece bir dümdüm oturma bekleyemeyiz. Yani geniş tabanlı, diğer siyasi ve bağımsız çevrelerin gelip katılmaları için yıllarca bekleyemeyiz. Zaten geleceklere de yok. Yukarıda kısa tarihimizdeki bu tür çalışmalarımız bunu gösteriyor. Boykot koşulları da uyanık değil. (Son 22 Ekim seçimlerinde Boykot uygulamasını yapan siyasi yapılar da vardı ama bunlar, bağımsız aday politikasından çok daha başarısız oldular) Lenin, boykotun uyg ulama koşullarını, emekçi yığınların iktidara olan güvenlerini yitirmeleri ve toplumsal eylemliliklerinin yükseldiği devrimci durumları da olumlu bulur. Birinci Dumayı Boykot eden Bolşeviklerin bu kararı sonra Lenin tarafından yanlış karar olarak kabul görür. İkinci Duma seçimlerine katılma kararı alırlar. Yanlıştan dönmede Lenin tereddüt etmez. Bizde ise bu bir hastalık. Bastırırız bu doğrudur diye, ama pratik uygulamamız sonucu, yanlışlığı kor ortava... Boykot koşulları da ortada yok, ama buna mükabil politik ortamın gittikçe ısındığı, kitlelerin edilgenlikten sıyrıldığının ipuçları var elimizde. Öyleyse açık çalışma ayaklarımızı çoğaltmalı ve onları güçlendirmeliyiz, ancak kitlelerin için de ve toplumsal eylemlerin odağında bu şekilde ses verebiliriz.

Sonuç olarak toparlarsak; Yasal sol parti kurulmalı, diğer siyasi çevrelere kapı açık tutulmalı, ama onların gelmeleri için oturma beklenmemeli, gerekli kuruluş adımları atılmalı, parti faaliyetine geçmeli. Bunun için izdüşüm denilirse, denilsin. Yoksa T. Töre'nin yazısında dediği gibi burada da momentleri kaçırırız. Sosyalizm sömürsünü yığınlar içinde, reformistler sürdürür. Elimizdeki bu sermaye de bitirilmeden buna subjektif müdahalevi yapmalıyız. Koşullar bu sorumluluğu bize yükler. Kaldı ki, taa 87'de başlayan ve 89'da yoğunluklu işlenen bu sorun, iyice kabak tadı verdi. Tabanda yılan hikayesi muamelesi görmeye başlağı. Öy-saki, çeşitli güçlerle birlikte somut adımlar bile atıldı (87'de T. Kur... 89'da İ. P. Yolunda Politika gibi girişimler başarısızlıkla sonuçlandı).

Bu konuda biz, üstümüze düşen görevleri fazlasıyla yaptık. Olumlu tepkiler alamadık. O zaman buna kendi gücüne güvenerek soyunmalı ve kapı süreklili olarak sosyalist güçlere ve bağımsız çevrelere açık tutulmalıdır. Bu yönlemler bir taraftan bu arag işlettilerken, diğer yandan bu avanın güvenmesi için siyasi çevreler bazında girişimler sürdürülür. Tarih bize beklemesi. O varolani yani yapıları yazıyor. Bu konuda filan da bunu daha iyi düşünüyordu diye kayt etmez.

KONGRELERE HAZIRLIK ÇALIŞMALARINDA GENEL DURUM

TÜRK-İŞ başta olmak üzere birçok sendikaların kongreleri gündemde. Sarı sendikacılar, burjuva sendikacılık sisteminin egemenliğini korumak için bilinen yöntemleri kullanarak, kongreleri garantilemeye çalışıyorlar. Yasal mevzuatın, devlet güçlerine ve işverene dayanarak gerçekleştirilen türlü baskı ve tehdit, onyılar buyunca devam edegelmiş sarı sendikacılığın yerleşmiş geleneklerinin, sınıf sendikacılığı anlamında alternatifliğin, işçi kitlelerinin sınıfsal birlik ve dayanışma bilinci bakımından zayıflığının, gericiliğin etkin olduğu uluslararası konjonktürün vb. sunduğu imkanlarla amaçları doğrultusunda yol alıyorlar. Reformist sendikal güçler ise, sınıf sendikacılığını söylem düzeyinde savunmak yükünden de kurtularak burjuva sendikacılık sistemiyle tam bir bütünleşme yoluna girtiler. Yönetimlerde koltuk kapmak gibi hedeflerde, aynı düzlemde yer aldıkları işbirlikçi sendikacılarla yarışlarını sürdürüyorlar.

Devrimci ve sınıf bilinçli öncü işçiler de kongrelere yönelik hazırlık çalışmalarını sürdürüyorlar. Ancak, 1986-89 döneminde gösterilen aktivite gösterilemiyor, sınıf sendikacılığı perspektifinde önemli düşüş ve muğlaklıklar yaşanıyor, yeni mevziler kazanmak bir yana, kazanılmış mevziler dahi önemli ölçüde korunamıyor, elden kaçırılıyor.

Örneğin, TEK GIDA-İŞ tabanında yaratılmış ileri oluşumlar dağılmış durumda. Delege seçimlerinde ve şube kongrelerinde eldeki mevziler de yitirildi. OTOMOBİL-İŞ içerisinde, sınıf sendikacılığı perspektifi temelinde örgütlenmiş olan muhalefet hareketi dağılık ve yeniden toparlanma çabası da gözüküyor. Sınıf bilinçli, devrimci, sosyalist işçiler de, bu dönemde "sendika yönetimleri kimlerden oluşmalı" gibi bir sorunu uğraşmalarının temelinde oturtmuş durumdadır. Şu ya da bu güçle yapılan ittifaklar "yönetim listesi oluşturma" çerçevesini aşmıyor. Daha bir çok sendikaların taban muhalefetlerinin sesi duyulmuyor. Bazı sendikalarda, devrimci, sosyalist işçilerin başkıcılığında sınıf sendikacılığı perspektifinde doğrultusunda sürdürülen başarılı çalışmalar da sınıf sendikacılığı hareketindeki durgunluğu, düzey düşüşünü hafifletmeye yetmiyor.

Bunun bir sebebi, sosyalist dünyada yaşanan çözümlenme doğan uluslararası konjonktürün yol açtığı sınıf sendikacılığı perspektifinde sağlanırlık ve moral yitimidir. Diğerleri ise, sınıf sendikacılığı perspektifinin somutta üretilerek uygulamada işe dokunur örneklerin yaratılmamasıdır.

Uluslararası konjonktür hangi yönde olursa olsun, işçilerin sendikal örgütlenmeye olan ihtiyacı vazgeçilemezdir. Burjuvaziden bağımsız, sınıfın eylem birliğini, tabanın katılım ve denetimini esas alan sendikal örgütlenmeye (sınıf sendikacılığı budur) sahip olmadıkça da, işçi sınıfı mevcut burjuva sendikacılık sisteminin çarkları arasında ezilmeye devam edecektir. "Sınıf sendikacılığı iflas etti" söylemleri ise, ya sağkınılığın/biliğin bulunulmasının ifadesidir veya doğmuş olan konjonktürü burjuva ve sendikacılığı egemen kılmak yönünde değerlendirmeye politikasının bir gereğidir. Bugün, DISK yönetiminin ve sosyalizm düşüncesine veda etmiş reformistlerin, "dünya değişiyor, biz de değişmek durumundayız" diyerek, "çağdaş sendikacılık" adı altında savundukları şey gerçekte burjuva sendikacılığının allanıp pullanmış halinden başka bir şey değildir.

Sınıf bilinçli öncü işçiler, bütün zorluklara rağmen, sınıf sendikacılığı alternatifini somutta üretmek ısrarla savunmak durumundadırlar. Bunun tek alternatifi vardır: Burjuva sendikacılığı "evet" demek. İşçi kitleleri arasında, henüz somut ifadesini bulamamış olsa da güçlenen sendikal anlayışlar gerçekte sınıf sendikacılığı anlayışının kendisidir. Sınıf sendikacılığı doğrultusunda DISK'in yarattığı dünkü düzeyin yeterliliği ve bugünkü ihtiyaçlara cevap vermekten uzaklığı işçi kitleleri açısından da nettir. Yeni düzeyler yaratmak bakımından geçtiğimiz dönemde kendisini daha çok "Taban Muhalefetleri" şeklinde ifade etmiş olan gelişimde bir durgunluğun yaşandığı da açık. Bu takınıklığın aşılmasıyla sınıf sendikacılığı doğrultusunda ileri adımlar atmanın koşulları

da ortaya çıkacaktır. Gelişimin yarına yönelik doğrultusu hesaba katıldığında bu dönem, yeni oluşumların zeminlerini geliştirmek bakımından önemlidir.

Durğunluğun diğer temel sebebi, savunulan perspektifler doğrultusunda elde edilen başarıların ileri götürülerek kalıcı ve örnek kazanımlara dönüştürülmemesidir. Örneğin: Şube düzeyinde yönetimi ele geçiren öncü işçiler sürec içerisinde burjuva sendikacılık sisteminin doğal işleyişine kapılır, yürürlükteki sendikal prosedürü işletmenin ötesine pek geçmez. Kazanılmış bir mevziyi, sınıf sendikacılığı hedefinde somut kazanımlara dönüştürmez. Ve hatta bu durumun doğal bir sonucu olarak, "sınıf sendikacılığı" iddiasıyla yönetime gelen işçilerin arasında burjuva sendikacılığa paça kaplılar bile oluyor. Devrimi öncü işçiler, mthalefekten planlı-programlı çalışma yürütüyor ancak, mevzi kazandıktan sonra bu kez de iktidar olmaya denk düşen programlar oluşturuyor, kendiliğindenlik seyrinde de esas perspektiften saplabiliyor. Sonuçta hem kendi gözlemlerinde ve hem de tabanın gözünde, burjuva sendikacılığa somut alternatif teşkil edecek icratlar geliştirilemiyor. Kuşkusuz bunda, burjuva sendikacılığın uzmanlaşmış kadroları karşısında öncü işçilerin henüz çok tecrübesiz oluşları etkili.

GÖREV: SINIF SENDİKACILIĞI ALTERNATİFİNİ YÜKSELTEKTİR

Dünden farklı olarak bugün, sınıf sendikacılığını anlayış düzeyinde savunmak görevi daha da öne çıkıyor. Çünkü sınıf sendikacılığının şartları hem çoğalmıştır ve hem de genel atmosferin etkisiyle "güçlü" pozisyondadırlar. Sınıf sendikacılığının, dün olduğu gibi bugün ve yarın da işçi sınıfının sermayeye karşı mücadelede sınıfsal birliğini sağlayacak esas örgütlenme modeli olduğu gerçeğinin savunusunu öne çıkarmak gerekiyor. Yaşanmış olumsuz deneyler bu gerçeği değiştirmez. Sınıf sendikacılığı adına uygulanmış yanlış örnekleri savunmak diye bir derdimiz Olamayacağı gibi, olumsuz örneklerden hareketle sınıf sendikacılığı anlayışını terketmek diye bir tavırımız da olamaz. Bugünkü görevimiz, uluslararası proletaryanın sınıf mücadeleleri sürecinde yaratılmış ve birçok ülkede, en zor koşullar altında bile başarıyla uygulanmış sınıf sendikacılığı anlayışını koşullarımızda yeniden üretebilmektir.

Bugün, sendikal hareketteki bunalımı, sınıf sendikacılığın hareketindeki durğunluğu aşmanın yolunu bulmak temel sorunlardan biridir. Ancak, gözüm için "hangi sendikal yapı" sorusuna cevap bulmak gibi kestirme yollar yoktur. Sorun, "yapı" seçimiyle çözülemeyecek kadar boyutludur.

Disk deneyi bu bakımdan önemlidir. Söyleti: Disk, sınıf sendikacılığı hareketinde bir düzeyin ifadesidir. Ve esas olarak burjuva sendikacılık sisteminden kopuş, sınıf sendikacılığı yönünde bir çıkıştır. Ancak, daha ileri götürülerek gerçek anlamda bir sınıf sendikacılığı düzeyine ulaşılmasıdır. Sermaye karşı hak alma mücadelesi ve burjuva iktidara karşı devrimci politik tutum takmanın ötesinde sınıf sendikacılığının prensiplerini kendi yapısında da somutlaştıramaması; alternatif olarak çıktığı sari sendikal yapının yerleşmiş örgütlenme geleneklerinden ve gelişme tarzlarından kendini soyutlayamamasıdır. Tabandan kopuk, profesyonel sendikacılığa dayalı bir bürokratik örgütlenme DISK'te de egemen örgütlenme anlayışı olmuştur. Tabanın katılımı ve katılımı bakımından (çıkış aşamasından sonra) kayda değer bir ilerleme sağlayamaması, TÜRK-İŞ'teki sari sendikal yöneticilerin yerini burada da esas olarak reformist sendikacılar almıştır. Sonuç olarak DISK çıkışı, yarıdağı burjuva sendikacılık sisteminin duvarlarının ötesinde bütünlüklü alternatif bir sendikal sistem düzeyine çıkarılamamıştır. Bugünkü gelinen noktaya ise ortadadır.

Bu deneyden çıkarılacak sonuç: sınıf sendikacılığın alternatifini yaratmanın yolunun "uygun bir sendikal yapı"dan önce başka bir yere doğru gitmesi gerektiğidir. İşçi kitleleri içerisinde (sarı, sınıf olduğu gerçeğini az çok kavramış kitle) burjuva sendikacılığın ideolojik ve örgütsel egemenliğinden sıyrılmaya (basit anlamda sari sendikal yapılardan kopuş değil), tabandan yükselen örgütlü gücüne güvenme bilincine ve tutunu güçlü

lere sadece dışardan methiyeler düzen ve sınırlı bir kesime seslenebilen bir sosyalist hareket. En güçlü sosyalist çevrenin çıkardığı derdi ya da gazete onun sınıra dayanıyorsa ve yayın, örgütlenmenin en iyi aracı ise, o zaman sosyalist hareketimizin bir aşması içinde olduğu ve yitirime mücadelesine yürüttüğü sınıf ve katmanlarıyla bütünlükle sorunu olduğu ortaya çıkar. Tabanı ile diyalog sorunu olduğu ortaya çıkar.

Bugüne kadar bu sorun tüm sol yelpaze taraflarından üstü örtülü olarak kabul görür ama o kadar. Açıkça ortaya konulup tartışılmaz. Bunun yerinde çok mükemmel projeler ortaya atılmaktan geçinilmez. Bilimsel çalışmalar, teorik üretimler, yeni açıklamalar girilebilir. İşçi sınıfımız, emekçi halk katmanlarımızı ne ilgilendirir, onların psikolojik durumları nedir, sosyalist harekete neden soğuk bakıyor?? Sorular çoğaltılabilir. Oysaki yanbaşılarında cereyan eden Kürt hareketi ve üretilen politikanın öyle çok bilimsel ve çok mükemmel teorik üretimler olmadığı, ama Kürt ulusunun realitesi ve psikolojik yapısı baz alınarak politik üretim yapıldığını ve bu politikaların pratik etylemlilikle öztüştüğünü görümler.

Kürt solu içerisinde bir de bir açmaz içerisinde bulunuyoruz. Genele özgü hastalıklar bizde de var. Genel bir geriye düşme hareketimiz için de görülmekte. Bu düşüş sürüyor. Yıkarda söylenilen gözlemlerin bir kısmını hareketimiz de yaşıyor. Üst teorik çalışmalar, sosyalizmle ilgili sorunlarla ilgili açıklamalar, yoğunluklu işlenirken, ülkemizdeki toplumsal mücadele ile ilgili söylemler geriden izlemekte, ilkeye özet gözüm ve önermeler ise sadece teoride kalmakta, pratik adımlar bir türlü atılmamaktadır. (yasal sol parti ve birlik çalışmaları hariç).

Tabanın son umudum III. Kongre Kararları idi. Kongre kararlarından sonra, kararların hayata geçirilmesi beklentisine girildi. Bunların başında lhbrcıların cezalandırılmasından silahlanma, silahlı mücadele ile toplumsal mücadelelerin iç içeliğine uzanan tespitlerden, kitle çalışmalarına ve oradan harekete kendiliğinden eylemlerin politize edilmesine, yayın kalkışmalarından toplumsal kalkışmaya uzanan vaatler... Çok ilginç bir iki örnekle konuyu süsleyelim; E.Dünyası yayına girdiği dönemde Fİlls-tim'deki İntifada'ya ve bununla ilgili Ulusal Cephenin bildirisini yayınladı. Kürt ve Türk halkının intifadısını haykırdı. Kürdistan'da oldu, bizim dışımızda tabii... Öteden beri yasal Sol Parti komseptimiz var. Bu bağlamda parlamento kürsüsünü kullanma da dahil, burjuvazinin yasal olanaklarını kullanarak etkili bir teşhir politikasını yürütmeyi ve geniş kitlelere yönelik kitle çalışmalarını örne projemiz vardı. Bu olgu Türkiye solu içinde ağza alınmazken biz tartışıyor, hatta 87'de başka güçlerle ortak bir yayın çıkarmaya başladık. İzdüşüm olmasın istiyorduk, herkes gelisin ortak böyle bir parti kurulum diyorlardı, ama bir türlü Kattılm oluyordu, olmadı gibi bir kaç kişilik çevreler bile naza geliyor, çok güvenilen, geleceğine büyük umut bağlanan bağımsız çevreler ise, her biri kendini merkez görüyor ve gafıyı kütümseyerek izliyorlar. Böyle bir ortamda biz başlıyoruz "başkaları da gelecek", ama gelmiyorlar? Bırakıyoruz, bir daha, bir daha girişimlerimizi sürdürüyoruz. Enerjinizi, dikkatimizi bu odak üzerinde oluşturuyoruz ama tutmuyor...

Geçmiş göz atmaya devam edelim: *SGB ile birlik. *Direniş Cephesi. *Açıl'le Birlik. *Sol Birlik. *Kuruluş. *Kürüşme'de birlik arayışı. *Sosyalist Parti Yolunda Politika...?? Toplamda, önce toplananlar yazılır ve önlene eğittir işaretleri konur. Biz de öyle yaptık. Matematikte toplama e-sitiriden sonra m tlaka toplam sayı yazılır, günkü bu bir sonuçtur. Ama bizim birlik toplanmalarımızda elde edilen sonuç, koca bir hicli, matematiksel söylemlerle SIFIR'dır. Oysa bizim dışımızda birileri parti kuruyor, parlamento'yu bile kullanabiliyor. Biz ise hala fi tarih öncesi testimizi "yığıdın sözü bir olur" misalini bugün de sürdürüyoruz. tutmayan bir politikada bu kadar direnmek ve bosa enerjimizi harcamak niye?

Üçüncü gözlemim de, silahlı mücadele ibek halk ayaklanmalarının iç içe yürütülmesi. Bunu da başkaları Kürdistan'da pratiğe geçirici, tabii bizim dışımızda... Neyi anlatmaya çalışıyorum? Söylemde bir çok tespitimiz yerli yerine oturuyor, ama uygulamada yanlış adımlar atıyoruz yada hiç

YASAL SOL PARTİ VE BİRLİK

F ÇİĞ

Ulusalarası durum ve sosyalizm cephesindeki moral bozucu durum, hiç kuşkusuz dünya sosyalist hareketi üzerinde olduğu gibi, 'ülkeniz sosyalist hareketi üzerinde de olumsuz etkileri oldu. İlk anlardaki şaşkınlık yavaş yavaş yerini toparlanmaya, daha oturaklı değerlendirmelerin yapılmasına başlandı. Buna rağmen hala yenilgi psikozundan kurtulduğu söylenemez. Bu psikolojik durumdan ne kadar erken çıkılırsa, sosyalist hareket için o oranda yararlı gelişmeler olur kanısındayım.

Yenilgi psikozu, sosyalist kesimde eski ve yeni değerlendirmelerde kopuşlara, Batı'nın 'uz "STALİN" konseptinden Bilimsel Sosyalizm kurucuları Marx'tan Lenin'e uzanan elestiri furvayı, ulusal sorunda Otto Bauer'in hortlatılması; Lenin'den Kausky, Baharin' e, yeni buluş ve acımlar adına çark, hep yenilgi psikozundan çıkılamağını gösteren iboçlarıdır. 1992'ye girdiğimiz şu günlerde alandan yavaş yavaş toz çekilirken, "prostorika ve Glasnot"tan geriye kalanlar şava net görür. Dünya sosyalist hareketinin büyük kesimince alkışlanan bu politikalar, aynı kesimlerce bugün yerin dibine sokuluyor. Bu ise ic karartıcı bir tabloyu sunuyor bize. Değerlendirmelerin sızlığını, dünürlük gelişmelere göre yüzeysel olduğu nu, olayların önce ve sonra bağlantılarının yapılamadığını, olay olup bittikten sonra, çok bilmiş bir pozla görüneni acıklara ve öfrendüğü kurtarma değerlendirmeleri ve akabinde bilimsel sosyalizme yöneltilen eleştiriler.

Tüm bunlar yapılırken ve hâlâ dergi sayfalarının önemli bölümünün bu tür çalışmaların aldığı göz önüne alınırsa, 'ülkeniz sosyalist hareketinin bir aşamada olduğu görülecektir. Kürdistan'da yükselen ve artık belli bir mesafe kat eden ulusal kurtuluş mücadelesi ve Kürt kimliğinin TC. ve uluslararası platformlarda kabul görmesi, kendisine halk kesimlerinden önemli bir destek sağlanması, tüm gözlerin bu yöne çevrilmesine ve Kürdistan'ın ilgi odağı haline gelmesine yol açmıştır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesi kendine, kendi bildiği kanaldan bir çıkış yolu aralamıştır. Bugün olan, bu aralığı genişleterek geçilebilir hale getirmektedir. Bu yolda derilliklerle, Serhildanlarla ve Parlamento ayakları kul lanılarak hayli de bir yol alınmış durumdadır.

Türk sosyalist hareketi ise, halihazırda bir çıkış yolu bulmuş çözülmüyor; yakın gelecekte olacağına dair belirtiler de yoktur. Bunu söyleyen toplumda, şaşkınlığın bozulmadığını, kitlelerin hâlâ sessiz kaldığını, burjuvazinin baskı ve sömür politikasını, tepkisiz izlediğini, öncü güç işçi sınıfının ise hâlâ öncülük yapacak durumdan uzak olduğunu söylemek istemiyorum Tersine, halk kesimlerinde gittikçe büyüyen hoşnutsuzluklar var. BAHAR eylemleri ile başlayan ve kendine özgü eylem biçimleri geliştiren ve sürdürülen güçlü bir işçi sınıfı hareketi var. Son olarak toplu vizite ve Zonguldak eylemleri ile 192'nin ilk ayındaki işten atılan işçilerin yürüyüşleri, Sirkeci'de tren yolcularının trenden inerek zamfari protestosu (kazıyı kinama, hükümetin son politikalarını protestoya dönüştü). Memurların ücretlerine e 25'lik zamları protesto vb. toplumsal kesimdeki mahalefetin gittikçe kabardığını, hergün yeni ve özgün eylemlerle zenginleştiğini gösteriyor. Yani göstergelemler pek de sülman olmadığını gösteriyor. Son ara seçimlerde oy kullanılmayan ve 40'larda kalmayı, 20 Ekim seçimlerinde hiç bir partiye tam destek vermemesi emekçi kitlelerin burjuvaziye güvenlerinin eskisine oranla iyice sarsıldığını gösteren özün örneklerdir diyorum.

Sansasyonel eylemlerle işi kurtarmaya çalışan ve bununla hem tabanını hem de kendisini tatmine yönelen ama, kitlelere ulaşma diye bir sorun olmayan bir siyasi örgüt hariç, diğer sosyalist kesimlerde uzun süredir devam eden sessizlik sürmekte, çıkan sesler ise, 'ülkeye özgü olmayıp, genel sosyalizm ve sorunlarına özgü yazın alanındaki çalışmaları. Yukarıda anlatılan toplumsal olaylar içinde değil, dışında, kendiliğinden eylem-

bir eğitim haline gelmeden şu ya da bu sendikacı yapı sorunu çözemeyecektir. O nedenle bugün sendikacı kongrelere hazırlanırken, mevzi kazanma mücadelesinde dahi işçi kitleleri arasında zaten varolan bu eğilimi geliştirmek görevi çalışmanın temeline oturtulmalı; izlenecek taktikler, atılacak pratik adımlar bu temel görevle ilişkilendirilmelidir.

Aksi hâlde, mevcut yapılar içinde yürütülecek "yönetimi ele geçirme" çabaları başarılı olsa bile sorunu çözemeyecektir. Egemen olan sistem tabandan yükselen bir gelişimle parçalanmadan, üst yapılarında yer edinmelerle çöktürülemez. Tersine, o sistemin kendisine paça kapırmak tehlikesi bile gelir kapıya dayanır. Burjuva sendikacılık sistemi henüz bunu başarabilecek güce sahiptir ve bunun örnekleri yaşanmıyor da değil.

Kuşkusuz, mevcut sendikalarda yönetimleri ele geçirme görevi bir yana bırakılmaz. Ve zaten adım adım bu tür mevziler kazanılmadan esas hedefe ulaşmak da başarılamaz. Ancak, kazanılacak bu mevzileri, esas hedefe yürüştük birer gerçek mevzi olarak değerlendirmek ve temel perspektiften şaşmamak kaydıyla. Bir yandan işçi kitleleri içinde sınıf sendikacılığının propagandasını günlük olarak yapmak, bir yandan da kazanılan sendikal mevzilerde sınıf sendikacılığını uygulayarak gösterebilmek, burjuva sendikacılıkla arasındaki ayrımı ayırma işçiler gözünde somutlaştırılmak. Yaklaşım bu olmalıdır.

Sınıf sendikacılığı anlayışı tabana yayılıp, bu anlayış doğrultusunda tabandan yükselen örgütlü bir hareket yaratılmadıkça ve esas bu harekete dayanarak burjuva sendikacılık sisteminin duvarları parçalanmadıkça, mevcut yapıları "yönetimleri ele geçirerek değiştirmek" çabası boş bir çaba olmanın ötesine geçmeyecektir.

1992 sendikacı kongreler yılında, sınıf sendikacılığı doğrultusundaki çalışmalarda dikkate üzerinde durulması gereken iki nokta şudur:

1- Hangi düzeyde olursa olsun (şube ya da genel kurullar) Kongrelere hazırlanırken, "yönetim kimlerden oluşmalı" gibi bir hedefe takılmamak. Mevcut sendikacı sistem ve yönetimlerin eleştirisine ve buna karşılık da "nasıl bir sendikacı sistem öngörüyoruz", "ele geçirdiğimiz mevziyi bu hedefte değerlendirmek bakımından neler yapacağız" sorularına açık, net, somut cevaplar içeren alternatif programlar hazırlamak. Bu program temelinde sınıf sendikacılığı güçlerini esas alan platformlar oluşturmak. Kurulabilecek ittifakları ise bu program ve platformun ittifakları olarak oluşturmak. Politikamız bu olmalıdır.

2- Kazanılan her mevzinin amaçlarımız doğrultusunda en verimli bir şekilde değerlendirilebilmesi için, mevziyi ele geçirmek gibi bir başarıdan sonra işi kendiliğindenliğe bırakmamak, uygulanabilir somut programlar oluşturarak, ısrarla bu programı hayata geçirmek için çalışmak. Örneğin: Ele geçirilen bir şube yönetimini; tabanlı bütünleşmenin, tabana karşı açıklığın, mevcut tüzükler de zorlanarak tabanda mümkün olan en geniş katılımı ve yaygın bir örgütlenişin, sürdürülen her faaliyete kurulumun aktif katılımının ve aynı zamanda şube yönetimi üzerindeki denetim kurulabilmesinin sağlanması, oluşturacağımız faaliyet programının temeli olmalıdır. Bu yapılmadan "ele geçirilen mevzi" gerçek anlamda bir mevzi olmayacak; yönetimde "kötülerle iyilerin basit bir yer değiştirmesi"yle sınırlı kalacaktır. Ki ihtiyacımız olan bu değildir.

Temel perspektiflerden sapmadan, uzun erimli politikalarla, sayısız engellerle dolu bir yolda, sınıf bilincimizden aldığımız güçle ısrarla ve inatla yürümek. "Kestirme" gibi gözükken çıkamaz sokakların girdabına sapmamak. Sınıf sendikacılığında başarının yolu budur.

DEVİRİNCİ ZOR

BARAN RONA

Devirinci zor kavramı esas olarak, toplumun dönüştürülmesi mücadelesinde, burjuva zor karşısında, devirinci güçlerin eyleminin dayandığı temel anlayışı izah eder. Toplumsal emek sömürüsünün dayanağı olan burjuva zorun karşılı olarak devirinci zor, proletaryanın mücadelesinin "mantığı"dır.

Türkiye devirinci hareketi, genel olarak, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da gerçekleştirilecek olan devirimin zora dayalı olacağını kabul eder. Tabiki devirinci zor kavramına pratik uygulamalarındaki yaklaşımlar farklılıkları ile birlikte.

Özellikle 1970'lerden sonra, devirinci gelişmeler ve örgütsel faaliyetler, yine genel olarak zora dayalı temelde sürdürüldü. 70'lerden sonra salt burjuva yasallığı içerisinde ve ağırlıklı olarak parlamenter yolla sürdürülen mücadelenin çıkamaz yol olduğu pratikte de yaşanarak ögrenildi.

Devrimin zora dayalı olacağını kabulü, ideolojik-teorik düzlemde de araştırma-kavrama sürecini başlattı. Bu araştırma-kavrama sürecinde kimi hareketler, dönemin zorlamasıyla devirinci zoru salt silahlı mücadele, bunun ötesinde bireysel şiddet ve gerilla savaşı düzeyinde algılandılar. Ve politik hatlarını bu kavrayışa denk düşen stratejilerin üzerine kurdular. Ama devirinciler olarak geleceğimiz olduğu üzere, hiçbirimiz bu "teorik" tutumlarına ve lafızlarına denk düşen bir pratiği gerçek anlamda sergileyemedik. Devirinci zor ve gerilla savaşı karikatürize boyutlarda ve garptılarak pratikte kendine yer buldu (son yıllarda K.Kürdistan'da gelişen örnek, devirinci zor açısından değil ama gerilla savaşı açısından müstesna bir örnek olarak kabul edilebilir). Bugün de kimileri açısından bu basitleştirmenin ve çarpıklığın değiştiği, değiştirildiği pek söylenemez.

Bu eksik ve yanlış kavrayışa, ülkelerimizin nesnel koşullarının analitik ettiği iddia edilse bile, bu sav tek başına fazlace fantastik kalır. Asıl neden sosyal ve siyasal bilimlere yaklaşımlarımızda; konularımızın bilimsel incelemelerine ne kadar uygun davrandığımızda aranmalıdır.

Türkiye devirinci hareketinde köklü bir gelenek haline gelmiş olan taklitçilik ve bilimi kavrama yerine onu söylem düzeyinde ezberleme gayretidir. Örneğin, Küba'da gerilla savaşı başarıyla mı oldu? Bizim için artık önemli olan Küba'nın somut koşulları ve bunların bizim gerçekliği-mizle ne kadar benzerlik gösterdiği değildir. Önemli olan Castro'nun ve Che'nin ne dediği, ne yaptığıdır. Biz bunları alır, ezberler ve uygulamaya çalışırız.

Bizim ülkemizin devirincilerinden başka hiçbir ülkenin devirincileri, dünyada adı sanı duyulmamış kişileri biryerlerden bulup, kendilerine önder ilan edip "usta" payesi vererek izinde yürütmeye çalışmamızlardır. Bu durum esas olarak düşünme, kendi gerçekliğini kavrayıp buna uygun teori ve politika üretmedeki kısırlıklardan kaynaklanıyor. Başkalarının ürettiklerine sahip çıkıp çıkıp ibar zaman daha kolayımıza geliyor. Ve tabii ki, ana kaynaklardaki bunalmalar ve sarsıntılar, bizim uzun süre siyasi istikrarsızlığa düşüp, bunalmızına neden olabiliyor. Düşünme tembelliği, Okuma, araştırma ve araştırmamızın bilimsel analizini yapmaya engel oluyor. Bilimsel analizin olmadığı yerde doğal olarak ezbercilik ve taklitçilik hakim olur.

Bugün içinde bulunduğumuz durum, dağınıklığımız, gütesüzlüğümüz ve burjuvazi karşısında ciddi bir devirinci alternatif olamamız biraz da buradan kaynaklanıyor mu? Düşünmemiz gerekir...

Biz bu genel durumumuzu düşünme duralım. Ama devirinci zoru kavrama ve uygulamadaki hatalarımız esas olarak bu kökten besleniyor. Devirinci zorun tarihsel gelişimini incelemek esas olarak ZOR kavramını incelememden mümkün değildir. Bu açıdan zor kavramının tarihi gelişimine bakmadan ön-

sında kullandığı ve materyalizmin işçi sınıfının içinde yer etmesine uygun zeminler yarattığı, "aklı üstünlüğü", "laiklik", "tarımın değil aklın, gerçeğin egemenliği" gibi şiar ve görüşlerinin tümünden vazgeçmiş yeniden inanç ögesini ön plana çıkarıp, bütün gücüyle dine sarılmıştır. Burjuva ideolojisi, burjuvazi eğitimizin bir sınıfı olmasına rağmen, orta çağda dayanmaya, ortaçağın dini gerçekliğine bürünmeye başlamıştır. Ve bilhikle inanç yeniden karşı karşıyadır. Yeniden kavga vermek, birbirinden kopmak durumdadırlar.

Sosyalist blok ve Sovyetler Birliği'nin dağılması, burjuvazinin, bir yandan dini ve idealist felsefeleri körüklerken, bir yandan da Marxizme yıkılan sosyalizmi göstererek bütün gücüyle saldırması ve "biteli, çöktü" yaygaralarıyla ortadaki bulandırması, materyalist felsefenin, Marxizmin insanların düşünce dünyasındaki belirleyici etkisinin azalmasına yol vermiştir.

Bunu fırsat bilen din bezirganları, dedeler, hocalar, mollalar yeniden атаğa kalkmış, metafizik felsefe ve inancı yeniden güçlendirmeye başlamışlardır. Şeyhler, dedeler, yatırırlar vb. ortaçağ kalıntısı inanç odakları, yığınların düzenlenmiş hoşnutsuzluğu mu kendi mistik kanallarına akıtıyor, insanların kurtuluş bilincinin yerine inancı yerleştirmeye çalışmaktadırlar.

Türkiyeli Marxistler ise hâlâ vurgun yemis gibi kendilerine gelmediler. Burjuvazinin "Marxizm ölüdü" korosuna H.Kutlu gibi dönemler de katıldılar. Birçok eski Marxist kendini suçlu gibi hissederken kenara çekilmiş durumda, iddialı Marxistler ise, hâlâ Sovyetler ve sosyalist bloğun emkazıyla uğraşmakta ve savunma konumundadırlar. Henüz атаğa kalkmamışlar. Bu ortamdaki yararlanan metafizik felsefeler, milliyetçilik, islahatçılık gibi çağdaş ideolojiler, devirinci hareketin altını oymaya devam ediyorlar.

Bilinc yitimi, inanç dünyasını güçlendirmeye ve kapitalizmin çirkef yüzünü gören yığınları inancın kutsal dünyasına sığınmaya itiyor. Kutsal inançlar, bilince meydan okumaya başlıyor. Kendisini yadsıyanı yadsımaya çalışıyor, inkıam alırcasına.. Marxistler kendilerini toplayıp атаğa geçmezlerse, inancın bilincel yadsıma: girişimi daha da güçlenecektir. Diyalektik yasalar gereği, geri, ileri olanı yadsıyamaz. Ama belli zararlar verir.

Marxizm, dünya çapında çok yaygınlaştı. Yaygınlaşma, onun derinliği ni zaafa, şirahı, kendisine marxist diyen bir çok insan, Marxizmin derinliklerini yeterince kavrayamadın, Marxist çözümleme yöntemi özümlenmeden, Marxizmi bir inanç düzeyinde savundu. Sosyalizmin dağılmasıyla, meydana gelen depresyon, Marxizmi inanç düzeyinde algılamak insanların inancılarını yitirmelerine, Marxizmden uzaklaşmalarına neden oldu. İnancın alımsız fakat önceki inancını yitirmiş ve inangsız yaşamayanlar, yeniden geleneksel inanca, yani ya dine, ya dede ve şeyhlere, ya da dergahlara döndüler. Hatta öyle ki, bu için başını, eskiden komünistliği kimseye bırakmayan ve şimdi alevi dedeliğine soyunan Yörükkoğlu'lar çekiyor. Bu durum karşısında Marxistler, her şeyi yeni baştan ele alıp değerlendirmek dur mundalar. Marxist felsefede yaratılmış olan çarpıklık ve bulantılıkları bir an önce gidererek, metafizik düşüncelerin karşısına çıkarak geliyor. Çünkü, reel sosyalizmin çöküşü, sadece uygulamalardan kaynaklanan yanlışlarla, eksikliklere dayanıyor; felsefede yapılan yanlışlıklar ve çarpıklıklar ana kaynağı oluşturuyor. Teshisi doğru ko-yarak, materyalist felsefeyi bu çarpıklıklardan arındırmamız, metafizik felsefelerle yeniden kapısmaya girip onları yenilgiye uğratmamız gerekiyor. Özellikle bilimin ve teknolojinin bütün buluşlarının her birinin materyalizmin somut, canlı kanıtları olduğu güdümüzde, ortaçağdan hortlatılan mistik felsefelerin meydana doldurması ve insanları bu metafizik düşünceler etrafına çekmesi, marxistlere tarih önünde büyük bir sorumluluk yüklemektedir. Bunca somut, canlı kanıta rağmen, materyalizmi yeniden etkin kılamazsak, bu, sadece biz marxistlerin başarısızlığı olacaktır.

vuf felsefesine temel kaynaklık etmeleri de tek tanrılı dinin bilinçle üretildiğinin ve egemenlerinin bir baskı çarkı haline getirildiğinin ve mistik inancı sadece manevi korkularla değil, fiili baskı ve zorbalıkla da yaydıklarının göstergesidir.

Egemen sömürücü sınıflar, inancın insan beyininde yaratmış olduğu tembellik ve uyumsuzluğu çok iyi görmüşlerdir. Kendi varlığı hakkında ve kendisi için düşünmeyen insanların yönetilmesinin daha kolay (olduğunu, bunların kadere daha kolay teslim olduğunu bildiklerini için, insanları düşünmekten alıkoydukları, ilahi gücün onlar adına düşüncü her şeyi planladığına inandırmışlardır. Bir matematik problemini, insanın varoluşunu ve evreni anlamaya, çözmeye çalışan bir beyninin, "allah bilir" deyip geçen bir beyninden ne kadar fazla çalıştığını bilen din bezirganları her yeniliğe karşı çıkmış, özellikle de tanrının nemeven bir şey olduğunu düşünün, dinin kuralları dışına çıkan her düşünceyi yok etmeye çalışmışlardır. Egemen sömürücü sınıflar bu yöntemlerini birbirlerine devrederek bugüne kadar yaşattıklarıdır. Egemenler her zaman düşüneni değil, insanı sevmişlerdir. Bu geleneği bugün burjuvazi de devam ettirmektedir.

Bu yöntemde ısrar etmelerini anlamak kolaydır. Çünkü, insanın kendi beynine müraacatını ve gereksinmesini en asgari düzeye indiren din, Marx'ın güzel benzetmesiyle insanların aynonudur. Dine göre nasıl olsa bütün evreni yaratan tanrı, tek tek bireylerin de daha doğmadan önce bütün yaşamını planlamış, başına gelecek her şeyi önceden kararlaştırmıştır. O nedenle gelecek üzerinde ya da olup bitenler üzerine fazla kafa yormaya gerek yoktur. Çünkü nasıl olsa "allahın yazdığı başa gelir". Böyle düşünene bir insanın beynine fazla bir ihtiyacı kalmaz. Beynini çalıştırmaya zorlamaz. Böylece, beynin düşünce üretim kapasitesi düşer, sorgulanamaz, özümleme yeteneği kaybolur. Sömürgeci egemen sınıfların, bir avuç işinin uzmanı yönetici elit dışında, böylesine uyumsuz beynini geniş topluluklara ihtiyacı vardır. Günümüzde burjuvazi, bu ihtiyacını karşılamak için, bir yandan çarkı döndürecek üstün zekalı düşünürler yetiştirmek ve yetiştirmiş beyinleri satın almak için avuç dolusu para sarfeder, öte yandan da çoğunluğun beynini uyusturmak için din bezirganlarına, dini kurum ve yayıncılara, ayinlere büyük harcamalar yapar.

Egemen sınıfların, inancı bir yönetime ve baskı kurumu aracı olarak kullanmalarını ve bunu idealist felsefe boyutunda üretmeleri, zıtların birliği ve mücadelesi gereği, karşıtının doğmasını sağlamış, materyalist felsefe, idealist felsefenin eleştirisi biçiminde insanların düşün dünyasına adanmıştır. Kuşkusuz, diyalektik materyalizmi K.Marx ayakları üzerine oturtmuştur. Ama materyalizm, Marx'tan önce de vardır. Daha çok mantrığa dayanan ve idealizmle bütün bağlarını kopartmamış olan ve henüz bilinmezliği ağırmış olan kaba materyalizm, idealist felsefenin eleştirisi olarak ortaya çıkmıştır. Marx, bu kaba materyalizmi bilimsel temellere oturtarak, diyalektik ve tarihi materyalizmi, bütünlüklü bir felsefe olarak üretmiştir. Kanıtı tüm canlılığı ve somutluğu doğa olan diyalektik ve materyalizm, idealist felsefe karşısında büyük bir zafer kazanmıştır. Çünkü, materyalizm, insanları, kafalarında soyut düşünceler oluşturmaya, manevi korkular üretmeyi değil, gözlerinin önünde olup biten somut olayları algılamaya-ifadeliendirme ve bilinemeyen denen şeylerin sırrını çözmeye sevk etmiştir. Somut gerçekliğin ve materyalizmin kanıtları olarak dev adımlarla ilerleyen müspet bilimlerin karşısında direnmeyen idealist felsefe, bir gerileme sürecine girmiş, bütün metafizik düşünceler, materyalist felsefe karşısında direnemez hale gelmiştir.

Materyalist felsefe, genel bir kuram düzeyinde kalmamış, kısa sürede kalbi proletaryanın gövdesinde atmaya başlamıştır. Proletarya materyalist felsefe ile kusanmaya, materyalizm, işçi sınıfının bilincini oluşturmaya başlamış, sınıflar mücadelesi felsefi ve ideolojik boyut kazanmıştır. Ezilen sınıflar, ezilenlerin karşısına, hem fiziki güçleriyle hem de düşünceleriyle, dünya anlayışlarıyla, sistem alternatifleriyle çıkmışlardır.

Diyalektik materyalizm zaferler kazanıp, proletaryanın gövdesine yerleştiği, korkuya kapılan burjuvazi, bir zamanlar feodalizme karşı sava-

ce, kısaca devrimci zor kavramına yaklaşımımızı özetlemekte fayda var.

- Zor kavramına Devrimci sıfatını eklemek ona hiçte büyüklük bir gizem katmıyor ve zorun özünde bir değişiklik yaratmıyor. Değişiklik amaçlara ilişkin.

- Devrimci zor; sınıflı toplumların yarattığı zorun devrimci amaçlarla kullanılmıdır. Yani zor, devrimciler tarafından ezen sınıflardan "ödünc" alınır.

- Zor sınıflı toplumlarla birlikte -gerçek anlamda- ortaya çıkar ve kapitalizm zoru alabildiğine geliştirip, sistemleştirir.

- Zor devrimcilerin "icadı" değildir. Çünkü devrimcilerin dünya görüşü her şeyden önce barışçıldır. Hümanisttir.

- Devrimci zor, devrimciler açısından mutlak değildir. Her politik zor kullanımının, her eylemin teorik izahının olması şarttır. Ve bu teorik izah, bilimsel olmak zorundadır. Yoksa ayakları havada somuttan kopuk bir izah değil.

- Zor esas olarak -devrimci bile olsa- devrimcilerin dünya görüşü ile çelişir. Bu çelişki, devrimcilerin toplumun sınıflara bölünmüş yapısına son verip, sınıf olarak burjuvaziyi ortadan kaldırmalarıyla çözümlenir. Çözümek zorundadır.

- Devrimci zor, salt silahlı mücadele olarak kavranamaz. Devrimci zor ezen sınıfların zoru karşısında, her alanda varolmak zorundadır.

Bu genel izahtan sonra zorun tarihi gelişimine dönelim.

TARİHTE ZOR

İnsanın "İNSAN" olması onbinlerce yıllık bir serüven. Ve bu serüvende zorun önemli bir rolü var.

İnsanlık tarihi genel olarak iki evrede ele alınır. "Tarih öncesi" ve "tarihsel dönemler". Bu ayırım henüz sınıfların ortaya çıkmadığı ilkel dönemde, insanlığın sınıflara bölündüğü dönemleri de birbirinden ayırmaya denk düşer.

İnsanlık tarihinin iki yüzü var. Biri geçmişe dönük olan, diğeri geleceğe bakan. Geçmiş, insanların henüz sömürüyü ve sınıf farklarını bilmediği eşit koşullardan gelip, sınıflı toplumlara doğru evrimleşmesi. Ve tabii ki bir de tarihsel geleceği, insanların sınıfsız, sömürsüz uygarlıklar yaratacağı sınıfsız toplum: Komünizm...

Zor kavramının toplumsal varlık olarak insanın gelişimi üzerindeki etkisi ve zor kavramının içeriği de, insanlık tarihinin bu iki temel evresine göre biçimlenir. Yine bu iki evrede zor kavramının niteliği de kökten farklıdır.

Önce ilkel dönem:

İlkel toplum, "sınıfsız ve insanın başka insanlarca sömürsüzün bulunduğu bir toplumdur". Öyleyse zor kavramı nasıl anlam buluyordu insanın yaşamında? Tek bir biçimde; zor salt insanın doğaya karşı mücadelesinde sözkonusu ve zorun bu temel niteliği binlerce yıl başka nitelik ve biçimlere bürünmeden varlığını korudu. Sömürü ve sınıf farkı yoktu ama zor yine de vardı. Çünkü zor, insan olarak insanın varolmasını hazırlayan doğa koşullarının egemen unsuru olarak doğada vardır. Ama büyük bir denge ve doğallık içinde.

İlk başlarda insanların "ilkel sürü" biçiminde yaşamasının temel nedeni de tüm diğer hayvanlar gibi çok çetin ve vahşi doğa koşullarına karşı güçsüzlüğünü bir oranda azaltmaktır.

Onbinlerce yıl önce dünyamız doğası, bugünkü gibi bilerli bir dengeye sahip değildi. Sürekli bir değişim ve gelişim, doğada yaşayan canlıların bir yandan evrimleşmesini ve yaşamlarının yetkinleşmesi için gerekli koşulları hazırlarken, diğer yandan koşulların ani değişimi belir-

li bir statükoda yaşamaya alışmış türlerin yok olmasına neden oluyordu. Evrimleşen dünyaya kendini uydurabilen, doğanın zoruna karşı durabilen varlığını devam ettiriyor, zayıf olan yok olup gidiyordu. Kuşkusuz güc- lülüğün ve zayıflığın kıstasları bugün bile henüz tam olarak anlaşıla- bilmemiş değil. Doğanın evrimleşme süreci kendisi tarafından bakılan, bes- lenen ve yaşatılan herşeyi kendisine uydurmaya zorluyordu.

İnsanlığın ilk dönemlerinde doğadaki gelişim ve ani iklim değişiklik- leri, mamut vb. birçok canlıyı yok ederken, insan gibi daha zayıf olan- ları yaşamlarını sürdürdüler. Nasılı?

Doğanın ani değişikliklere uğradığı, bir dönem aşırı sıcak olabilir- ken başka bir dönem buharı soğuklarının hakim olabildiği ortamlarda, güc- lü olan zayıf olanı yiyerek ayakta kalıyordu. Yiyecek bulma, barınma ve ilkel doğanın diğer zorluklarına karşı durabilme; doğaya karşı sürekli bir mücadeleyi gerektirir. Doğada insandan önce olarak daha büyük, so- ğuda ve sıcakta dayanma sansı yapısal bakımdan daha fazla olan yaratık- lar yok olup giderken, insan yaşamını ve gelişimini sürdürdü. Ve doğanın zorunu yendi. Bu galibiyeti belli başlı iki neden sağladı.

Birincisi: İnsan zora karşı evrimleşirken artık "dik" durabiliyordu. Yani gövdesi, belirli bir biyolojik dengeye kavuşmuştu. Dolayısıyla yi- yecek arama ve barınmada daha avantajlıydı.

İkincisi ve önemli: Onu hayvanlar aleminden kesin olarak koparıp a- lan nedendi. "Toplumsal gelişme"... Toplumsal gelişme, biyolojik olarak alt ve üst organlarının görevleri ayrılan ilkel insana evrimine büyük bir imeyi katar. O güne kadar doğada hazır bularak alet yerine kullan- dığı taş ve sopayı, artık yontarak "silah" yapmaya başlar. Bu gelişme vücut yapısının değişimini hızlandırır. Elleri beceri kazandıktan sonra nın niteliği ve üretkenliği artar. Nitelik artışı, çalışma eyleminin dü- şüncüye öncülük etmesine ve beyhın gelişmesine yol açar. Bu genel geli- sim insanın doğanın zoruyla daha rahat başa çıkmasına yardım eder. İnsan artık "ilkel sürü" yaşamından, kılan yaşamına ve ortak üretim-estit payla- şıma dayalı yaşama geçmiştir.

Aynı şekilde tarihi gelişim, toplumsal gelişimin kendi doğal para- doksunu yaratmasıyla sonuçlanır. Toplumsal gelişme, emek üretkenliğine ve üretim araçlarındaki gelişimi hızlandırdıkça, komunal mülkiyet -bir ba- kım mülksizlik- özel mülkiyete dönüşür ve ilkel komunal toplumdaki köle- ci topluma geçişi hazırlar.

Bu, insanlık tarihindeki bir perdenin kesin kapanışı ve zorun nitelik değışiminin yaratıcısı olur. Kuşkusuz birden bire ortaya çıkmayan, çok uzun bir süreç kapsayan bu durum, insanlığın o güne kadar ki bütün biri- kimlerinin ve evrimleşmesinin tezine oturmaktadır ve sınıfsız toplumdaki si- niflı topluma doğru bir evrimleşme yaşamaktadır. Bu tarihsel evrimleş- me bir daha tekerlir emeyecek ve insanlık artık toplumsal sistem deği- şikliklerini evrimlerle değil, sancılı zorluklarla, kanlı devrimler yo- luyla gerçekleştirecektir.

Zor kavramının niteliği değişecek, zor artık salt insanla doğa ara- sındaki mücadelesinin anlatımı değil, ezen sınıflarla ezilen sınıflar ara- sındaki mücadelesinin içeriğini belirleyecektir. Ve zor, "her yeni doğan toplumun ebesi" olacaktır.

(Gelecek sayı: Sınıflı Toplumlarda Zor)

İNANÇ VE BİLİNC

TESLİM TÖRE

İnanç ve bilinc, insanın düşünce ve duyu dünyasının birbirini yadsı- yarak varolan iki ürhüdüdür. Bireyde ve toplumda bu her iki mefhum da var- dır ve sürekli birbirlerini yadsıyarak oluşurlar. Yadsıyamadaki bilinc be- lirleyici olmalıdır. Bilinemezliklerin yarattığı kör ananec, dünyayı, ol- guları açıklayarak bilinen yapıya, yadsıyan bilinc geliştikçe, kör inanç geriller, etki gücünü yitirir, fakat bilinci, yeni bilinemezlikleri ileri sürerek kemirmekten geri durmaz. Öyle ki, bilincin zayıfladığı, düşünce- nin olumsuz, olayları açıklamakta geç kaldığı, diğer bir deyimle bilin- cin boşluklar bıraktığı her an, harekete geçip bu boşlukları doldurmaya hazırdır.

Toplumda ve bireyde, kurgaktan kuseğe aktarılarak gelen inanç, bilinc- ten çok daha eskidir. İnançla bilinc, insan beyhının evrimleşme süreci- nin ürünüdür ve insan beyhını 350 gramdan 1350 grama ulaşan gelişim süre- cinde birbirini hem yadsıyan ve hem de birbiriyi yakın ilişkide olan mefhumları oluşturmıştır. Beyhın henüz küçük olduğu ve çok az bir ölçü- münin çağıştığı evrede, dünya insan için büyük ve çözümsüz bir bilme- cedir. İnsanlar daha çok yaşamı idame ettirebilecek düşünceler ürettil- mislerdir. Yaşamın devamını ilgilendiren şgelerden biri olan tehlikeler ve onun yarattığı korku, beyhın ilk ürünleri arasındadır. İnsanlar sır- rını gözemedikleri, ememlilikleri altına alamadıkları, korku a ydıkları şeyleri, ilahi güçler olarak algılamışlar ve bunlara duydukları korkular- ını inanca dönüştürmüşlerdir. Bu nedenle inanç, insanlarda ilk oluşan düşüncedir. Ancak, beyin gelişim güçlendikçe, üretim kapasitesi artır, büyük bilimcileri gözükke, bilim ve bilinc gelişmiş, kör inanec yadsı- maya başlamıştır. Bilincin inancı yadsıması, emetin gelişimine paralel bir seyir izlemiştir.

Beyhın yeteri düzeyde üretken olmadığı ilkel insanın korku tarafından doğan din, işte bu mistik inançların bir ifadesi olarak doğmuştur. Ök- tanrılı dönem, insan bilincinin ve bilincinin henüz çok geri olduğunu ev- reye tokabbil eder. Ök tanrılı dönemde insanlar, su, ateş, güneş, ay vb. bir dizi şeylere, anlayamadıkları, sırrını gözemedikleri için inancını, tapınımlarıdır. Ama insan beyhını ve insanın üretkenliği geliştikçe, insan, suyu, ateşi kullanmaya, ememliliği altına almaya başlamış, ayın, güneşin sırrını öğrenmiş, bunlara d ydığını kör inanç, yerini hızla bilince bırak- mıştır. Süreç içerisinde, daha gelişmiş insan beyhını, tek tanrılı inancı yaratmıştır.

Ök tanrılı dönem, tek tanrılı döneme göre çok daha saf ve sade bir inanç dönemidir. Çünkü insanlar gerekten bilincin yoksun insanın etki- sindedirler. Ama tek tanrılı dönem, bilincle inancın karşışık olduğu, e- gemen sınıfların inancı denetlediği ve kullandığı dönemdir. Çünkü tek tanrılı dönem aynı zamanda, toplumda sınıfların ortaya çıktığı dönemdir. Tek tanrılı dönemde insanlar, daha önce kendi yaptıkları veya doğanın edindikleri somut tanrılardan koparılıp, soyut göksel güçlere tapırlan- mıştır. Köleliliğin ve köleci devletlerin doğduğu bu dönemde peygamber- ler tarafından varoluğu söylenen, fakat elle tutulamayan, gözle görü- lmeyen ama her şeyi yaratan, bilen ve geleceği çizen bir tanrının varlığı inancı yine korku yoluyla insanlara kabul ettirilmişdir. O nedenle, tek tanrıcılık, insan düşüncesinin üretildiği, inanca dönüştürüldüğü ve ezen, e- gemen azınlığın toplumu yönetmekte bir araç olarak kullandığı inanç o- larak yerleşti. Burada bilinc, yani egemen sınıfların bilincinli tercihi önemli rol oynamaktadır.

Devletin veya devletin üzerine temellendiği ilkel dini yönetimlerin tek tanrılı dönemle birlikte ortaya çıkması olmalıdır bir tesadüf değil- dir. Filistin'de İbrani, Antik Yunan'da Helen ve büyük Roma devletleri tek tanrılı dönemin köleci devletleri olarak doğmuşlardır. Dünyada ilk devletin, bütün peygamberlerin doğum yeri olan Filistin'de oluşması da, bunun açık kanıtıdır. Peygamberlere inanç, kitapların idealist ve tasav-

BİRLİK İÇİN ARTIK ADIM ATILMALI

dan daha yakın değildir. Cezayir ulusal kurtuluş mücadelesi yıllarında, Kurtuluş Cephesi (FLN) ailelerden vergi istiyor, askere çağırıyordu. Olumsuz yanıt aldığı yerde ailelerin pençesinden bombalar fırlatıyordu. Gerillanın olumsuzluklarını mücadelesinin özü örtüyordu. PKK'nın günahı, Filistinlilerden çok değildir.

TC'nin Kürdistan'daki yasal Kürt partisi denemeleri, HEP, vs. şeklindeki denemeleri, zaman geçirilmeden boşa çıkartılmamalıdır. Son bir yıldaki HEP çalışmalarını iyi bir örnek boşa çıkartmada, sanıyorum.

- Türkiye solu içindeki ideolojik yakınlığı olanlarla inadına bir yakınlama, bütünleşme, eylem birliği yol ve yöntemleri geliştirilmelidir. Nüans farklarında tavizlerden kaçınılmamalı, aleni ilan edip üstüne üstüne gidip; siyasi birliğe, eylem birliğine yansayanlar daha açık teşhir edilmelidir.

Küçük gruplara, adamlarını kazanma mantığı ile yaklaşılmamalı, üzerimizde böyle olan intiba kırılmamalı; samimi yaklaşımlarla güven vermeliyiz.

YİĞİN ÖRGÜTLERİNE YAKLAŞIM:

Yığın örgütleri, içine girilip ele geçirilmesi gereken yerler olarak görülmemelidir. Yığın örgütlerini, bakır madeninden altın ve gümüşün ayrımında olduğu gibi, bize gerekli ve zorunlu olan kadro üretiminin yapıldığı yer olarak görmemeliyiz. Nihai amaca kadar kökleştirilip korunması gereken yerler olarak anlamak zorundayız. Aynı alanda sınıf düşmanlarımızın da tersinden bize karşı insanları üretme çabalarını unutmamalıyız. Denizler buna en iyi yakın örnek olsa gerek.

Demokrasi gücü gördüğümüz herkesle birlikte çalışmaktan çekinmemeliyiz. Eylem birliklerimiz kitlesel güç olarak yönelmeli, aynı zamanda siyasal yakınlaşmanın basamakları olarak değerlendirilmeli; yığınlarda da seçme seçilme, yönetime geleneklerini zenginleştirmeli. Yığınlar, demokratik rasyvi oralarla tanımalı; tek tek kahraman hayranı olan toplumuza kolektivitinin önemini kavratmalıyız.

Siyasal örgütlenmeler, yığın örgütlerine damga vurmaya "biz de varız" anlayışıyla yaklaşmamalıdır. Her Partili, Parti görüşlerini, Partili mücaddeleyi yığın örgütlerini ypratacak şekilde ortaya koymamalı; yığınların siyasallaşması gibi önemli konu partinin değil; oralarda bulunan partinin görevi olması ve yığın örgütlerinin taleplerinin doruk noktasında, parti programı ile çakıştırmaya çalışmalıdır.

Bizi daha da yakından ilgilendiren sendikalar ve DISK konusu güncel. DISK'in onbir yıllık aradan sonradan açılması bizi yakından ilgilendiriyor. DISK'in yeniden yapılanıp milli tip sendika koşullarına uyarlanması süreci, sosyalist güçlere etkin olmada önemli olanaklar sağlama; önümüze çıkan bu avantajı iyi değerlendirmeliyiz. DISK'in yeni yapılanması, ülkemiz sosyalist güçlerine önemli eylem birliği ortamında yaratmaktadır. İşçi Kurultayı hazırlık çalışmalarının, DISK'in yeniden yapılmasında ağırlık koyması, önemli mevziler kazandırır. DISK'in yeniden yapılması sürecinde, mutlaka müdahale edilip gelecekteki politikalarında söz sahibi olmak için gereklidir.

Yığın örgütlerinde demokratik hak ve kurallara uymalı ve bütün herkeye suyumaya zorlayıcı olmamalıyız. Yığın örgütlerinde tek kelime ile demokrasinin koruyucusu-geliştiricisi olmaya özen göstermeliyiz.

(Eylül 1991)

Türkiye devrimci hareketinin en temel sorununun birlik olduğunu hemen her komünist ve devrimci güç kabul ediyor. Bu konuda artık, hemen her dergi sayfalarında bir çok yazıya yer veriyor. Bir çok plan ve öneri üretiliyor. Ancak bugüne kadar, henüz birlik sorununun çözümü yolunda atılmış somut ve kalıcı adıma rastlanamıyor.

Somut adımların atılmasına sıra gelince, devrimci parti, örgüt grupları bundan geri tutan çok ve çeşitli "ilkesel" ya da subjektif engel karşımıza dikiliyor.

1987-88'lerden bu yana Türkiye devrimci hareketinin girdiği yeni mücadele döneminde, 1970'li yılların yapılarını, alışkanlık ve kalıplarını aşan, 1990'lı yılların ihtiyaçlarına cevap veren yeni bir anlayış ve sorumlulukla, birlik sorununa somut çözümler üretmek görevi karşımızda duruyor.

Bu yolda somut, kalıcı ve ciddi adımlar atılmadıkça, komünist ve devrimci güçlerin bu dağınıklık ve çapsızlık içinde, sınıf mücadelesi ve kitlelerin eylemliliği içinde güven verici ve tatmin edici bir konuma yükselmelerinin mümkün olmadığı açıkça görülüyor. Artık somut, kalıcı adımlar atmanın, geçmiş geleceğe, yendi den üreterek bağlanmanın zamanıdır.

TKEP, üç yıldır, somut bir politik öneriyi, giderek netleştirerek ve somuta indirgeyerek, tüm komünist ve devrimci güçlere götürüyor. Bu önerinin temel hattını şu şekilde özetleyebiliriz: Türkiye ve Küzey Kürdistan'ın komünist ve devrimci örgütleri, tekeli kapitalist egemenliğin ve TC. devletinin karşısında ortak bir mücadele bloku oluşturmali ve bu Devrimci Blok, işçi ve emekçi kitlelerin, Kürt halkının yığınsal hareketleri içinde eylem birliği sürecini kalıcı biçimde örmelidir. Örgütsüz devrimci çevrelerden binlercesinin de böyle bir kalıcı ve ortak merkezi irade ve eylemliliği destekleyeceği açıktır. Dolayısıyla, Devrimci Blok hareketi, sadece katılım sağlayan örgüt ve partilerin toplamıyla sınırlı kalmayacak, çok daha geniş bir kitlesel toparlayıcılığı gerçekleştirebilecektir.

Bu Devrimci Blok hareketiyle paralel biçimde, geniş sosyalist ve devrimci güçlerin katılımıyla oluşacak ve sosyalizmin burjuva ve sosyal-demokrat politikalarından ayrışması temelinde bir etkinliği adım adım örecektir. Yasal Sol Partinin kurulması yönünde çalışmalar somutlaştırılmamalıdır. Yasal Sol Parti, sosyalizmin açık kitlesel mücadele içinde meşruyet zeminlerinin giderek genişletilmesi ve sosyalizm güçleri arasında yeni bir kaynaşma ve kollektivite oluşurma yolunda önemli bir işlev görebilecektir.

Bunun ötesinde, Marksist-Leninist güçlerin tek ve birleşik bir proletarya partisinde birliği açısından, aynı süreçte, somut adımlar atılmamalıdır. Bu amaçla üç ana zeminde ortak çalışmalara girilmelidir. Birincisi; düşünce ve eylemde emperyalist ideolojik saldırılar karşısında komünist ilkelere savunulması ve yeni dünya ve sınıf mücadelesi koşullarında yeniden üretilmesi yolunda, ortak ideolojik ve teorik çalışmayı yürütmek için, dağınık olan beyin ve üretim gücümüzü ortak araçlarda birleştirmeliyiz. İkincisi; işçi sınıfı içinde günlük sosyalistajitasyon ve propogandaya ağırlık veren bir ortak çalışma ve yayın düzeni kurulmalıyız. Üçüncüsü; egemen burjuvazinin ve faşist devletin tüm baskılarına karşın, eylemini ve çalışmasını sürekli kılacak sağlam, dirençli ve geniş devrimci güçlere toparlayıcı özelliklerile yapabilecek demokratik-merkezietçi karaktere sahip bir Leninist örgütlenme için, bugüne kadar yarattığımız tüm değer ve tecrübeleri sentezleştirerek bir ortak eylemlilik oluşturmalıyız.

TKEP, bu birlik perspektifi doğrultusunda somut adımlar atmaya, gerekli sorumlulukları bütün gücüyle üstlenmeye hazırdır. Tüm Parti örgütlerimizbu bilinç ve sorumlulukla davranmak için kendi alanlarında çalışmalarını hızlandırmalıdır.

Bu birlik perspektifinden hareketle, devrimci parti ve örgütlerin güc-birliği yolunda bazı kısmi adımlar atılmaya başlanmıştır. TKKKÖ, TKP/ML, Hareketi ve TKEP, şimdiki İstanbul çapında, ancak 1 Mayıs'a yönelik olarak tüm ülke çapında merkezi bir eylembirliği süreci geliştirmeyi ve bu süreçte diğer devrimci örgütleri çağırılmayı benimsemişlerdir. Ayrıca, TKP-ML Hareketi ve TKEP Mart ve Nisan aylarında ağırlık verebilecek olan Kürt halkıyla dayanışma mücadelesinin ülke çapında örgütlenmesi yolunda NEWROZ bildirisi yayınlamışlardır. Tüm yoldaşlarımız, atılan bu somut adımları kendi alanlarında örgütlemek ve yaygınlaştırmak için görevlerini üstlenmelidirler.

POLİS OPERASYONU VE PROVOKASYONU ÜZERİNE

13 Şubat 1992 günü, bir kişinin yakalanmasıyla birlikte, MİT ve polis örgütü, KKK ve TKRP ne yönelik olarak, İstanbul'da geniş bir operasyon başlatmaya çalıştı. Bu operasyonda zamanında ve yeterli gelişme sağlayamayınca da, TKRP'ne yönelik olarak, 28 Şubat günü Bakırköy ŞHP İlçe merkezinin bombalanması provokasyonunu teşvialadı.

Polis operasyonuna fırsat veren yakalanma, bir kere daha, TC devletinin güvenlik ve istihbarat güçlerinin beceri ve yeteneğinden değil; KKK ve TKRP MK'leri ve kadroları olarak bizim hatlarımızdan kaynaklandı. Yasadışı örgütlenme ilkeleriyle, yasal faaliyetlerinin temel kurallarına; buna uygun kadro geliştirilmeye uyumayan her hatalı davranışımız gibi, gereksiz bir polis operasyonuna yol açtı.

Şimdilik az bir hasara yol açan bu polis operasyonu ve buna yol açan hatlarımız, başta Merkez Komite'miz olmak üzere, tüm parti organlarımız tarafından etraflıca incelenmek ve gerekli dersler çıkarılarak, uygulamaya aktarılacak durumundadır.

MİT ve polis örgütü operasyon sırasında elde ettiği delil ve bilgileri sadece kısa vadede bir dade için değil, uzun vadede kullanılmayı hedefleyecektir. Tüm parti organları ve yoldaşlarımız, bu gerçeğin bilincinde olarak, yasa-dışı örgüt çalışmasında gerekli tüm illegalite kurallarına uygun, ciddi ve düzenli bir çalışmaya girişilmek zorundadır. Dağınıklığa, yataş ilişkilerin içiçe geçmesine ve ilkesiz davranışlara son vermek görevimizdir.

Diğer taraftan MİT, elde ettiği bilgilerden hareketle, TKRP'ni bir "terör tetesi" gibi göstererek, bu doğrultuda bir kamuyu oluşturarak, uzun vadede operasyonların hesabı içindedir. 28 Şubat provokasyonunun amacı da bu "terör tetesi" görünümünü güçlendirmektir. Tüm yoldaşlarımız bu doğrultudaki provokasyonlara karşı uyanık ve aktif bir çalışma içinde olmalıdır.

Bu konuyla ilgili olarak 29 Şubat günü TKRP MK Yürütme Kurulunun basın açıklaması ile TKRP İst. İl Komitesi'nin 25 Şubat tarihli özel genelgesini birer belge olarak yayımlıyoruz.

KAMUOYUNU

29 Şubat 1992 tarihli günlük basında: 28 Şubat günü "ŞHP Bakırköy İlçe Merkezi'nin basılması, duvarlara slogan yazılması ve ses bombası patlatılması" eylemini "TKRP-13 MART GBP'nin gerçekleştirildiği" haberi yerliştirdi. Ne Partimiz TKRP'nin ne de genel-lik örgütümüzün 13 MART/GBP'nin olayı hiç bir ilgisiz yoktur. Ayrıca bu tür eylemlere ihtiyacımız da yoktur. Mücadele anlayışımız ve eylem çizimimiz de bağdaşmayan böyle-si bir eylemdir. Partimize yönelik operasyon hazırlığında olan MİT, KOMTR-GERİLLA ve Polis örgütü tarafından provokasyon amacıyla düzenlendiği aşkıtır. Partimize yönelik bir şte önce başlatılan operasyonun genişletilmesi için kamuyu oluşturmak amacıyla düzenlenmiş bu eylem, kamununun gözünde TKRP'ni "bir terör örgütü" gösterme planının bir sonucudur. Bir bütün olarak devrimci hareketi ve onun bir parçası olarak Partimize hedeflenen bu tür provokasyonları şiddetle kınıyor ve kamununun bizzat devletin kendi terör örgütleri eliyle yönlendirildiği provokasyonlara, katliamlara karşı duyarlı olmaya, yığınasal karşı koyuşu örgütlemeye çağırıyoruz.

29 Şubat 1992

TKRP

MERKEZ KOMİTESİ
YÜRÜTME KURULU

İL ÖRGÜTÜNÜN

BÜTÜN ÜYE, ADAY ÜYE VE SEMPATİZANLARINA

yoldaşlar,

Yüz yüze geldiğimiz polis operasyonunun henüz atlatılmayan genişleme tehlikesi hepimizin sorumluluklarını artırıyor. Güçlü bir devrimci irade ve soğukkanlı bir tutum-la bu tehlikeyi mümkün olan az kayıpla atlatacak elerimizdedir. Yüksek bir DEV-RIKCI İNANÇ, Partimize ve yoldaşlarımıza KOMÜNİSTİCE BAĞLILIK, bilinçli POLİTİK KARAR-LIRLIK, karşı-devrimin saldırısını bosa çıkarmada esas silahımızdır. Kullandığımız öl-çüde bu silah, düşmanın bütün teknik üstünlüğünü dize getirmeye yetecektir.

rüc bulan din ve irkçılık işçi sınıfının önemli bölümünü de etkileyeceği benzemektedir.

Burjuva değer yarıları da etkisiz kalmakta, geri ve örgütsüz işçi-ler 16 saat çalışmaya boyun eğip dini değer yarılarına sarılmaktadır. İş-çi sınıfının örgütlenmesi temelinde, sosyalist Kürtü yaygınlaştırmanın nesnel koşulları ülkemizde vardır. Sosyalist Parti'nin seçimlerdeki sı-nırlı politik ajtasyonu bile, kitlelerde hemen sempati topladı.

III. KONGRE KARARLARI ÜZERİNE:

Genelinde kararları doğru bulmana rağmen, iki konuya değinmek istiyo-rum:

- Askeri kararları biraz abartılı buluyorum. Siyasi kararımız gibi öne çıkarılması, yapı içerisinde yerleşik olmayan, üretilen kopuk kadroların etkinliğini yansıtır. Hayat bulabilecek kararların a-linmasına gelecekte daha da özen gösterileceğine inanıyorum. Özellikle askeri konulardaki kararların, Kongre kararlarına ve yayınlara yansması yerine, gerçevesi çizgili bir şekilde MK yetkisine veriliş, taktik uygu-lamalar olarak görülüp, o konularda -deyim yanlış bulunabilir- ara ka-rarlarla veya başka bir adlandırmayla yapılabilmir, diye düşünüyorum.

- PKK'ya ilişkin eski düşmanlığın izlerinin yavaş yavaş silinmesi ve daha olumlu bir yaklaşımın kararlara yansmasını, iyi bir gelişme olarak değerlendirdiyorum. Ancak yeterli bulmuyorum. Kürdistan'daki gerilla mü-cadesesi iyi değerlendirilmeli ve yerli yerine oturtulup, hiç olmazsa, Filistinlilere, Latin Amerikalı gerillalara verilen paye verilmeliydi. TKHC'nun, THKP-C'nin geçmişine de sahip çıkılmış olundu. Geçmişte Türkli-ye geneli için düşünülen, yerli yerinde hayat buluyor sanıyorum.

YASAL SOL PARTİ:

Samimice itiraf edeyim ki, Y.S.P. deyimci ciddiyetini, inandırıcılığını yitirme noktasına geldi diyebilirim.

İşçi Partisi yolunda Politika girişimi de, bunda iyi bir izlenim bi-rakılmıyor. Karşılıklı Küçük çıkar uğruna bileşim izlenimi veriyor. Kısa dönemde bu sorunun çözülüp sol radikal gücülerin kurabileceğini de sanmı-yorum. Sol geleneğimizde çok çok tartışması oluyor; hoş oluyor boş olu-yor. Proje geliştirmede, fizibilitesini yapma geleneği yok. Basarılamaya-caak şeylerle uğraşıyoruz. Başta HEP, SBP, SP olmak üzere, biraz kafa yor-mak gerekir. Burjuvazinin olanaklarını onlara ters çevirmek, daha ger-çekçi geliyor. Murat Karayalçın, "devrimciler bize Altındağ'dan Ankara'n-ın iğine temiz hava pompalamamızı öneriyorlar, Ancak biz Ankara'lılara düzenli su vermiyoruz" diyor. Bize uyuyor.

TÜRK-KÜRT DEVRİMLERİNE YÖNELİK POLİTİKALAR:

Kürdistan'da gelişmeler çok hızlı olup bitiyor. TC. yol ayırımında. Ya büyük katliamlarla bastırılmaya çalışacak, yada güdümlüde Kürt politik güçler yaratılmaya çalışacak. Her iki durumda da, K.Kürdistan'da yakın bir gelecekte gözükümekte olan cepheleşmeye imre katacak güç ve ideolojik ya-pılamadayız.

TKRP'nin eski yandışı durumundaki Kürt solu dağınık durumda. Radikal Kürt solu açmazda. Geçmişte PKK ile arasındaki olumsuz olaylar, normal değeri düşürmeye ve yaklaşımına ters etki yapmaktadır. KKK de dahil, Kürdistan cephesindeki dostlukların temelieri şimdiden atılmaktadır. Uzak görüşlü bakılmamza, politikada kin öne çıkarılırsa, Kürdistan'daki pörsünmüş Kürt solution büyük bölümünün TC'ye güdümlenmesine engel olunamaz.

Cesaretle ve olgunca, bir bütün olarak Türk ve Kürt güçlerini Kürdis-tan'daki ekrillava destefe, mücadelede dayanışmaya çağırılmamız.

Türkiyeli sosyalistler unutmamalı ve bilmeli ki, övgüler düzütüğümüz, Latin Amerikalı güçlerin, Filistinlilerin programları sosyalistlere PKK'

POLİTİK ÇİZGİ VE PROGRAM ÜZERİNE

S. KAYNAK

SSCB'deki ve dünyadaki gelişmeleri Marxizm-Leninizmin krizi olarak görmeyen çizgimizi alkışlıyorum. Marxizm-Leninizm dünyada ve ülkemizde geçerliliğini korumaktadır. Daha da çok sarılarak, ülkemize ve dünyamıza uyarlanmasında kafa yormalıyız. Marxist-Leninist yol kapitalizme, emperyalizme ağır darbeler vermiştir, vurnmaya devam edecektir. Dünyadaki sosyalizm uğruna mücadele yaşıyor, hesaplaşıyor, yine galip gelecektir. Gediklerin açılması, sosyalizmin zafere geçişini engelleyemeyecektir. Doğu Almanya'nın yok olduğu gibi gösterilmesi bile doğru bir tanım değildir. Bir ulusun iki parçasının birleşmesi normaldir. Doğu'daki sosyalizm sayesinde Avrupa'daki siyasi, ekonomik, demokratik kazanımlar da sosyalizmin önemli kazanımlarıdır. Korunması da sosyalizm sayesinde, geliştirilmesi de... Çok kısa zamanda sosyalist ülkelerde sosyalizm yeniden uygulanarak nihai hedefine doğru sıçrama yapacaktır. Yeni yapılanmalarıyla, kapitalist ülkelerdeki devrim güçlerine de ivme katacaktır.

Sosyalizmin inişli, çıkışlı geliştiği dünyamızda, sosyalizm enen alt noktalara inmiştir. Kısa zamanda yeniden turmanıza geçecektir. İnancımız budur.

PROGRAM KONUSUNDA SORUNLARIMIZ ÜZERİNE:

Komünist Parti örgütlenmesinin önüne Demokratik Devrim hedefli program koymasını, ona göre örgütlenmesini doğru bulmuyorum. İşçi sınıfını, sosyalizmin ideolojik ve fiili öncüsü olarak görüyorsak, bu da Sosyalist Devrim hedefli örgütlenme ve sınıf örgütlenmesi verilecek önemi açıkça göstermektedir. Sınıf örgütlenmesinde güç olunabildiği ölçüde, karışmaya çıkması olası demokratik devrim görevlerinde de öncülük rolünü oynayabileceğine inanıyorum. Net sınıf perspektifli birleşik bir sınıf partisi yaratılmamış olduğu şimdiki koşullarda, çeşitli katmanlar içinde parti örgütlenmesi kargaşayı da beraberinde getirmektedir. Sosyalist devrim hedefli örgütlenmenin, olası demokratik devrime karşı hazırlıklı, bilinçli ve demokratik devrim cepheleşmesinde öncülüğe hazır/donanmış olmasına engel değil sanıyorum. Demokratik Devrimden çıkarılan katmanlar içindeki sosyalist ajitasyon-propaganda çalışmalarını, bu katmanların ayrıışmasını da hızlandırır; onların da net sınıfsal örgütlenmelerini yaratır. "Bir işçi sınıfının temsilcisiyiz" diyen bir sürü örgütlenmenin cephe denemelerinin de önüne geçilmesi olur.

Sosyalizm uğruna mücadelede, çeşitli katman kökenli partililerin uzun soluklu olmadığı, darbeler döneminde çok rahat çözüldü. İstisnalar var, ama vicdan borcu götürek sosyalizm mücadelesine katılan ve partili düzeyde gelenlerin, zor zamanlarda sınıf kökenleri ve işgüdülerini çözümlerinde büyük etki yapmaktadır. Sınıflar mücadelesinin yükseldiği dönemlerde büyük katılım ve kahramanlıklar gösteren karma kökenliler, zor dönemlerde çok kolay partiyi terk etmektedirler. Leninist Partiyi terk eden insanların büyük bir bölümü, gerçek çıkarı olan antiemperyalist mücadeleye sıcak bakmaktadırlar. Özde terktetikleri şey, antikapitalist mücadelesi.

Niçin ağırlığı işçi sınıfına dayalı parti? Ülkemizdeki istatiki bilgilerin gölgesi de o yöndedir. 1955 yılında 1.6. milyon olan ücretli çalışan sayısı, işsizleri hesaba katmaz ise, 1990'da bu rakam 7 milyona ulaşmıştır. Ücretliler faal nüfus içinde % 35-40 iken, kentlerde % 70'leri bulmaktadır.

Bu istatiki bilgiler, sınıf partisine, sendikalar ve mesleki örgütlenmesine, eğitimine verilmesi gereken önemi göstermektedir.

Schirlerdeki ilişkiler hat safhaya dayanmış durumda. En bellingin sınıf çelişkisinin yaşandığı şehirlerde, özlenen eski değerlerimizin yerini, yeni sosyalist değerler doldurmazsa, toplumun çeşitli kesimlerinde

düşmanın saldırısı "sürpriz" değildir. Operasyon günleri, düşmanın dolaysız karşı karşıya gelme günleridir. Düşmanın amacı; sınırlarımızı açığa çıkarmak, örgütlü yapımları dağıtmak ve devrimci moralimizi çöktürmektir. Buna karşı bizim görevimiz ise, AÇIK VE KESİNDİR: SIKIRIMIZI VE YOLDAŞLARIMIZI ELE VERMEK, mücadelede esas dayanağımız olan ÖRGÜTLÜ YAPIMIZI KORUMAK, düşman karşısında en etkin silahı MORAL ÜSTÜNLÜĞÜ EL DEN BIRAKMAMAK.

Alınması gereken her türlü tedbiri almak, gelişmelerin seyrine göre yeni tedbirler için uyanık durmak ancak, hiç bir biçimde "TEDBİR" adına mesru mevzilerden ve politik örgütsel görevlerden geri durmamak. Muhtemel gözetli veya esaret koşullarında polislin yöneteceği hiç bir suçlamayı/iddiayı kabul etmemek, meşruluk savunusunu öne çıkarmak; karışmazdakinin, "hesap" veremeyeceğimiz SINIF DÜŞMANIMIZ olduğu gerçeğini bir an bile akıldan çıkarmamak. TAVRIMIZ BUDUR.

Bazı yoldaşlarımızda moral bozukluğu, bulunduğumuz mevzilerden geri çekilmek, politik faaliyeti askıya almak ya da gevşetmek gibi eğilimler ortaya çıkabiliyor. Böylesi bir tutum hiç bir biçimde ONAYLANMAZ. Biz yıkıma götüreceğ olanın polis saldırısı değil, esas bu tür tutumlar olacağı bilinmelidir.

Özellikle mesru zeminlerde konuşulanmış yoldaşlarımızın bulunduğu mevziyi terketmesi için geçerli hiç bir sebep yoktur. Karşı-devrimin bir saldırısı karşısında bu mevzileri hemen terketmek gibi bir tutumla, kazanılmış mevzileri korumak ve yenileriyle genişletmek görevi başarılmaz. Öteyandan bu mevzilerden çekilmenin, düşmana; "ben suçluym" türünden bir davet çıkarmak anlamına geleceği görülmelidir. İçinde yeraldığımız mesru mevziler aynı zamanda en iyi savunma ve güvenliği sağlama mevzileridir. Hiç bir yoldaşımız (kendisine yöneticilerince özel bir karar iletilmedikçe) bu mevzilerden bir adım dahi geri çekilmeyecektir. Ve her yoldaş, bu zeminlerde süren çelişmelerde ve eylemlere en geniş çevreyi çekmek için aktif faaliyetini sürdürmek durumundadır. Politik kavgamız, güçleşen koşullarda tatil edilecek veya gevşetilecek bir kavga değildir.

Tüm yoldaşlar, gözetli alınmaz-tutulanmış yoldaşlarımızın hukuki vb. ihtiyaçlarının karşılanması, kamuyu oluşturan destek sağlanması, düzenlenecek destek kampanyalarıyla en geniş çevrenin dayanışmasının örgütlenmesi gibi sorumlulukları sürdüremelidirler. Kamuyu oluşturan polis üzerlerinde baskı yaratmak için yasal demokratik kurumların, değerlendirilebilecek ilişkilerin devreye sokulması üzerinde ısrarla durulmalıdır. Bu, aynı zamanda bir yoldaşlık görevidir.

Tedbir almak, sınımek değildir. Örgütlü yapıyı korumanın yolu; alınması gereken her türlü teknik tedbir alınması yanında ve esasen onu, işleyen bir mekanizma olarak duri b-tmaktan geçer. Politik ve örgütsel faaliyetten geri çekilmiş yada bunu gevşetmiş bir yapı, kendisine yöneltilmiş saldırıyı göğüsleyecek moral gücü de kendisinde bulamaz. Örgütsel-organasal faaliyetler bir takafa bırakılmamalıdır. Yürütülen politik ve kitlesel çalışmalar üzerinde örgütsel-organasal denetim ve yönlendirme sürdürülecektir. Dünden farkı; her türlü gevşekliğe son vermek, güvenlik sorununu önlemek ve azami titizliliği göstermek olacaktır.

Operasyona açık mekanları illegal belge ve yayınlardan arındırmak, randevu düzenlenir bilinen yerlerden ayrı ve yeni tarzlarla sürdürmek, randevularda her zamankinden dakik ve titiz olmak, kaçırılan her randevunun bir yanlış tedbir koşturumcasına yol açacağını bilmek, operasyondaki her yeni gelişmeyi zamanında ve gerekli yerlere rapor etmek, yasadışı örgüt ve açık kitle çalışmalarını ve yöntemlerini birbirinden ayırmak daha önemli davranmak, değişmesi gereken mekanları değiştirmek alınması gereken teknik tedbirlerdir. Bunun için gerekli mali finansman, bütün mali ihtiyaçlardan önde tutulmalıdır. Bu koşullarda dikkatsizlik, ihmalkarlık ve tembellik faturası ağır olabilecektir. Bu koşullarda dikkatsizlik, değeriendirilmelidir. illegal yaygın faaliyetleri, gerekli tedbirlerin alınması aşamasında durdurulmuştur. Gelişmelere göre, kontrollü bir biçimde yeniden başlatılacaktır.

Bir süre önce yaşadığımız örgütsel bunalım döneminde ortaya çıkan ve genel ortamın bozucu etkisiyle artarak devam eden iç devrasyon, ciddi bir zayıflığımızdır. Yüzyüze kaldığımız saldırıyı, bu zayıflığımızın görülmüş ve ders çıkarılması için deney olarak da değerlendirmeliyiz. Örgüt yapımızın, ilikski düzenlenimimiz, çalışma tarzı ve yöntemlerimizin yeni baştan düzenlenmesi gerçeğinin, -operasyon nasıl sonuçlanırsa sonuçlanırsa- ertelenemez bir görev olarak önümüzde durduğunu bilmedi ve şimdiden buna uygun bir davranışa girmeliyiz. Her yoldaş, olaya bu yönüyle de bakmasını, gerekli sonuçlara ulaşmasını bilmelidir.

Yoldaşlar, kararlılık ve sağduyumuzun, politik yetkinliğimizin, örgütsel sağlamlığımızın, Partisine ve yoldaşlarına bağlılığımızın yüce iddialer uğruna yürüttüğümüz mücadelemizin çıkarına, fedakarlığımızın sınınaacağı, zor koşullarla yüzyüzeyiz. Hem gerçek tedbirlerin alınmasında, politik ve örgütsel faaliyetin kesintiyi uğatılmadan yürütülmesinde ve hem de maruz kalabileceğimiz polis sorusunda sız vermiyip ayakta kalmada gireceğimiz sınayı MUTLUK BAŞARMALIYIZ. Devrimci inançlarımızı, partili bilinçimiz ve yoldaşça dayanışmamız bu sınavda bize gerekli olan gücü verecektir.

25 ŞUBAT 1992

TKKP
İST. İL KOMİTESİ

DEVİRİMCİ VE SOSYALİST GÜÇLERE İSÇİ SINIFINA VE EMERKÇİ KAMUOYUNA

Emperyalist-kapitalist sistemin azgın saldırılarıyla karşı karşıya kalan dünyamızda ve ülkemizde, devrimci ve sosyalist güçleri yeni ve zorlu bir mücadele döemi bekliyor. İnsanlığın ve halklarımızın tüm devrimci güçleri bu dönemde, örgütlü birleşik, savaşa bir tutumla tarihsel sorumluluklarını omuzlamakla yükümlüdür. Bu bilginle, tüm devrimci, sosyalist güçleri örgütlü ve birleşik eylemlerini yükseltmeye, proleteryanın sınıf mücadelesi ve halkların özgürlük kavgası içinde güçbirliklerini pekiştirmeye çağırıyoruz.

Emperyalist merkezlerin hakim kılmaya çalıştıkları ve halklar üzerindeki baskı, tehdit, sömürü ve zorbalıktan başka bir anlama gelmeyen "Yeni Dünya Düken"lerini redd ediyoruz.

"Rekelci kapitalistlerin ve TC. devletinin, işçi sınıfımızın ve halklarımızın kapitalist düzene karşı başkaldırısını engellemek ve yolundan sapılmak için körüklediği her türlü milliyetçi, soven politikaları, halklar arasında düşmanlık yayma, provokasyonlarını, Orta-Asya cumhuriyetlerine ve halklara yönelik yeni "Türkçülük" ve "Turanlılık" yaygınlıklarına karşı enternasyonalizm bilinci ve davranışlarına mücadeleyi üstleniyoruz. Halkların kardeşliği ve ortak mücadelesini örgütlemeyi görev biliyoruz.

Sermaye güçlerinin öne sürdüğü DYP-SHP hükümetinin "refah ve demokrasi" vaatleri koca bir yalandır. Ve işçi sınıfında, emekçi halklarda burjuva rejime yeni umutlar yaratmak gabsından başka bir anlam yoktur. Emperyalistlerin, tekelci holdinğlerin sömürü politikaları sürdüğü, 12 Eylül rejiminin devlet yapısı varlığını devam ettirdiği, Kült halkı üzerindeki baskı yoğunlaşmış, reah ve demokrasiden söz edilemez.

TC. devleti, DYP-SHP koalisyonu eliyle, bir taraftan "demokrasi" umutları yayarken diğer taraftan Kült halkının ulusal kurtuluş mücadelesine, SERHILDAN'a karşı yeni ve loğyekün bir saldırı hareketine girişmektedir. Demirel ağkça vurulmuştur: "Mısak-ı Milli'den, "Ulter Devlet"den bir adım geri gidilmeyecektir. Kült ulusunun kendi egemen ve bağımsız devlet kurma hakkı uğruna mücadelesi zorla bastırılacaktır.

Bu soven zorbalığın uygulanması için, DYP-SHP hükümeti, bir taraftan "Kült varlığını", "halkların" kabul eden bir örgütü sergileyecek, Kült halkının genis emekçi yığınlarında rahetleme ve sempati sağlamaya çalışmaktadır. Diğer taraftan da, burjuva basın, MİP ve KONTTR-SERHILDA aracılığıyla Kült halkına düşmanlık kampanyasını yoğunlaştırmaktadır.

Bunun ötesinde TC. Ordusunun ve polis teşkilatı, yeni ve uzman birlikler yetiştirip, Kürdistan'da yeni bir katliam için saldırıya hazırlanmaktadır. Amaç: Kült halkının "demokratik" umutlarını dremenci geçirmek, Kült devrimci-yurtsever güçlerini halkın desteğinden yoksun bırakıp kanlı operasyonlarla ezmektir.

Başta İstanbul ve Kürdistan olmak üzere KAYIRPIAR ve SOKAK İNFAZLARI devam ettirilmeye çalışılıyor. Polis ve Kült devrimci istemi bu uygulamaların arttırılarak hayasızca gerçekleştirilmesi içindir. Halklarımızın devrimci evlatlarının "kayıplara karışması" veya sokaklarda, mekânlarda sorgusuz-sualsız kurşuna dizilmesine karşı tüm devrimci güçleri dayanışma içinde olmaya, birliktelik mücadelesine emne ve kamoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Yukarıda kısa ve genel hatlarıyla özetlemeye çalıştığımız politik ve siyasaal durumun tersine çevrilmesi ve devrimci güçlerin ALTERKATİP haline gelerek yığınların mücadelelerine öncülük etmesi ancak devrimci güçlerin birleşik, kalıcı örgütlenme ve eylemleriyle mümkündür. Bunun için; TKRKÖ, TKP-ML/HAREKETİ ve TKRP İstanbul İl Komitelerini oluşturarak, birleşik ve kalıcı bir eylem programını örgütlemeye sürecine girmiş bulunuyoruz.

Bu amaçları: İşçi sınıfının karşı karşıya kaldığı tenşikatlara, ucuz toplu sözleşme bağlamalara karşı beraber direnmeyi, grev ve dironişlerde omuz omuza mücadeleyi, sarı, gerici ve reformist sendikaları anlayış ve politikalarına karşı, SINIF ve KİTLE SENDİKACILIĞI temelinde mücadele etmeyi, ortak ve birleşik sendikal kurumlar yaratmayı;

Kürt ulusu üzerinde estirilen tehdit ve soven kampanyayı boşa çıkarmak için, halkların kardeşliği temelinde enternasyonal dayanışmayı ve Kült halkının kendi kaderini tayin hakkını tavizsiz savunmayı;

Kamu çalışanlarının grevi toplu-sözleşmeli sendikal hak uğruna mücadelesini desteklemeyi, bu alanda kurumun sendikaların sınıf ve kitle sendikacılığı temelinde sen-dikal birliği sağlamayı ve güçlerimizi birleştirmeyi;

Bağımsız, demokratik kadın hareketi yaratma yolunda mücadelede, kadın hareketinin devrimci ve sosyalist bir perspektifte gelişmesi için, proleter ve emekçi kadınların örgütlenmesine özel önem vermeyi ve güçlerimizin birliği için azami çaba sarfetmeyi;

letebileceğimiz konusunda pek az düşününüz. Kolektivizmin bir konuda verimli olabilmesi, önce o konuda yeterli bilgi ve birikimi olan insanlara gerektirir. Kolektivizm ancak bunların arasında verimli olur. Bu yoksun eğer kolektivizm şekilde kalır ve bir bölgede tek kişi sorumluluğunda olduğu zaman işlerin, bir organın sorumlu olduğu yönüne göre daha iyi gitmesi durumuyla sık sık karşılaşırız.

Partide her alanda organizasyon gerektir, yalnız bunun o alanda en az üç parti üyesinin bir araya gelmesiyle oluşamayacağını, daha etkin ara biçimler bulunamaz gerektiğini unutmamalıyız.

Teorik düzeyimizi abartmayalım. Daima yeniye gitmek motivasyonuna sahipsek de, tutucu, gelişmeleri gereken şekilde görebilmek yanımızdaki eksiklik de az değildir. Bunun en iyi örneği, son aşık tartışımızdaki ilgi odadır. Biz bu tartışmayı dünyadaki güçler dencisinin altüst oldu, sosyalist yönetimlerin en azından Doğu Avrupa'da bespeşe yıkıldığını, SSCB'de büyük geri adımların ortaya çıktığı bir ortamda yaptık. Tartışma belgelerinde, iki parti organı dışında, sm veya bu şekilde bu konuya değinen olmamıştır. Dünyadaki asıl sorun, tartışımızın gündemine doğru dönüp gitemiştir.

Bir diğer önemli eksikliğimiz, propaganda alanıdadır. Biz, yaptığımız duyuramayan, propagandasını pek az yapabilen bir parti olduğumuz, propagandadan kastım, kim örgütlerin yapıldığı gibi, her konuda yaygara koparmak değildir. Yaptığımız işi duyurmak, tanıtmaktır. Öyle bir durumdayız ki, parti örgütünü bir bölgede başarabildiği önemli bir faaliyeti bırakalım başkalarını, partinin diğer kesimleri bile bilmiyorlar veya oldukça geç öğrenebiliyorlar. Açıkılır ki, pratikte, teorideki iddialılgınımızda oldukça uzaktayız. Parti faaliyetini olabilecek en geniş şekilde duyurmanın önemini anlatmak gereksiz, insanların duymasını beklememeli, biz kendimizi duyurmalıyız. Bu konuda da taktiksel konulardaki eksikliğimiz açık olarak kendimizi göstermektedir. Bu konuda basit ama yararlı araçları bile kullanılmıyor. Yalnızca kendi basınımızla tanıtım ve propagandanın çok yetersiz olduğunu anlamamız gerekiyor.

Özellikle bu alanda, herşey birbirine yakından bağlıdır. Kendi basın propaganda anlam taşımaz. Propaganda, örgütlenme, yeni çevreler bulmak, etkiyi yaymak, mevcut olanakları gereğine göre yoğunlaştırmayı bilmek ve sonuç almak; hepsi bir bütündür.

Sonuç olarak parti yaşamında her zaman önem taşıyan bu olan, simdi özellikle önemlidir. Dünyadaki gelişmeler, bizlerin de arasında bulunduğumuz birgök Komünist moralini olumsuz etkiledi. Bu objektif bir olgudur ve bizim çabamız onu ortadan kaldırmaz, ancak etkilerini sınırlandırabilir. Herkes kendisini daha üst düzeyde üretmelidir, doğru. Ancak bu venden üretimi zorlaştırabilir veya kolaylaştırabiliriz. Özellikle içinde bulunduğumuz dönemde, insanların moral durumları çok önemli. İnanç sahibi olmak yetmiyor, bir çok inanc sahibi var ki, artık hiç bir şey yapabilecek güçü kalmamış. "Beklemeyi" seçiyor.

Böylesi bir ortamda, olanaklarımızı iyi kullanabilmek, güçlümüze gereken konularda ve gereken şekilde yoğunlaştırabilmek, pratik konularda da propagandaya büyük önem vermek gerektirir. Özellikle simdi, elimizi at-tığımız her iste daha fazla başarılı olmak, yönelimimizde kısa vadeli başarı kıtasını daha fazla gözönünde tutmak zorundayız. Birgök insan için, herhangi bir konudaki başarısızlık bu ortamda özellikle yıkıcı olmaktadır.

* * *

YAPAMADIĞIMIZ NEDİR ?

AHMET CENGİZ

Partimizde eskiden beri iyi gitmeyen bir şeyler var. Bunun ne olduğunu konusunda değişik tespitler yapıldı. Yalnızca örgütsel işlevişte değil, genel faaliyetimizde bir türlü oturamadığımız bir şey var. Sorun örgüt teorimizin eksikliğinden, deney alışverişinin pek az olmasından mı kaynaklanmaktadır? Bunun da payı vardır, ama asıl sorunun başka bir yerde yattığı inancındayım.

Biz taktik yönünden zayıf bir partiyiz. Kelimenin en basit anlamındaki taktikten söz ediyorum. Dünyayı ve ülkeyi analiz ederiz, stratejimizi saptarız, bu stratejinin o günün koşullarında nasıl hayata geçirilmesi gerektiğini de biliriz, kararlar alırız ve pek azını yapabiliriz. Son Kongre hariç, önceki Kongre ve Plenumlarda, daha sonra pek azını yerine getirebildiğimiz kararlar aldık. Partimizin bir liste oluşturacak kadar çok karar alması ve bunlardan birçoğunu yerine getirememesi neredeyse alışkanlık olmuştu. Neden?

Hiç bir politik örgüt aldığı kararları tam olarak hayata geçiremez ama, bizde bu açık olağandan hayli fazladır. Burada basit gibi görünen, ancak son derece önemli olan bir eksikle karşı karşıyayız. Mevcut ortam, politik görevler ve partinin gücünü birlikte düşünüp, nereden başlanıp, nereye doğru gidileceği konusunda açık olamamak. Hangi görevler en önemlidir, önceliklidir, hangileri daha sonra geliri ayırmasını yapamamak ve en önemlisi yapabilmek için gerekli kadroyu ve diğer olanakları o alanda yoğunlaştıramamak. Her şeyi birden yapmaya çalışmak, dönemin gerektirdiği bütün görevlere birden atılmak gibi bir özelliğimiz var. Sonuçta ise, olanaklarımızı, zaman ve enerjimizi verimsiz harcamakla karşı karşıya kalıyoruz. Büyük çaba gösteren her kademen parti üyeleri, yeterli yerimi elde edemeyince, en başta moral olarak geriliyorlar. Bir başka önemli sonuç ise, kadroların ve dolayısıyla Partinin yorulmasıdır, erken yip-ranmasıdır.

Biz en zor şartlar altında Türkiye ve K.Kürdistan'da tutunmuş, mücadeleleşme ara vermemiş bir partiyiz. Böylesine bir çaba ve özveriden sonra bugün ulaştığımız yer daha ileride olmalıydı. TKEP kesinlikle bugün bulunduğu yerden daha yükseğe layık bir partidir.

En zor dönemleri geçiriyoruz. Atılım yapmak için koşulların daha uygun olduğu bir döneme geliyoruz. Hem atılım yapmakta nereden ve nasıl başlanabileceğini iyi bilmiyoruz ve hem de parti fazla yorulmuş ve yip-ranmış durumda oluyor.

Her şeyi birden yapmak isteyen, hiçbir şeyi doğru dürüst yapamaz. sürekli acele etmektedir ama, hep geç kalır. Aynı sorunlar sürekli tekrar-lanıp durur.

Taktiksel konuda bu anlamda yetkinleşmek, teorik bilgiden çok hayat bilgisine bağlıdır. Kendimizin ve başkalarının deneylerinden öğrenmeyi bilmek, toplumumuzun ve partinin özelliklerini tanıyıp, gerekli tüm verileri birleştirip iyi bir ilerleme planı yapmak ve diğer şeyleri de buna göre düzenlemektir gerekli olan. Hayatın bilgisi yetersiz olunca, aslında teorik düzeyde biraz kitabı kalıyor demektir. Asıl teorik düzey, teorik bilgiyi içinde bulunan mevcut durumda uygulayabilmek demektir. Sınıf mücadelesinin gerektirdiği esneklikler ve hatta ters yönde gelişmelerle, teoriyi birleştirebilmek demektir.

Parti olarak, ülkemiz devrimci hareketine göre, teorik düzeyimiz yük-sektir. Görünürde temel teorik ilkeleri uygularız ama, bu alanda sık sık da şeklen uygulama durumuna düşüyoruz. Kendi kendimize bazı kavram-ları neredeyse fetiş haline getiriyoruz. Bir örnek, Kolektivizmdir. Par-ti işleyişini bu temelde yürütmeye çalışıyoruz, sorunları bu temelde çözeceğiz. Teorik olarak doğru ama, yetmiyor. Kolektivizmi yetkin olarak nasıl iş-

Demokratik kitle örgütlerinde çalışmada ortak tutum almak, etkin olduğumuz kitle örgütlerinin sıkı bir dayanışmasını sağlamak, süreci içerisinde ortak demokratik kitle örgütleri kurmak ve kitle örgütlerinin iç dinamiklerine dayanmayı temel alan bakış açısını elden bırakmadan ortak çalışmayı sağlamayı;

Gençliğin devrimci mücadelesinde Komşomol'ların mümkün olduğunca ortak mücadele olanaklarının yaratılıp geliştirilmesi için tavsiyede bulunmayı benimsemiş durumdayız. Bu nedenle, dışımızdaki devrimci ve sosyalist güçlerin de katılımıyla eylem birli-ği platformumuzu genişletmeyi, hedeflerimizden biri olarak görmekteyiz.

Emperyalizme, tekelci kapitalizme, faşizme, sövenizme ve cins ayrımcılığına karşı mücadele ilkeleri temelinde eylem birliği gerçekleştiren bizler, eylem birliği plat-formumuzun kendi programatik çözümlerimizin propagandasının özgürce yapılması önünde engel olmaması, ancak bu anlayışla hareket ederken EYLEM BİRLİĞİ platformumuzu zede-lemeyi temel koşul olarak kabul ediyoruz.

Şubat 1992

TKKKÖ İST. YEREL KOMİTESİ TKEP-ML Haraketi İST. İL KOMİTESİ TKEP İST. İL KOMİTESİ

PARTİ YAŞAMINDAN

Deneyler..Görüşler..Tartışmalar...

ODİB ÇALIŞMA RAPORU

ODİB Adına
ÖNDER ÇELEN

Değerli yoldaşlar; bildiğiniz üzere, 1991 yılının ilk üç ayını kapsayan 8 No'lu raporundan bu yana faaliyetler hakkında kapsamlı bir rapor yollamadım. Nedenlerini bildiğiniz bu davranışınım ihmalkarlık sonucu olmadığını baştan belirtmek istiyorum. (.....)

8.4.91 tarihli 8 No'lu raporunun 2. maddesinde, üzerinde ısrarla durduğum ilgisizlik ve yönelttiğim eleştirilerden sonra 9 aydır resmi bir cevap alamayışımı, Partimizin hiç bir temel ilkesi ve anlayışına sığdıramadığım gibi, MK'nin genelgede sözünü ettiği raporlu çalışmalara başta kendisinin uymadığına kanaat getirdim. Bu tespitin aksi iddia ediliyorsa, 5.4.1989 tarihli mektupta iletilen, "yurtdışı diplomatik ve temsil faaliyetlerinin ve tüm politik faaliyetin PB'ye bağlı olarak yürütülmesi ilkesi temelinde, sizin doğrudan PB tarafından yönetilmemiz sağlanacaktır" şeklindeki kararın nasıl hayata geçirildiği açıklansın. (.....)

Her raporunun temel gündem maddesini oluşturran, PB'yle düzenli resmi iletişim ve bilgilendirme sorununun, daha fazla geciktirilmemesi, parti'nin yüksek çıkışı için gözüme kavuşturulmasını ısrarla istiyorum. (.....)

ODİB adına sürdürülen faaliyetlere gelince; parti faaliyetlerimizi izleyerek edeceğim ölçü, ne buradaki yeni ne de yabancı güçlerin çalışmaları ve randımanları olmaktadır. Ölümlü, militan, komünist bir parti temsilciliğinin yerine getirmekle yükümlü olduğu iddialı çalışmaları sistemidir. Çalışmalarımızı bu ölçüye göre irdelediğimizde şüphesiz bu hedefin oldukça gerisindeyiz. Bilinen kadrosal azlık, içerikle başsızlık, mali ve teknik olanaksızlıkların neden olduğu yetersizliğe rağmen, politik, diplomatik ve teknik çalışmalarımızdan başarıyla söz edebileceğimizi belirtiyim. Tüm çalışmalarımızın günlük olarak belgelendiği son 9 aylık çalışma süreci içerisinde bilinen normal faaliyetlere ek olarak, anımsanmaya değer şu faaliyetlerimiz gerçekleştirilmiştir:

- 1 Mayıs İşçi Sınıfı Bayramı ve Partimizin 11. Kuruluş Yıldönümü dolayısıyla, ODİB adına, bayramlaşma ve günün önemini belirten bir bildiri hazırlanarak tüm dost güçlere dağıtılmıştır.
- (.....)
- (.....)
- SKP-MK ile SKP/Taban örgütü MK imzalı birlik bildirisi tercüme edilerek yollanmıştır.
- TC'nin Irak Kürdistanı'na saldırısını kanamak ve Kürt halkıyla dayanışmak amacıyla, tarafımızdan hazırlanan bildiri metni kartuluş hareketlerine imatılarak yayımlanmış ve yollanmıştır.
- G.Kore Ulusal Demokratik Cephesi ile, MK düzeyinde gerçekleştirilen görüşmeler sonucunda resmi ilişkilere girilmiştir.
- SKP ile SKP/(TÖ)'nin Birlik Kongresine resmi davetli olarak dört gün süreyle oturumların çoğu izlenmiş ve MK adına bir mesaj iletilmiştir.
- Kongre sürecinde, PDS, AKEL ve YKP'nin dış ilişkiler sorunlarıyla ilgili görüşmeler yapılmıştır.
- G.Kore Ulusal Demokratik Cephesi'nin kuruluşunu ve mücadele hedeflerini içeren bir belge çevrilerle yollanmıştır. Aynı şekilde Eritre Kurtuluş Cephesi-Devrim Konseyi'nin bir bildirisi yollanmıştır.
- ABD'nin Libya'ya tehditlerini kinayan ve Libya halkıyla dayanışmayı içeren bir mesaj, tarafımızdan hazırlanarak Türkiye'de örgütlere imzalanıp dağıtılmıştır.

İkinci önemli sorun; yeni görev alanlarına açılım bakımından yoldaşın tasarıları tereddütlerin kırılmasıdır. Yoldaşın sahip olduğu görev bilinci ve kararlılığı, bugünkü tereddütü duruma da aşmasına uygundur. Yabılması gereken şey, ısrarla bir yerlerden işe koyulmaktır. Bunun için zaten politik yönü olan birçok tanıdık ilişkiye gidip, onlara propoganda ve alışayonla yaklaşma, parti yayınlarını ve belgelerini ulaştırma, onları, örgütlü bir çalışmaya çekme şeklinde ifade edilebilecek bir faaliyet, bir başlangıç teşkil edecektir. Yoldaşın buna girişmesi ve atıldığı her adımı yönetici kadrolarla değerlendirmesi (atılan adımları hiç bir şekilde küçümsemeden) adım adım gelişimin ve bugünkü ruh halinden sıyrılmanın yollarını düşünecektir. Geçirdiğimiz zor koşulların zor görevlerinde yoldaşın gösterdiği başarı, yeni dönemin gerektirdiği yeni görevlerde de başarıları elde etmenin önünde bir engel olmadığını önemli bir göstergesidir. Yeterki yoldaş bunun gerektirdiği bilinçli tutumu takınabilsin.

Ayrıca yoldaşın alanda görev talep ettiği bilinmiyor. Ve bu benimsemesidir. O alandaki çalışmaların gelişimine paralel olarak bir takım görevler de üstlenecektir. Girmesi gereken yeni ilişkilerle bu görevleri arasında gerekli uyumun sağlanması da dikkatten uzak tutulmaması gereken bir konudur.

Su anki durumda yoldaş, doğrudan İl Komitesi'yle ilişki halinde olacaktır. Ve yasanacak bir sürecin arkasından yeni görev alanlarına denk düşen bir organaşma veya organsal ilişki düzeni sağlanacaktır. Böylece bir belirlemede işe, acele etmeden ve yetenekler, yapılabileceklerle yapılamayacakların asgari ölçüde de olsa netleşmesi beklenebilir. Doğru ve yerinde karar vermek için, bu süreçte İl Komitesi, üzerine düşen destekleme-denetim ve yönlendirme görevini yerine getirmek için azami çabayı sarfedecektir.

Kasım 1991

..... İl KOMİTESİ

....yoldaş hakkında

Partili hayatı illegal koşullarda ve uzun süreli bir teknik örganda görev alması şeklinde geçmişdir. Görev aldığı faaliyetinin temel kadrosu rolünü oynamıştır. Teknik faaliyetin yükünün büyük bölümünü üstlenmiş ve sürdürmüştür.

Yoldaşa gelişkin bir parti terbiyesi vardır. İllegaliteyi bir yaşam biçimi düzeyinde özümlemiş ve onun kurallarına sıkı sıkıya bağlı kalmıştır. İnançlı, direngen ve mücadeleci bir kadro tipi çiziyor. Düşüncelelerini organında ve yoldaşlarına karşı inatla savunur. Bu savunularında zaman zaman darlıklara, sektörlere düşebiliyor. Bu ise, ideolojik-teorik ve politik yetersizliklerinin sonucunda düşünülen bir darlıktır. Yoldaş ideolojik-teorik yönden eksikliklerini aşmakla beraber bu darlıklarından sıyrılabilecektir. Uzun süre içerisinde bulunduğu teknik yeraltı çalışması koşulları, yoldaşın üzerinde olumlu etkilerin (yeraltı faaliyetinin deneyimi ve yetenekli bir kadrosu haline gelmek) yanında, olumsuz etkiler de bırakmıştır. Fiziki ve moral bakımdan yıpranma, bu olumsuz etkilerin esasıdır. Aldığı görevlerin zorluğu, eşî durumundaki yoldaşın görevlerinin yoldaşa ilişkisi, kitle bağlarından yalıtılma ve fiziki rahatsızlıkları bu olumsuzlukların yoldaş üzerinde etkili olmasına yol açmıştır. Fakat bu olumsuz koşullara rağmen, eşer bilinçli bir yöneltiş içerisinde girilseydi, bir çok yönden sorun olarak bugün sahip olduğumuz eksiklikler belirli oranlarda aşılabilmirdi. Daha düzenli, sistemli bir organ faaliyeti, platformunun aynı zamanda bir eğitim formu olarak değerlendirilmesi, görevlerin daha dengeli ve kollektiviteye uygun tarzda dağılımı sözkonusu olumsuzlukların, en azından aza indirilmesini sağlayabilirdi. Böylesi bir düzeyin sağlanmasında bir bütün olarak organın (yoldaşın kendisi de dahil) ve yönetici organın sorumlulukları vardır.

Yoldaşın bu güne kadar sürdürdüğü görevleri ve yaşam biçimi, bir şekillenme yaratmıştır. Ve bugün görev/alan değişikliği sözkonusu olduğunda (dış açılımda) kuşkuyla bir ruh hali ortaya çıkıyor. "Acaba yeni alanlara açılabilir miyim, yeni görevler (özellikle kitlesele zeminlerde propaganda-ajitasyon-örgütlenme çalışmasında) üstlenip yerine getirebilir miyim?" tereddütü yoldaşa da kendisini gösteren bir ruh halidir. Bu ruh hali aynı koşulları yaşamış bir çok kadronun ortak sorunudur ve doğal bir durumdur. Önemli olan bu durumun bilincinde olmak ve aşmak için bir çaba içerisinde olmaktır.

İşte bu amaçla yoldaşımızın eksikliklerini aşmak, gelişimini sağlamak ve yeni alanlarda, yeni görevlerde de yeteneklerini açığa çıkararak yararlı kılmak için İl Komitesi gerekli yönlendirme, denetim ve destekleme görevini yerine getirecektir.

İdeolojik-teorik-politik bakımdan gelişimini sağlamak, eksikliğini gidermek yoldaş açısından en önemli sorunlardan biridir. Bu yönde bir çaba raporunda da belirtildiği gibi, organ içerisinde daha fazlasıyla yoldaşın kendisinde vardır. Ancak bu çaba, sistemli bir çaba düzeyinde sürdürülemediği, örgandan ve yönetici kadrolardan gerekli desteği alamadığı için, istenilen sonuçları yaratamamıştır. Şimdi yoldaşın kendisi yeniden bir çaba içerisinde girmek zorundadır. Başarı için esas olan budur. İl Komitesi'nin sağlayacağı destek ve yönlendirme ise, ekşiğin giderilmesini sağlayacak, yoldaşın çabalarının sonucuz kalmamasına hizmet edecektir.

İl Komitesi, hem görevli kadrosu aracılığıyla yoldaşa desteklemeye, partinin her türlü sorununu ele alıp tartışıldığı görüşmeler yapmaya, teorik-politik tartışmalar içerisinde çekmeye, başta parti yayınlarının düzenli ihalenmesi sağlanmaya özen gösterecek; İl Örgütü bünyesinde düzenlenen çeşitli genişletilmiş toplantılara katmaya, yoldaşın içinde yer aldığı eğitim grupları (dönem dönem ve değişik kadrolarla) örgütlemeye, ağırlık verecektir. Ancak tekrar belirtmek gerekir ki, gelişim sağlamak için yoldaşın bizzat kendisinin çabaları esas belirleyici olacaktır. Yoldaşın bu bilinçle davranması gerekir

- K. Kore'yle dayanışma ve ABD'nin baskı ve tehditlerini kinama toplantısı girişimlerimiz üzerine gerçekleştirilmiştir. Toplantıda K.Korelilerde yer almıştır.

- Gerek K. Kore, gerekse Libya'yla dayanışma amacıyla, kurtuluş hareketleri adına oluşturulan komitelere üye olarak seçildik. Ayrıca G. Kore devrimci hareketiyle dayanışma komitesinde üye olarak yer almaktayız.

- PKK'nın daveti üzerine, ilk defa evlerine gidilerek, görüşülmüştür. Görüşmede, geniş cephe oluşturma projelerinin olduğunu, bunun için tüm parti sekreterleri ve önemli yurtsever şahsiyetleri yıl sonunda toplantıya çağırıldıklarını, dolayısıyla bizleri de çağırıldıklarını sözlü olarak ilettiler. (...) Ben, bu denli ciddi bir sorun için yapılan davetin, gündemisle ve sözlü olarak yapılmasının doğru olmadığını, en azından gerekçesiz ve yazılı hale getirilmesi halinde daha doğru olacağını belirttim. Ardından üç gün sonra, davetlerin yazılı olarak dağıtıldığını öğrenirken, 25 gün gecikmeyle tarafımıza dolaylı olarak yollanmıştır.

- Davetimiz üzerine, Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci güçlerle bir den çok toplantılar yaparak, değişik sorunlar tartışılmış ve ortak mesaj bildirilmiştir.

- Son dönemde K.Kore'yle dayanışma amacıyla yayınlanan 4 ayrı bildiriye imza atılmıştır.

Bu çalışmalar yanında, dost güçlerle ayrı ayrı görüşmeler, karşılıklı ziyaretler, etkinliklere katılma devam etmiştir. Geçte olsa yayınlarımızın yazınıttığı politik gelişmeler ve Partimizin tutumları, her fırsatta dost güçlere iletilmiştir.

* * *

Partimizin günlük politik ve örgütsel mücadelesi hakkında görüş belirtmeyeceğim için üzgünüm. Neyin, nasıl ve ne düzeyde seyrettiğine vakif değilim. Vakıf olabildiğim gelişmeler, yayınıma yazılabilen ideolojik-politik sorunlardır. Teorik yayınımda tartışılan sorunlara gerilince:

Yayınımda ele alınan konular, içinden geçtiğimiz dönemin ortaya çıkardığı sorunlara ışık tutma ve geleceğe yönelik konular olmakla birlikte, Partinin eyleme yönelik, istikrarlı politikası açısından taşıdığı değer ve program açıklanması, tartışma götürür olmaktadır. Okuyucuya geniş fikirler sunan yazıların, geleceğe yönelik sunduğu çözümleme, sosyalizmi ortak bir eksen olarak benimsemesi, programın ruhuna uygun olmakla birlikte varılan sentezlerin resmi parti politikası olup olmadığı netleştirilmekte. Dolayısıyla sunulan görüşler ve önermeler pratik değerlerden çok yazarların şahsi teorik düşünceleri olarak nitelenebilmektedir. Zira kamuoyuna dönük resmi politika, tartışmaların gölgesinde kalmakta ve gerektiği şekilde ön plana çıkarılmamaktadır.

Önceden alınan tartışma kararı gereğince bu tartışmaların sürdürülmesine söylenebilir. Tartışmaya karşı değilim. Ama kamuoyuna yönelik yayın aracımızın tümünü aramızdaki ve de döneme ilişkin sorunların tartışılmasına ayırıp, Partimizin resmi politikasını kitlelere götürmekten kalmak, yarardan çok zarar getirecektir.

Uluslararası değişimlerin, tespitlerimizde değişiklikleri zorunlu kıldığı açıktır. Ancak kimi yazılarda bu değişiklikleri hazmedemediğimiz ya da henüz değişik alternatifler sunamadığımız için, görüşlerimiz netleşmemekte; tartışmalar kısır olmaktadır. Aynı yazarların bir önceki yazısıyla, sonraki yazısı arasında da değişiklikler olmaktadır.

Bir bütün olarak ele alındığında, ideolojik-politik çizgimizin zik-zaklar çizmeye devam ettiği ve henüz istikrara kavuşmadığı görülür. Yayın politikamızda da son derece iniş-çıkışlar devam ediyor. Ulusal ve uluslararası gelişmelere tek bir yayın organıyla (o da teorik) cevap vererek, politik yönlendiricilik yapılamayacağı açıktır. Hele yayın aylık olunca, durum daha da sorunlu hale gelmektedir.

Yayın alanında iyi bir çakış yapmamıza rağmen, giderek bir sıkışma ve gerilemenin yaşandığı açıktır. Görülen bu geri düşüşün, örgütsel yapıyla

ne tür bir bağlantısı olduğunu merak ediyorum. Zira son örgütsel durum hakkında hiç bir detaylı bilgiye sahip değilim. (.....)

(.....)

* * *

Dost güçlerle ilgili Haberler Şöyledir:

- Tarihi boyunca ilk legal kongresini toplayan SKP; BAAS dahil, çok sayıda yerli ve yabancı parti temsilcileriyle, devlet adamının katıldığı görkemli bir açılış töreniyle ve yapılan çok sayıda konuşmalarla kongreyi başlatmıştı. Nisbi demokratik bir atmosferde devam eden kongreye, 325 delegenin bileşiminden oluşuyordu. Program taslağının sunulmasıyla kongre çalışmalarında, biri, açılış konuşması adı altında dünvadedeki son gelişmeleri içeren diğeri, İki MK'nın ortak hazırladığı politik çözümleri içeren iki belge sunulmuştur. Ayrıca, Türkiye'de önemli sayılabilecek değişiklikler yapıldı (taban lehine).

Delegelerin sert ve ağır eleştirilerine hedef olan MK üyelerinin hiç bir savunma yapmadığı görüldü. Tartışmaların odaklaştığı temel konular, Sovyetler ve sosyalizmin yıkılışı, ilerici vatan cephesinin genişletilip güçlendirilmesi, partinin batımsız bir kimliğe kavuşturulması, kitlelesme ve özellikle demokrasinin yerleştirilmesi konularıdır. Kongre yas ortalaması 46'dır. Bileşimi, % 20 işçi, % 40'ı köylü, % 40 aydın ve diğer mesleklerden gelme. Kadın oranı % 10'du. Yeni MK'ya 80 kişi alınırken, eskilerden geçen, -Ebu Cango dahil- sadece 3 kişi olmuştur. Orak 'çekiç'in bayrağının asılmadığı kongrede; Bütün ülkelerin işçileri Birleşin şiarı da yer almadı.

Şunuhan Belgelerde, çalışmalarında Marxizm-Leninizmden esinleneceklerini belirttikten, MK'nın hiç bir ilkesine ve savunusuna yer verilmemiştir. Önderindeki görevin, demokrasiyi sağlaması olduğunu, nihai hedeflerinin ise sosyalizm olduğunu kerhen koydukları anlaşılabilir. Haluki Kongre bileşimindeki tartışmalar oldukça daha ileri ve olumlu oldu. İsim değişikliği yapmaması "önemli" sayıldı!

İllegal koşullarda topladığımız kongreler, SKP'nin bu kongresinden daha demokratik ve ileri olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

- İKP, Kongre hazırlık çalışmalarına devam ediyor. En son olarak Program ve Tüzük tasarılarını yayımlayarak tartışmaya açtı. Diğer KP'ye göre ileri bir konumdadır. İlişkilerimiz oldukça iyi.

- İKP'de de Kongre toplama hazırlıkları sürüyor. İsim değişikliği önerilmis durumda. Büyük olasılıkla Halk partisi olacak. Alanımızdaki çalışmalarını sınırlanmış durumda.

- FKP Kongresi'ni sessiz sedasız, birçok MK üyelerinin bile haberi olmadan içerde topladı. Program ve belgelerini Komünizmin her türlü zikrinden arındırarak, Halk Partisi adını aldı ve tüm Filistinlilerin partisi olduğunu ilan etti.

- Filistinli dostlarımız, Ortadoğu Barış Konferansı dolayısıyla önemli bir karmasa içerisinde girdiler. FHKC'yle DC, FKÖ içinde çalışmalarını vavağlatırlarken, Arafat'ı dizaynlemek amacıyla, Enkaz cephesiyle ilişkiliye girip yeni bir plan üzerinde duruyorlar. FKÖ içinde birleşmeyi ve ayrılmak istemeyi hedefleyen bu planın sonuç vermesi beklenmiyor. FKÖ içinde ortaya çıkan çıkan bu gaitak, giderek Filistin'deki açıklamaya ve Lübnan'daki kamplara yansımaya başlamıştır. Arafat'ın pek umdu olmayan bu muhalefetten çok, barış girişimlerinde, İsrail'in uzlaşmaz ve inatçı tutumunda halk nezdinde ve ayaklanma karşısında oldukça zorlandığı ve kitle desteğinin zayıfladığı söyleniyor. Filistin halkı barıştan yana olmakla birlikte, bu görüşmelerden hiç umutlu değil. Dolayısıyla, tam bir karamsarlık ve çöküş içindeydi.

D.Cephe, resmi olarak ayrıldıktan sonra aynı isimle iki cephe sekinde faaliyet sürdürmektedir. Kitlelesme güç Havelme'dedir. Diğer radikal güçlerin kendilerini koruma ve yayın çıkarmanın dışında yaptıkları pek bir şey yok.

TKEP İL KOMİTESİ'NE

12 Eylül faşist darbесinden önce yasadışı konuma düştim. O günden bu güne kadar yasadışı parti çalışmalarını sürdürmekteyim. Bugün Bilimde ekip sekreteri olarak çalışmaktayım. Parti genelgesi doğrultusunda kendim ve beraber çalışmakta olduğum yoldaşlar hakkında kısaca görüşlerimi yazacağım. Kendini anlatırken, geçmiş zamandan bugüne kadar geçen süreden ziyade, bugün ben kimim? Ne yapıyorum? Ne yapmalıyım? Sorularına cevap vermek istiyorum.

Bir komünist partisi üyesi olarak sorunlara açık yöntemlerle yaklaşmaya çalışacağım. 12 Eylül'den sonra tamamen yeraltına çekildim. Parti çalışmalarına, yasadışı basım-dâğıtım alanında yoğunlaşmışım. Bu alanda uzun bir zaman kaldım. Bu çalışmalar bende çok şeyler aldı diyebilirim. Mesela kitle çalışmalarından uzak kaldım, Parti sorunlarını yakından takip etmedim. Bunun yanında bir de işyeri sorunları vardı ki... Bu beni ve örgende bulunan diğer yoldaşları da yıpratmıştır. Yeraltında çalışmanın zorlukları ve işyeri sorunları, bizleri araştırmaya, bir şeyler üretmeye yerine, birbirimizle didişme, sürekli eleştirmek gibi sorunlarla başbaşa bıraktı. Bundan dolayı o dönem, ideolojik-teorik olarak gerileye düştim ve hâlâ da geliştiğimi söyleyemem; bunu gidermek için çok şeyler yapacağımı söyleyemem.

Dünyada ve özellikle sosyalist sistemdeki son yıllardaki değişikliklerden bir devrimci olarak hayal kırıklığına uğradım. Şu anda sosyalist sistem olduğunu söylemeyi, tartışmaya açık olan bir konu olarak görüyorum. Sosyalizmin bir hayal değil, gerçek olduğuna inanıyorum. Bunu gerçekleştirilmenin yolunun Marxizm-Leninizm olduğunu, ona sınırsız sarılmak, insanlığın özgür, eşit ve barış içinde yaşadığı bir dünya kurmak için savaşmanın, daha çok çalışmanın; bu uğurda yaşamının gerektiğine inanıyorum.

Tabii ki, bunun kolay olmayacağını biliyorum; bugünün dünyadan daha da zor olduğunu söylüyorum. Çünkü, yeniden sosyalizmin sorunlarına dönmek gerekiyor. Gelecek sosyalizmin olacaktır. Bugünkü bunalım geçicidir. Yarınlar işçi sınıfının ve bu uğurda savaşanların olacaktır. O güne varmak için bizde en büyük eksiklik olarak, devrimci hareketin dağıtık olduğunu; yine de zaman ayarmaya çalışıyorum. Partinin vereceği görevlere hazırım. Askeri yönden eksik olduğum yanlar vardır, bunun için eğitime ihtiyacım olduğuna inanıyorum...

Kendimi, Partisine güvenen, devrime inanan, bu uğurda çalışan biri olarak görüyorum. İdeolojik-politik olarak gelişkin değilim. Kitle faaliyetlerine, konumumdan dolayı katılmıyorum. Yasadışı parti çalışması sürdürmekteyim. Kolektivitve yönünden çok geliştiğimi söyleyemem ama, bireyci de değilim. Bir yerde ücretli işçi olarak çalışmaktayım. Çalışma şartlarının çok olması parti çalışmalarına yeterli ölçüde katılmama engel oluyor; yine de zaman ayarmaya çalışıyorum. Partinin vereceği görevlere hazırım. Askeri yönden eksik olduğum yanlar vardır, bunun için eğitime ihtiyacım olduğuna inanıyorum...

Diğer Yoldaşlar Hakkında:

B..... benim görebildiğim kadarıyla, dernek ve kitle çalışmalarında başarılı ve bu yönde daha fazla sorumluluk alabilir. Kendisinin geliştiği yönlerini iyi bir şekilde değerlendirmesi gerekir. Mesela kitle çalışmalarındaki insiyatifini. İdeolojik olarak yetismesi gerekir. Ekip çalışmalarına yeterli ölçüde katılmıyor (iş sorunlarını önplana alıyor). Daha çok pratik faaliyetlere ağırlık vermesi gerekir. Bu yönde gelişmiş bir yoldaş. Kolektif çalışmaya yatkındır. Sorunlara takılgı yaklaşımı az olmaktadır.

O.... yoldaş, bir işte çalışmakta olup, sorunlara yaklaşımı işçi sorunlarının dışında gelişmektedir. Bunun sebebi bence, ideolojik olarak geeri olmaktadır. Atak olup bir şeyler yapalım (pratik faaliyetlerde) düşüncesi hakimdir. Askeri eğitime çok ihtiyacı vardır. Pedakardır, bireysel davranışlara girebilmektedir.

Bu güne dek -fazla pratik içerisinde girmeden- yayında ve bir örgütünde çalıştım. Tabii o günlerde de zaman sorunu olduğundan birebir örgütlenme çalışmasına yönelmedim. Organize ve toparlayıcılık özelliğim de hep arkaalarda olmanı gerektirdi. O yüzden birebir örgütlenme yapip yapamayacağımı bilemiyorum. Şu anki çalışma alanımı iyi değerlendirmeye çalışıyorum. Bu arada örgütçülük yeteneğimi sınama alanı bulacağımı sanıyorum.

ARINMA ÜZERİNE

Genelgeyi geçirdi hatlarıyla olumlu buluyorum. Genelgeyi dikkatle inceleyip pratiğe uyguladığımızda partiye bir canlılık getireceğine inanıyorum. Fakat bunu sihirli bir deyim olarak da görmüyorum. Sadece Partimiz de değil, uluslararası devrimci harekette bir durgunluk dönemi geçiriyoruz. Bunda, sosyalist sistemin çöküşünün rolü büyük. Bu durum devrimci harekette durgunluk yarattığı gibi, emperyalist ve kapitalist sistemin propagandası ile halkta daha fazla olumsuzluk yarattı. Devrimci hareket büyük bir desteği kaybetmiş oldu. Güçler dengesi emperyalist, kapitalist sistemin lehine döndü.

Ülkemizde 12 Eylül terdarininin yaratmış olduğu örgütsüzlük, yapılan baskının sonucu oluşan tedirginlik, apolitiklik, işten atılmaları sonucu oluşan işsiz kalma korkusu vb. nedenlerle sanki kitlelerin üzerine ölü toprağı serpilmiş durumda. Bir toplu sözleşmeye işçiler sadece parasal yönden bakıyorlarsa, idari maddeler onları yakından ilgilendiriyor, yaşam koşullarına, işten atılmaları sessiz kalıyorlarsa bu düşündürücüdür. Emeklilik yaşı yükseltildi, grevler yasaklandı, ülke savaşa sürükleniyor; insan hakları ayaklar altında çiğneniyor, antiterör yasasıyla insanlar hak ve özgürlükleri yok ediliyor. Tüm bu olup bitenler karşısında kitleler sessiz kalıyorsa, bu kitleyle kısa vadede devrim beklemek doğru değil. Bunu söylerken, Partinin Türkiye'de devrimci durum var dediğini söylemek istemiyoruz. Böyle bir şey söylemiyoruz parti.

Bütün bu olumsuzluklar bende kitlelere güvensizliği, kısa vadede bir şeyler beklememek gerektiğini, kitlelerin gelişiminin uzun bir süreç alacağına inancını ortaya çıkarıyor.

Politikamızın doğruluğundan kuşku yok. Sosyalist sistem çöktü fakat, sosyalizm teorisi içirilmiş değil. İnsanlığın kurtuluşunun tek yolunun sosyalizm olduğuna inanıyorum. Türkiye'de kısa vadede devrim olasılığını görmediğim için de, özel yaşamıma (aile yaşamıma) önem verme, bazı ekonomik sorunları çözüme -örneğin ev sahibi olma gibi- eğilimlerim ortaya çıktı.

Partili yaşamdan kopmayı düşünmedim, düşünüyorum da; öyle bir sorunum yok. İçinde bulunduğum organda üzerime düşen görevleri yerine getirmeye çalışacağım. Bu satırları daha güzel sözlerle süsleyebilirdim ama, dürdürü davranmanın, kendimi içinde bulunduğum şekilde ifade etmenin doğuracağına inandığım için buna gerek duymadım. Parti içinde benim durumunda olan yoldaşların olduğuna inanıyorum. Kendilerini nasıl ifade ettiklerini ise zaman gösterecek.

Parti içinde yoldaşlık ruhu ve birbirine güvande zavıflık olduğunu düşünüyorum. Tabii bu sözüm tüm yoldaşları kapsamıyor. Partinin yasal, yasa dışı faaliyetlerine pratik olarak katılmadayerleri olduğuma inanıyorum. Ama daha iyisini yapmaya çalışacağım diye düşünüyorum. Çalışma ve aile içi yaşam koşullarımdan ötürü okuma ve yazı yazma yönüm zayıf.

Organ üyesi yoldaşlar hakkında burada tekrar değerlendirme yapma gereği duymuyorum. Organın raporunda, bunu gereğince yerine getirdiğimizi sanıyorum.

.....

K.Koreliler, kurtuluş hareketleriyle sıcak bir ilişki içine girerek dayanışma isteklerinde bulunmaktadırlar. İlişkilerimiz gayet iyi. G.Kore Ulusal Demokratik Cephesi'nin de bize yaklaşımı beklenden sıcak olmaktadır.

- Haliçli güçler, tümünü kapsayan Daimi İşbirliği Komitesi oluşturarak, her alanda ortak temsil edilmeye başladılar. Bunların içinde Bahreynliler (iki cephesi) siyasi birlik amacına yönelik bir ortak dergi çıkarak çalışmalarını hızlandırdılar.

(.....)

- G. Kürdistan cephesine gelince: Bu cephede oldukça hareketli günler yaşanmaktadır. Ulusal Eylem Birliği Komitesi durmadan toplantı üstüne toplantı yaparak, ocak ayının sonunda toplanması kararlaştırılan Konferans'a hazırlık yapmaktadır. ABD ve İngiltere'nin, Saddam'ın yakında gideceği sinyali vermesi üzerine telaşlanan muhalefet güçleri, desteklendikleri ülkeler tarafından hareketlendirilerek, pastadan büyük pay kapama uğraşına girmiş durumdadır. Şu durumda Konferans'ın nerede toplanacağı anlaşmazlık konusu. Şam, Suudi Arabistan ve Londra'nın talip olduğu ev sahipliği henüz bir karara bağlanmadı. Geçici bir hükümetin kurulmasını amaçlayan bu konferans için, Şam, Tahrân ve Riyad yönetimleri adeta yarışıyorlar. Kurulan, Konferans Hazırlık Komitesi, ulusal işbirliğinin oluşturulan 24 Örgütün akımlarını temsil edecek şekilde (İslami, Basaşı, Komünist-demokrat, Kürt) oluşturuldu.

- Ülkemiz devrimci güçleriyle ilişkilerimiz -Acil haric- iyi. Karşılıklı ziyaretler, yer yer işbirliği ve yardımlaşmalarımız olmaktadır. Bir tarafın çağrısı üzerine on güç bir araya gelip medenice tartışabiliyor, ve kararlar da alıyoruz. Alanımızdaki gelişmelerle ilgili ortak eylem ve değerlendirmelerde, organımız esas rolü oynamaktadır. (.....)

(.....)

* * *

Partimizin, dışa açılarak enternasyonal ilişkilere girmesinin üzerin-dem onbir yıllık gibi uzun sayılmayacak bir süreç geçmiştir. Geçmişte var olan ideolojik kutuplaşma ve ilişkilerde yerleşmiş bulunan yanlış anlaşılmalara karşın, o günden bu yana bölgesel düzlemde de olsa önemli ilişkilerle sahip olduğumuz yadsınmaz. Ne varki, henüz bu ilişkilerimizin, partimiz, enternasyonalizm anlayışı gereğince dost ve mütefrik güçlere yönelik işlerde ve dışarda öngörülüğü dayanışmayı ve destekleri yerine getirdiği söylenemez. Ideolojik ve temel bir ilke olarak benimsediğimiz enternasyonalizmi teorik alanda ileri boyutlarda savunabilmemize rağmen, pratikte aynı düzeyi tutturamadığımız görülmüyor.

On bir yıllık dış faaliyet ve içerdeki dayanışmaların yarattığı müte-vazi tecrübe ve birikimlerimiz, parti merkez bünyesinde hâlâ, kurumlaşmanın hak kazanması üstünü vericidir. Merkezi planlamanın ve kurumlaşmanın eksikliği; içerde olduğu gibi dışarda da kendisini açıkça hissettiriyor. Parti programında, yeni uluslararası gelişmeler ışığında enternasyonalizme yüklenen misyon gereğince, soruna daha ciddi yaklaşmamız kaçınılmazdır. İnandığım bu sorumluktan hareketle enternasyonal faaliyetlerimizin dış alanlarda, bölgeceliği aşarak genelleştirilip birleştirilmesi için:

1) Temsilcilik faaliyetlerinin bulunduğu ve bulunabileceği alanların tespiti, 2- MK öncülüğünde, enternasyonalizm ve tüm dış temsilciliklerin tespiti, 2) MK öncülüğünde, enternasyonalizm ve tüm dış politik faaliyetler adı altında bir sempozyumun örgütlenmesi ve tüm dış temsilciliklerin buna katılımı, 3) Bir nevi parti dış konferansı görevini yerine getirecek bir sempozyum bitiminde, enternasyonal dış ilişkilerin koordinasyonu ve dış politik faaliyetlerin birliğini sağlayacak, PB'ye bağlı bir komite-nin oluşturulması.

Böyle bir organlaşma, MK'nin yükünü önemli ölçüde hafifletirken, daha verimli çalışmalar yapabileceği kanaatindeyim. (.....)

..... SEMT EKİBİNE

İl Komitesi, "Örgütsel Arınma Üzerine" kararının uygulanmasıyla ilgili Semt Ekibi'nin ve tek tek üyelerinin raporlarını da ele alarak, hem tek tek organ yetilerini ve hem de bütünlüklü olarak organı değerlendirmiş; zaafırları, yetersizlikleri ve gelişkin yanları üzerine değerlendirmesini yapmış; değerlendirilmeleri, yönlendirme perspektifleri olarak aşağıdaki sonuçlara ulaşmıştır.

1- ORGANLA İLGİLİ DEĞERLENDİRME VE YÖNLENDİRME:

* Yaşanan İl örgütü bunalımıyla dağılan organın yerine çoğunlukla yeni kadrolarla oluşturulan organda, önemli bir düzey düşüklüğü ortaya çıkmıştır. Bu düzey en başta semt organının kadro bileşiminde işçi kökenli yoldaşların olmamasıyla, işçi hareketinden, fabrikalardan soyutlanma şeklinde görülmüştür. Semtin alan olarak esas fabrika bölgesi olduğu göz önünde bulundurulursa, bu eksiklik organın en ciddi eksikliği olarak ortaya çıkıyor. Bu sorun organın hep dikkatinde tutulmalı ve İl Komitesi'nin de esas bu noktada desteği sağlanmalıdır. Organ üyelerinin fabrika hareketine, işçi ilişkilerine ilgisinin artırılmasına özel bir önem verilmesi gerekir. İleri düzeydeki ilişkilerin (özellikle gençlerin) fabrika hayatına yönlendirilmesi önemli bir yöntem olarak izlenmelidir. Politik faaliyetlerde, kampanyalarda, yazılı materyal dağıtımında ne kadar fabrikaya ve işçi ilişkisine ulaşılabildiği şeklinde bir denetimin organın kendi kendisine ve üyelerine karşı yürütülmesi mutlaka yapılmalıdır. Bölgedeki grev, direniş vb. eylemlere ilgi duyma, ilişki kurma, dayanışma eylemleri örgütlenme organın eylemsel çalışmalarının odağı haline gelmelidir. En başta organ yetileri ve her zaman harekete geçirilebilecek düzeydeki ilişkiler, bu durumda grev, direniş gibi eylemlere destek ziyaretlerine bilinçli ve duyarlı bir çabıyla yönlendirilmelidir.

* Gençlik ilişkileri bakımından semt, geniş ve düzeyli ilişkilere sahip olmasına rağmen, bu ilişkileri örgütlü hale getirmeye, eylemci yönünü geliştirmeye yetersiz kalmıştır. Bunda, organın örgütlülüğü, yönlendiricilik bakımından yetersizliğinin yanında, organ üyeleri arasındaki iş uyumundaki bozukluk önemli bir etken olmuştur. Bu uyumsuzluğun mutlaka giderilmesi ve bölgede KOMSOMOL'un örgütlü hale gelmesi için yardımcı olması ve hem KOMSOMOL çalışmalarını hem de KOMSOMOL dışında gençlik çalışması bakımından organ, güç ve enerjisini, fabrika hareketinden sonra ikinci planda bu alana kaydırmalıdır. KOMSOMOL'un bölgedeki örgütlenmesi, en başta organın kendi sorunu olarak görülmeli, KOMSOMOL'un örgütlenmesine, eylemsel çalışmalarına müdahaleci olmadan, yardımcı-yön verici bir rol oynamak organın kazanması gereken vasıf olmalıdır. Eylemsellik bakımından gençlik ilişkilerinde varolan ve önemli ölçüde organın kendisinden ve tek tek üyelerinden kaynaklanan yanlış yaklaşımların fiilen ve ve anlayış düzeyinde asılması, gençlik ilişkilerine çeki düzen verilmesi bakımından önemli bir sorun durumundadır. Ayrıca gençlik ilişkilerinin ideolojik-politik bakımdan eğitilmesi görevinin yürütülebilmesi için, organ üyelerinin en başta kendi kendilerini yetiştirmeleri gerekir.

Organla bağlı genç üye ve aday üye potansiyeli olmasına rağmen, sıkı bir ilgisizlikle buna örgütlü bir içerik kazandırmak, var olan üye ve aday üyelerin geliştirilerek Partiyeye bütünlüğü sağlanması, kaynaştırılması sağlanamıyor. Organın kendisine bağlı partililerle resmi organizasyonel ilişki halinden uzak olması durumu mutlaka aşılmalıdır. Bu eksiklik, daha önce kazanılmış üye ve aday üyelerin önemli bir kısmının, partililik anlamında kaybedilmesinde önemli bir etkenidir. Su anda üye durumundaki bir genç yoldaşla ilişkilerde de bu eksiklik devam ediyor. Örneğin, "Örgütsel Arınma" kararı ile ilgili olarak, sözkonusu üye yoldaşın raporunun alınmaması olması bunun bir göstergesi durumundadır.

..... Yoldaş Hakırındaki Düşüncelerim:
Daha önce aynı organda çalışmamıza rağmen, bir yılağır birlikte çalışmadık. Onun için yoldaşı değerlendiren, bu yazı objektif olma ve değerlendirmesindedim. Bundan sonraki değerlendirmem daha farklı olabilmir.

Yoldaş daha önceki dönemlerde, bir partiliden beklenen disiplini ve verimi yeterince gösterememiştir. Çalışmalarında biraz gönlülsüzük vardı. Randevularında aksamalar, DKÖ çalışmalarında atıllık görülmüştü. Gerçek olarak sürekli özel sorunlarını gösteriyordu. İl bunalımı sonrası aynı duyarsızlığı göstermek mümkündür. Simdi daha duyarlı ama, pratik çalışmalarında ve eylemlerde isenilen dinamizmi yakalamış değil.

Bu olumsuzluklarda yoldaşın içine kapanık ruh hali ve özel sorunlarının payı olduğu kadar, gerek bunalım, gerek Kongre döneminde partili ilişkilerin sağlıklı yürütülmemesinin de payı büyüktür.

Özetle: a)Yoldaş iyi niyetli olmasına rağmen, kendi ruh halini aşip daha dinamik bir konuma gelmemiştir. b)Gecmiş dönem birikimlerini ve düşüncelerini geliştirip bu alanda katkıda bulunabilirdi. c)Pratik çalışmalara katılımı daha iyi olabilir. d)İstediyi partili anlayışın (destek) olmaması, kendisini kişknüğe ittiğini düşünüyorum. Genelde haklı olabilir ama, herşeyden önce kendine güvenerek sorunlarını aşmak zorundadır. e) Yoldaşta edinebildiğim bir yan da, çok etki altında kalmasıdır. Çok çabuk karar değiştirebilir.

Yoldaş geçmişte fedakarlık örneğini yeterince göstermiş, 12 Eylül'den nasibini almış, geçmişine saygı duyduğum bir yoldaştır. Bugün de kendisini aynı dinamizm içinde görmek isterim.

ARINMA ÜZERİNE RAPORUM

Ben 12 Eylül sonrası Sosyalizm'le tanıştım. Ailemde ve çevremde hiç sosyalist olmaması yüzünden, ancak üniversite yıllarımda etrafımdaki sosyalistlerin ve değişik grupların farkına varabildim ve ancak o yıllarda düşünmeye başladım. O yıllardaki (1983-84) konjonktürel nedenlerle -öğrenci dernekleri yoktu, hareketin imgesi değişti- pratik içerisinde yer almadan ve sadece okumaya yöneldim. Hiç bir grupla direkt ilişkim olmadı. 1986'da bızım çevreyle tanıştım ve yasal yayın içerisindedey yer aldım.

En büyük zaafım, pratiğin ve tüm günlük gelişmelerin içerisine girdikten sonra sosyalizme atıldığım o ilk adım olan okumaktan geri düşmek oldu. Kıscası teori-pratik bağıni kuramadım, güçlü tartışmalarla yetindim. Bir dönem sonra hissettiğim ideolojik gerilim beni bunalıma soktu. Okuyacak ve yorumlayacak bir dolu şeyin yanısıra zaman hesaplamalarına başladım. Ancak hâlâ sürdürdüğüm "mazeretim, çalışma yaşamının okunmaya pek fazla zaman bırakmamasıdır. Sonra eğitim kollektif olması gereğini düşünüp hep birilerini yanama çemeye çalıştım. Ancak kurulan eğitim grupları da pek sağlıklı yürümedi. Sonuç olarak bugün teorik düzeyimi olması gerekinin çok gerisinde buluyorum. Bunun yaratıldığı özgül-venisizlik, pratikle sorumluluk alırken düşünmeyi getiriyor. Ancak aldığım sorumlulukları yerine getirirken disiplinli olmaya özen gösteriyorum. Özenli olduğumun sanıyorum.

Devrimci geçmişim, sosyalist geçmişimden daha eskidir. Sosyalizmi ilise kitaplarındaki tanımyıla bilmenin ötesinde tanımayan ben, kendimi, ailemi ve çevremi dönüştürmeye çalışıyordum. Kız çocuklarına yönelik öznel baskılara ve ahlak kurallarına karşı savaştım. Bugün sosyalizmle tanışmış, kendine sosyalist diyen biri olarak "devrimcilik bir yaşam biçimi olmaldır" diyorum.

nek olmak zorumdadır ki, alt kadro saygı duyabilirsin.

Profesyonellik adına layık bir hakediş içinde değildir. Bir profesyonelin görevi-işi, parti ve devrimdir. Parti için yapacağı çalışmalar hem kendini, hem partiyi besler. Devim yerindeyse, parti profesyoneli değil, profesyonel kadro, kurduğu ilişkiler sayesinde kaynak yaratarak partiyi besler.

Bu olumsuzlukların hepsi birleşince, parti disipliniyi yozlaştırmakta; verilen görevi yapmayan veya keyfiliğe kaçan davranışlar sergilenmektedir. Otorite boşluğu giderek dinamizmi yok etmekte, gevşemeler yoldaşlarda, ciddilikten uzaklaşmaktadır. Buna bağlı olarak sorumluluklar yok olmakta, aıdat vermek (Tüzük gereğiyle) gibi en küçük görevler bile aksatılmaktadır. Yünlük bu zamana kadar kimse birbirinden hesap sormamış, (başta yöneticiler) Tüzük hükmü bile işletilememiştir. Parti çalışmaları niyetlere ve keyfiliklere bağlı olarak yürütülmektedir.

4) illeğalitenin yanlış yorumlanması, kolektifizmin eksikliği: illeğalite, Partinin en ciddi üzerinde durması gereken konudur. illeğaliteyi ne için kullandığımız bile bence net değildir. Parti güvenliği açısından gerekli olan bu gizlilik, yerli yersiz kullanılmaktadır. Bazen çalışmanın gerekçesi olarak da kullanılmaktadır. Bu durumda, benim gibi eşim aranan, iş hayatında çalışan, hem de kitle örgütü içinde bir misyon görevi yüklenenlerin illeğalitesini, hiç bir yönetici bugüne değin cevaplamamıştır.

Kollektivite noksanlığımız da bir diğer eksikliğimiz. Organ ilişkilerinde olsun, üst organlardaki politik çalışmalarda olsun kendini göstermektedir.

Ben, bütün bu değerlendirmelerin neresindeyim?

Partideki yoldaşlık ilişkilerinin yozlaşması bende olumsuzluklar yaratıyor. Zaten zaafardan birisi duyusalsam. Sadece ideolojiyi, teoriyi, programı savunan değil; partili kişiliği, günlük yaşam ve tavırlarıyla bütünleşen yoldaşlar aramam; onlara insani olarak yaklaşmam ve aynı şeyi beklemem, sonuç alamayınca da duyusalsılığa kapılmam bazı kötü sonuçlara yol açmış, kişisel güven duygusunu yok olmasıyla sonuçlanmıştır. Samimiyet ortadan kalkmakta, yerini işletme anlayışı olan salt resmiliğe almaktadır. Bu da benim uzun süre götürmeyeceğim huzursuz bir ortamı hazırlamaktadır. Bu olumsuzluklar haval kırıklığı yaratmış, tabuların yıkılmasını sağlamıştır. Ama ben hâlâ eski yoldaşlık ruhunun özlemine duyuyordum.

İnsani ve duyusal değerlerin yitirilişi, bazen bende tepkilere neden olmaktadır. Artık her şeyi iyi niyetle değil, hesaplı, içten pazarlıkları, "sorgu"lavıcı bir gözle değerlendirmek, çok hoş bir şey değil. Bu kararlar bozulmasının ve buna yol açan şartların ortadan kalkmasını dilerim.

Bir yoldaş benim için "anlaşamadığın insanla çalışamazsın" demişti. Doğru... Eğer bir yoldaşla çalışıyorsam, anlaşmak, dost olmak gerek diyorum. Ügruna can vereceğim yoldaşla çalışıyorsam elbette sevmeliyim.

Diğer eksikliğim, kişilik yapım gereği aceleci ve sabırsız olmam Partide yaşamımda da kendisini göstermektedir. Olaylara hep pratik açıdan yaklaşmam, pratik çözümlere girmek genelde bir olumsuzluktur. Sabırlı, uzun incelemeler yapmak; titiz çalışma gerektiren, uzun zaman isteyen bilimsel çalışmalarda isteksiz olmam, işlerin hemen sonuçlanmasını istemem, beni teorik ve yazılı çalışmalardan uzaklaştırmakta, bu nedenle yerli düzeye ulaşmayı engellemektedir.

Bu zaafım d)kişilik yapım, b) Ev, iş hayatı, D.K.örgütlenmesi, günlük hayatın pratik doluluğu, c) Yazılanların hayata geçirilememesinin etkisi (sözden çok, yapılanları yeğ tutmam) gibi nedenlerden kaynaklanmaktadır.

Olumlu yanlarıma gelince:

a) Organizasyon konusunda beceri. b) Sosyal ilişkilerde ve pratik çalışmalarda sonuçlar alma. c)aldığım işi en iyi şekilde sonuçlandırmak olarak özetlenebilir.

* Organ üyelerininönemli bölümünün ortak eksikliği, ideolojik-teorik, politik bakımdanzayıflıklarıdır. Ve yine ortak özellikleri, okuma, araştırma konusunda içinde buldukları atalettir. Bu zayıflığın giderilmesi için bilinçli bir çaba, organın temel görevlerinden birisi olarak ele alınmalı ve yürütülmelidir. Bunun için en başta okuma-arastırma faaliyetinin tek tek üyeler açısından "ihtiyaç" haline getirilmesi perspektifiyle davranılmalıdır. Organın toplandı gündemine ideolojik-politik sorunların sokulması, günlük ilişkilerde ideolojik-politik tartışmaların özel bir çabayla yürütülmesi, geliştirilen her türlü ilişkinin, politik ilişki düzeyinde değerlendirilmesine ağırlık verilmesi, her türlü platformda bir tartışmacı düzeyinde katılımların sağlanması ısrarlı ve inatçı bir yaklaşımın kazanılması, okuma-arastırma "ihtiyaç" haline getirmenin yolları olarak değerlendirilmelidir. Kendini yetiştirmenin, esas olarak bireyin kendi çaba girişimlerine bağlı olduğu gerçeğine rağmen, öz zellikle tek tek okuma faaliyetini yürütmekte zorlanan ve anlama-kavrama zorluğu çeken yoldaşlara yardımcı olmak bakımından, grup halinde okuma-tartışma yöntemi izlenmelidir. Organ üyeleri arasındaki diyalog kopukluğunun giderilmesi, sahip olunan farklı ideolojik-politik-teorik birikimlerden birbirlerinin yararlandırılması için de şarttır. İl Komitesi'nin bu bakımdan da organa destek sağlaması gereklidir.

* Organ üyeleri arasında (özellikle yoldaşla diğer yoldaşlar arasında) uyumlu, karşılıklı saygı, güven ve diyalog anlayışına dayalı bir ilişkinin olmaması, bugün açısından temel sorunlardan biri durumundadır. Bunda bütün organ üyelerinin de sorumlulukları vardır. Her yoldaş bir arada oluş gereklilerine denk düşün sorumlu bir davranış göstermeli, iş uyuymu prensibine sıkı sıkıya bağlı kalmalı, yoldaşça ilişkilerin geliştirilmesine/verleştirilmesine özel bir önem vermelidir. Böylesi bir sorumlu davranış, yoldaşların birbirlerinin zaaflarına, eksikliklerine, yanlışlarına karşı müsamahalı olmasını değil, tersine müsamahasız olmasını gerektirir. Ancak, kırıcı-sektör olmayan yapıcı bir tutumla.. Eksiklikler, zaafatlar kadroların kişisel sirtütüşmelerinde birbirine karşı kul lanacakları koz olarak değil, Partili/Komünist bir ahlak ve yoldaşça dayanışma anlayışıyla gidermek için ele alınacak yönlere olarak görülmelidir. Olumsuzlukların, doğru bir yaklaşımla süreç içerisinde aşılabileceği bilinciyle davranılmalı; organı, hep zaafatlar, eksikliklerle meşgul etmek gibi bir yanlışla düşünmemelidir.

* yoldaşın üyelik konumu ile ilgili değerlendirme, organ tarafından da İl Komitesi'nin bir uyarısı olarak kavranmalı; süreç içerisinde yeterlilikler aşılmadığı, gelişim kaydedilmediği sürece yoldaşın Partiyile ilişkilerinin üyelik biçiminin gözden geçirileceği bilinmelidir. Yoldaşın gelişimini sağlamak için organ sorumlu bir tutum takınmalı, görevlendirmede önacı, geliştirici bir perspektif izlenmelidir. Yoldaşın gelişiminin izleneceği, denetleneceği ve dönem dönem değerlendirilmeye tabi tutulacağı yer, en başta organın kendisidir.

* Organa bağlı tekil üye durumundaki yoldaşın "Arınma" üzerine raporunun alınması, değerlendirilmesi ve sonuçlandırılması, organ tarafından mutiaka gerçekleştirilmelidir.

* Yoldaşın, "Arınma" üzerine rapor vermemesi, "kararı doğru görmediği için" uygulamaması tutumu, Partili tutuma terstir. Üstelik bu kararın Kongre kararı olduğu gözünde bulundurulursa yapılan, açıkça Kongreye kararının uygulanmaması biçimindeki ters bir davranıştır. İl Komitesi olarak, bu davranıştan dolayı yoldaşın uyarıyı gerekli görüyoruz. Organ bu uyarıyı da dikkate alarak, yoldaşın bu tür davranışları üzerinde denetim kurmalıdır.

2- TEK TEK ORGAN ÜYELERİYLE İLGİLİ DEĞERLENDİRME VE YÖNLENDİRME:

..... Yoldaş Hakkında:

Fabrikadan atıldıktan ve yeni bir iş düzünü kurduktan sonra, genel olarak bir düşüş gösterdi. Bu düşüşte rol oynayan iki ana etken; politik

koşullardaki gelişmeler ve kendi sosyal koşullarıdır. Yoldaş kendi raporunda bu durumunu açıkça ortaya koyuyor. Raporunda kendisiyle ilgili olarak söyledikleri, sadece içinde bulunduğu durumu ifade etmekle kalmıyor, aynı zamanda Partili olmak, devrimcilik ve devrim sorunlarını kavramada yetersizliğini de gösteriyor. Yoldaşın kendi durumuyla ilgili örneğin bir açıklık göstermesi olumludur ancak, durumunu asmak yönünde ciddi bir çaba sarfedilmezse bu açıklık fazla önemli de olmayacaktır.

Yoldaşın içinde bulunduğu olumsuz konum ve ruh halinin aşılması için, yapılması gerekenlerden ilk ve en önemlisi, özellikle yanlış ve eksiik bir kavrayış içinde olduğu konularda eğitimi, bilinç netleşmesini sağlamaktır. Tam da bu noktada Yoldaşın en önemli zaaflarından birisi okunması araştırmaya konusundaki tembelliğidir. Bunun gerekçesi olarak "iş koşulları"ni göstermek, Yoldaşın zaafını anlayamamaktır. Okuduğunu kavrama yeteneğine rağmen, içerisinde bulunduğu atalet, kendisini ideolojik-teorik politik ve genel olarak kültürel bakımdan, olması gereken ve olabilecek konumdan çok geri bir konuma bırakıyor.

Okunma-araştırma, bir ihtiyaç olarak hissedilmediği, yerine getirmek zordur. O nedenle hem Yoldaşın kendisi ve hem de organı bu bakımdan ihtiyaç ortamı yaratmanın yolunu bulmalıdır.

Öte yandan yeni iş ve sosyal düzenin, mücadele ihtiyacı açısından yaratıldığı olumsuzluğu ortadan kaldırmak veya aza indirmek için bir düzenleme gerekiyor. En başta fabrika hayatının dışında kalışla başlayan işçi ilişkilerinden soyutlama konumu, bilinçli ve ısrarlı bir çabayla aşılmalı, organı, bu bakımdan denetim ve yönlendirme rolünü oynamalıdır. İş koşullarında düzenleme, hem üstlendiği görevler açısından ve hen de kendisi kendisini bir kadro olarak yetiştirme görevi bakımından zorunludur.

"Devrimci", dünyayı dönüştürmek bilinc ve tutumuna sahip olan kişidir. Dünyayı dönüştürmek görevi, ancak "dönüştürmenin koşulları oluşturma" ile gerçekleştirilecek ve bu koşulların olmadığı zamanlarda da askıya alınacak veya gevsetilecek bir görev değildir. Kapitalizm varolduğu komünizm ideali sürdüğüce, dünyayı dönüştürmek görevi, devrimcinin hep 'görevdir'. Devrimci kadrolar bu tarihselliğin bilincinde oldukça mücadelede isticrarlı gösterirler ve koşullardaki değişiklikler bu isticrarlı bozamaz. Devrimci kadro, koşulları ortaya çıkartma DEVRİMİ GERÇEKLEŞTİRMEK, koşulları olmadıkça da, KOŞULLARI OLCUNLAŞTIRMAK için çalisan insanıdır. yoldaş açısından da sorun, bir kadro olarak üstlendiği misyonu bu biçimiyle kavrayamamaktır. Bu bilinç ve tutuma ulaşmak, yoldaş açısından en önemli konudur.

Parti gelişmeleri açısından bir süredir içerisinde bulunduğu olumsuz durumu asmak bakımından, giriş yaptığı legal plandaki çalışmalarını geliştirerek devam ettirmesi, ancak, hem eski ilişkileri canlandırarak ve hem de yeni ilişkiler geliştirerek, fabrika hareketiyle bağını yeniden kurmalı, sürdürmelidir.

Kendi mekanını Parti gelişmelerine açmak bakımından çok iyi durumdaki kadrolardan biridir. Fedakar bir yapıya sahip. Ancak, Partiyeye mali katkı bakımından, İl Örgütü kadrolarının ortalamasının üzerinde olmasına rağmen bu katkısını, mali imkanları hesaba kattığında yeterli değildir. Kendisini aile sorunlarına gereğinden fazla kapıyor. Yoldaşlarıyla ilişkilerinde darlık, hazımsızlık var. Mücadeleleri gerektirdiği uyum içinde yoldaşlarla ilişkilerinde daha rahat ve esnek bir davranış göstermemelidir. Gösterdiği atılığa rağmen, genel olarak disiplinli bir kadro.

Bir kadro olarak kendisinin, organının ve İl Komitesi'nin üzerine düşen yükümlülüğü yerine getirmesiyle, zaafıların aşarak semtin yetkin kadrolardan birisi haline gelebilecek kapasiteye sahiptir.

B) (.....)

Eylül 1991

..... İl KOMİTESİ

TKEP İl KOMİTESİ'NE

TKEP III. Kongresi'nde alınan "Arınma Kararı" gereği MK bir genelge yayınlıyor, a geçişin yerine getirilmesini istenmiştir. Yerinde alınan bu kararın amacı; bundan sonraki örgütsel yaşamda Bolşevik tipte bir partinin yayısının hayat bulmasıdır. Onun için değerlendirilmeler gelecekte yöneltilecek olmalı, olumsuzluklar değerlendirilip sonuca ulaşımalıdır. Olumsuzluk duyuyoruz, çünkü; bu bir köşal seleksiyon değil, dönemsel iradi arınma-yöntemdir. Böyle bir kararın gerekçesi: "örgütsel olumsuzlukların Parti gelişmesini istenilen düzeye çıkartılmasını engelleyici nitelikte olmasından doğmaktadır. Dönemsel olması da bunu gösteriyor. Gerçek odur ki; Partide günlük arınmayı yerleştirmiş ve uygulanmış olsaydı, böyle bir karara gerek kalmayacaktı.

Ben, zaafılarımıza, köşelmiş yanlarımıza genel olarak değinmek istiyorum. Çünkü bu olumsuzlukları az veya çok (istisnalar var mı bilmiyorum) tüm parti üyeleri kendini göstermektedir.

Benim için A veya B yoldaş hakkındaki değerlendirmeler soyut kalamazlar. Bir Yoldaşın Kritisini yaparken olumlu veya olumsuz yönlerini yazmak yeterli değildir. Genel olumsuzluklara yol açan değişik nedenleri açığa çıkarmak, bundan kaynaklanan sorunları incelemek gerek. Yoldaşın, iyi yönü sudur, olumsuz yönü budur... diyerek, örgütsel yapıda bir olumsuzluğa gidemeyiz. Böyle değerlendirmeler sonuçtur. Önemli olan nedenleri çözmek, istenilen Bolşevik tipte kişi ve yapıyı yaratmaktır.

Bir organın tam bir değerlendirilmesinde asıl olan, taban ve tavandan oluşan ilişki ağının sıklığı ve çalışmasının sonuçlarıdır. Her üye ve organın parti yaşamına ne gibi katkıda bulunduğunu? Bu, söyledikleriyle değil, yaptıklarıyla kanıtlanır. Her organdaki yöneticiler kendi organlarını tanımış olsalardı; her tabanda çalisan, parti görevlerinin gereğini yapma ve süreklil rapor geleneği haline gelseydi böyle bir yazıya da gerek kalmayacaktı.

Partimizin 12 Eylül sürecinde ve günümüz koşullarında örgütsel yapısını kesintisiz devam ettirmesi en büyük olumluluktur. Millîtan ruhla dolu Yoldaşlarımızın varlığı da partimize büyük ivme katmaktadır.

Aşağıda yazacağım olumsuzlukları, genel olarak ele almakla birlikte hemen herkesin kendisinden bir şeyler bulabileceğini düşünüyorum.

1) Devrimin inancın zavıflaması; Devrim amacı olmayan parti üyesi düşünülmez. Ama günümüzde devrim, sıcaık duyuluyor, içinde hissedilmiyor. Geçmişte devrim için her şey göze alınırken, bugün polise düşmek, işinden kovulmak dıyanusu en büyük korkuyu oluşturmuyor. Devleti yıkmak, yeni bir dünya kurmak için yola çıkılırken, meşru mücadele alanlarında dahi, başka güçleriyle cebelleşme gözle alınmıyor. Bu korku, korkaklığa dönüşüyor.

2) Tüm olumsuz gelişmeler birbirine bağlı nedenlerden

2) Kapitalizmin Kültür ve kişilik üzerine etkileri: Tüm olumsuz gelişmeler birbirine bağlı nedenlerden kaynaklanmaktadır. Kapitalizm kendi sahte, bireysel kültürünü topluma empoze ederken, bizde etkileri görülmektedir. Eski fedakarlık ve yoldaşlık ilişkilerinin gittikçe azalması, düşen içi yaşam biçiminin kök salmaya başlaması bir çok yoldaşta kendisini göstermektedir.

Halbu ki, kapitalizmin bize etkileri, girişimci, atılıgan, aktiflik, teknik ve bilimsel becerilerle donanma, sosyalleşme ve onun olanaklarından araç olarak faydalanma olmalıdır.

3) Yöneticilik ve profesyonellik anlayışının yanlışlığı: Bir parti içinde en zor görev yöneticiliktir. Bir üye, nasıl ki topluma sıradan bir vatandaşın farklı kişilik, yaşam ve üstünlük normlarına sahipse, bir yönetici de, bir üyeden daha kapasiteli, daha dinamik, daha ileri düzeyde (her yönden) açıkça örnek olmak zor ndadır ki, hem kadroları ikna edebilsin, hem de yönetebilsin. Bu konuda kendi adına yöneticilerimizin yeterli olduğuna inanmıyorum, Benim yöneticim, benden ileride, bana ör-